

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2033 z dnia 18 października 2018 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich na okres 2019–2021 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2034 z dnia 18 października 2018 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021 8
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2035 z dnia 18 października 2018 r. określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021 17
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2036 z dnia 18 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym 27
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/2037 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające zakaz połowów śledzia atlantyckiego w wodach Unii i w wodach międzynarodowych obszarów 5b, 6b i 6aN przez statki pływające pod banderą Francji 41
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/2038 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające zakaz połowów czarniaka w wodach Norwegii obszarów 1 oraz 2 przez statki pływające pod banderą Francji 44
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/2039 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i w wodach międzynarodowych obszarów 1 i 2 przez statki pływające pod banderą Francji 46
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/2040 z dnia 17 grudnia 2018 r. ustanawiające zakaz połowów północnego tuńczyka białego w Oceanie Atlantyckim na północ od 5° N przez statki pływające pod banderą Francji 48

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2041 z dnia 17 grudnia 2018 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej	50
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2042 z dnia 18 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1152 w celu wyjaśnienia warunków badań WLTP i zapewnienia monitorowania danych dotyczących homologacji typu ⁽¹⁾	53
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2043 z dnia 18 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1153 w celu wyjaśnienia warunków badań WLTP i zapewnienia monitorowania danych dotyczących homologacji typu ⁽¹⁾	58
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2044 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj	63

DECYZJE

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2045 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie odnowienia zezwolenia, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8239) ⁽¹⁾	65
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2046 z dnia 19 grudnia 2018 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 oraz rodzaje zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery pojedyncze modyfikacje MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122 i produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z niej wyprodukowanych oraz uchylająca decyzję 2011/366/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8238) ⁽¹⁾	70
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2047 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽¹⁾	77
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2048 z dnia 20 grudnia 2018 r. w sprawie zharmonizowanej normy dotyczącej stron internetowych i aplikacji mobilnych opracowanej do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102	84
★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/2049 z dnia 12 grudnia 2018 r. dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2019 r. (EBC/2018/35)	87

ZALECENIA

★ Zalecenie Komisji (UE) 2018/2050 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby pokazów i ocen, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE (notyfikowane jako dokument nr C(2018) 8598) ⁽¹⁾	89
★ Zalecenie Komisji (UE) 2018/2051 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy, o których to transferach mowa w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8610) ⁽¹⁾	94

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2018/2052 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby wystaw, o których to transferach mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8611)⁽¹⁾ 98

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2033

z dnia 18 października 2018 r.

**ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków
dennych w wodach południowo-zachodnich na okres 2019–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) Art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do przyjęcia planów w zakresie odrzutów w drodze aktu delegowanego na wstępny okres nieprzekraczający trzech lat, który może zostać przedłużony na okres kolejnych trzech lat, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w wodach południowo-zachodnich. Na mocy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2439⁽²⁾ Komisja ustanowiła plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich na okres 2016–2018, który został uchylony i zastąpiony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2374⁽³⁾, w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Niemcy i Portugalię w 2016 r. Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2374 zostało zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/44⁽⁴⁾.
- (4) W dniu 31 maja 2018 r. Belgia, Hiszpania, Francja, Niemcy i Portugalia po konsultacji z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Wód Południowo-Zachodnich przedstawiły Komisji nową wspólną rekomendację. Wkład naukowy pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)⁽⁵⁾. W dniu 11 września 2018 r. odbyło się spotkanie grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora w celu omówienia odnośnych środków.
- (5) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2016/2374 przewidziano wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do homarca złowionego włokami dennymi w podobszarach 8 i 9 Międzynarodowej Rady Badań

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2439 z dnia 12 października 2015 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 36).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/44 z dnia 20 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2374 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach południowo-zachodnich (Dz.U. L 7 z 12.1.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

Morza (ICES), ponieważ istniejące dane naukowe wykazują możliwe wysokie wskaźniki przeżycia, przy uwzględnieniu cech narzędzi połowowych ukierunkowanych na gatunki, praktyki połowowe i ekosystem. W swojej ocenie ⁽¹⁾ STECF stwierdził, że ostatnie doświadczenia i badania przeprowadzone w latach 2016–2018 wykazują wskaźniki przeżycia w zakresie obserwowanym w ramach poprzednich prac. W związku z tym, biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności nie uległy zmianie, należy utrzymać wyłączenie z uwagi na przeżywalność w wodach południowo-zachodnich dla gatunków dennych w planie w zakresie odrzutów na okres 2019–2021.

- (6) W przypadku rajowatych złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w podobszarach ICES 8 i 9 brak jest szczegółowych danych naukowych dotyczących wskaźników przeżycia dla całego segmentu floty oraz dla kombinacji, które korzystają z wyłączenia. Uznaje się, że – z kilkoma wyjątkami – wskaźniki przeżycia są zasadniczo rzetelne, jednak konieczne są dodatkowe dane. W celu zebrania tych danych należy kontynuować połowy i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie powinno zostać przyznane, ale państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć, tak szybko jak to możliwe, przed dniem 31 maja każdego roku: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz wypełnienia luk w danych określonych przez STECF, który będzie co roku oceniany przez STECF, b) coroczne sprawozdania z postępów i wszelkich zmian lub dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (7) W odniesieniu do wskaźników przeżycia rajowatych – przy niskim poziomie wiedzy naukowej na ich temat – stwierdzono, że wskaźnik przeżycia u rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) jest znacznie niższy niż w przypadku innych gatunków. Jednak całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby prowadzenie połowów i stałe, rzetelne gromadzenie danych. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok, a nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności powinny zostać opracowane w trybie pilnym i przekazane STECF do oceny najszybciej jak to możliwe, przed dniem 31 maja 2019 r.
- (8) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się również wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara złowionego tradycyjnym narzędziem połowowym „voracera” w rejonie ICES 9a. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów morlesza bogara. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że wyłączenie jest w pełni uzasadnione. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (9) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się również wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara złowionego w ramach połowów haczykowych w rejonie ICES 10. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów morlesza bogara w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że wyłączenie jest w pełni uzasadnione. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (10) Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2374 zawierało wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku na mocy art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do soli złowionych przy użyciu włoków rozprzowych i włoków dennych w rejonach ICES 8a i 8b, oraz w odniesieniu do soli złowionych za pomocą drygawic i sieci skrzelowych w rejonach ICES 8a i 8b. Dane przedstawione przez państwa członkowskie w odniesieniu do tych wyłączeń w nowej wspólnej rekomendacji zostały zweryfikowane przez STECF ⁽²⁾. STECF stwierdził, że wspólna rekomendacja zawiera uzasadnione argumenty dotyczące trudności zwiększenia selektywności w połączeniu z nieproporcjonalnymi kosztami postępowania z niezamierzonymi połowami. W związku z tym, biorąc pod uwagę fakt, że okoliczności nie uległy zmianie, należy utrzymać wyłączenia *de minimis* w wodach południowo-zachodnich dla gatunków dennych w planie w zakresie odrzutów na okres 2019–2021.
- (11) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2374 przewidziano wyłączenie *de minimis* z obowiązku wyładunku na mocy art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do morskiczka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobszarach ICES 8 i 9. Dane dostarczone przez państwa członkowskie w odniesieniu do tego wyłączenia zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził ⁽³⁾, że należy przeprowadzić więcej badań w celu oceny poprawy selektywności. W celu zebrania tych danych należy kontynuować połowy i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie powinno zostać przyznane tymczasowo, ale państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. W związku z tym wyłączenie *de minimis* powinno być tymczasowo przyznane do dnia 31 grudnia 2019 r. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje w możliwie najkrótszym terminie przed dniem 31 maja 2019 r. do oceny przez STECF.
- (12) Nowa wspólna rekomendacja zawiera nowe wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do:
 - beryksów złowionych w ramach połowów haczykowych w podobszarze ICES 10,
 - widlaka białego złowionego w ramach połowów haczykowych w podobszarze ICES 10,

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- ostroboka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - ostroboka złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - makreli złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - makreli złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0,
 - sardeli europejskiej złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - kaprosza złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - smuklicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - smuklicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - gładzicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - gładzicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - żabnicy złowionej przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - żabnicy złowionej przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - witlinka złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - witlinka złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - rdzawca złowionego przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9,
 - rdzawca złowionego przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9,
 - widlaka białego złowionego przy użyciu włoków i niewodów w rejonie ICES 9a,
 - morlesza bogara złowionego przy użyciu włoków i niewodów w rejonie ICES 9a,
 - soli złowionej przy użyciu włoków i niewodów w rejonie ICES 9a.
- (13) Państwa członkowskie dostarczyły informacje dotyczące wyłączeń *de minimis* dla beryksów i widlaka białego złowionych w ramach połowów haczykowych w podobozarze ICES 10. STECF dokonał przeglądu tych informacji i stwierdził, że zawierały one uzasadnione argumenty wykazujące, że trudno będzie uzyskać dalszą poprawę w zakresie selektywności lub będzie ona wiązać się z nieproporcjonalnymi kosztami postępowania z niezamierzonymi połowami. Należy zatem uwzględnić te wyłączenia *de minimis* w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (14) Informacje przekazane przez państwa członkowskie należy uzupełnić w odniesieniu do nowych wyłączeń *de minimis* dla każdego z tych gatunków oddzielnie:
- ostrobok, makrela, sardela europejska, kaprosz, smuklica, gładzica, żabnica, witlinek, rdzawiec złowione przy użyciu włoków i niewodów w podobozarach ICES 8 i 9;
 - smuklica, gładzica, żabnica, witlinek i rdzawiec złowione przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8 i 9;
 - ostrobok i makrela złowione przy użyciu sieci skrzelowych w podobozarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0, oraz
 - widlak biały, morlesz bogar i sola złowione przy użyciu włoków i niewodów w rejonie ICES 9a.
- W tych okolicznościach indywidualne wyłączenia dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Przedmiotowe wyłączenia *de minimis* powinny być tymczasowo przyznane do dnia 31 grudnia 2019 r. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje w możliwie najkrótszym terminie przed dniem 31 maja 2019 r. do oceny przez STECF.
- (15) Aby zapewnić wiarygodne oszacowania poziomów odrzutów na potrzeby ustalenia całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* było oparte na ekstrapolacji informacji dotyczących ograniczonej ilości danych i częściowych informacji na temat floty – zapewnić przekazywanie dokładnych i weryfikowalnych danych dla całej floty objętej tym przepisem dotyczącym wyłączenia *de minimis*.
- (16) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do niniejszego rozporządzenia.

- (17) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają dalszej działalności połowowej i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.
- (18) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na działalność gospodarczą związaną z okresem połowu statków unijnych oraz jego planowanie, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobszarach ICES 8, 9, 10 oraz w obszarach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku (CECAF) 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0 obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w latach 2019–2021.

Artykuł 2

Definicje

„Voracera” oznacza tradycyjne narzędzie połowowe, zaprojektowane i wykonane lokalnie, składające się ze zmechanizowanej liny haczykowej, stosowane w ramach tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego w połowach morlesza bogara na południu Hiszpanii w rejonie ICES 9a.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przewidziane w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego w podobszarach ICES 8 i 9 przy użyciu włoków dennych (kody narzędzi połowowych ⁽¹⁾: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, TBB, OT, PT oraz TX).
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jego uwolnieniu w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajowatych

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przewidziane w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do rajowatych (*Rajiformes*) złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w podobszarach ICES 8 i 9. Odrzut rajowatych złowionych w tym obszarze polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają co roku dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia każdego roku.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do rai dwupłamej do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku w odniesieniu do gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, przewidziane w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) złowionego przy użyciu tradycyjnego narzędzia połowowego „voracera” w rejonie ICES 9a oraz do morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) złowionego w ramach połowów haczykowych w podobszarze ICES 10.

2. Odrzut morlesza bogara złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jego natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 6

Wyłączenia de minimis

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

- a) w przypadku morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) w 2019 r. maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki i niewody (kody narzędzi: OTT, OTB, PTB, OT, PT, TBN, TBS, TX, SSC, SPR, TB, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- b) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe i włoki denne (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT oraz TX) w rejonach ICES 8a i 8b;
- c) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR oraz GEN) w rejonach ICES 8a i 8b;
- d) w przypadku beryksów (*Beryx spp.*) maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki prowadzące połowy haczykowe (kody narzędzi: LHP, LHM, LLS, LLD) w podobszarze ICES 10;
- e) w przypadku widlaka białego (*Phycis blennoides*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki prowadzące połowy haczykowe (kody narzędzi: LHP, LHM, LLS, LLD) w podobszarze ICES 10;
- f) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- g) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2019 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;
- h) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- i) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2019 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8, 9 i 10 oraz w obszarach CECAF 34.1.1, 34.1.2, 34.2.0;
- j) w przypadku sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;

- k) w przypadku kaprosza (*Caproidae*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- l) w przypadku smuklic (*Lepidorhombus* spp.) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- m) w przypadku smuklic (*Lepidorhombus* spp.) w 2019 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- n) w przypadku gładzicy (*Pleuronectes platessa*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- o) w przypadku gładzicy (*Pleuronectes platessa*) w 2019 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- p) w przypadku żabnic (*Lophiidae*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- q) w przypadku żabnic (*Lophiidae*) w 2019 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- r) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- s) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- t) w przypadku rdzawca (*Pollachius pollachius*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TBB, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w podobszarach ICES 8 i 9;
- u) w przypadku rdzawca (*Pollachius pollachius*) w 2019 r. maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące sieci skrzelowe (kody narzędzi: GNS, GND, GNC, GTR, GTN) w podobszarach ICES 8 i 9;
- v) w przypadku widlaka białego (*Phycis blennoides*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w rejonie ICES 9a;
- w) w przypadku morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w rejonie ICES 9a;
- x) w przypadku soli (*Solea* spp.) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki rozprzowe, włoki denne i niewody (kody narzędzi: OTB, OTT, PTB, TB, TBN, TBS, OT, PT, TX, SSC, SPR, SDN, SX, SV) w rejonie ICES 9a.

2. Wyłączenia *de minimis* określone w ust. 1 lit. a) i f)–x) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2034**z dnia 18 października 2018 r.****ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważniono Komisję do przyjęcia planów w zakresie odrzutów w drodze aktu delegowanego na wstępny okres nieprzekraczający trzech lat, który może zostać przedłużony na okres kolejnych trzech lat, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2438⁽²⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2016–2018 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej Komisji przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo. Rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/2375⁽³⁾.
- (4) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/2375 określono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2017–2018 w następstwie nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo. Rozporządzenie to zostało uchylone i zastąpione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/46⁽⁴⁾.
- (5) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/46 ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębinowych w wodach północno-zachodnich na rok 2018 w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Hiszpanię, Francję, Irlandię, Niemcy i Zjednoczone Królestwo.
- (6) Belgia, Hiszpania, Francja, Irlandia, Niemcy i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem na wodach północno-zachodnich. Po zasięgnięciu opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Północno-Zachodnich oraz Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Zasobów Pelagicznych te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2018 r. nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów niektórych gatunków dennych w wodach północno-zachodnich na okres 2019–2021. Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 30 sierpnia 2018 r.
- (7) Wkład naukowy pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF)⁽⁵⁾. W dniu 11 września 2018 r. odbyło się spotkanie grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora w celu omówienia odnośnych środków. W odniesieniu do niektórych stad, takich jak gładzica, STECF stwierdził, że możliwe, iż wskaźniki przeżycia poszczególnych ryb nie są tak miarodajne jak wskaźniki przeżycia w innych gatunkach. Komisja wzięła jednak pod uwagę relatywne skutki tego wyłączenia dla całości zasobów, porównała ze skutkami dla poszczególnych ryb i rozważyła w kontekście potrzeby kontynuacji działalności połowowej ze względu na konieczność gromadzenia danych celem uwzględnienia uwag STECF. W przypadkach, gdy względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niewielka, Komisja

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2438 z dnia 12 października 2015 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 29).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2375 z dnia 12 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w wodach północno-zachodnich (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 39).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/46 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych i połowów głębinowych w wodach północno-zachodnich na rok 2018 (Dz.U. L 7 z 12.1.2018, s. 13).

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.

- (8) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/46 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu więcierzy, pułapek lub koszy w podobozarach ICES 6 i 7, w oparciu o dane naukowe, w których wykazano wskaźniki przeżycia. Dane te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ⁽¹⁾, że wyłączenie jest uzasadnione. W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie tego wyłączenia. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie należy utrzymać w planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (9) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/46 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do osobników soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS) złowionych przy użyciu włoków rozpornicowych na poziomie 80–99 mm w rejonie ICES 7d w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu i poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, w oparciu o dane naukowe, w których wykazano wskaźniki przeżycia odrzutów. Dane te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ⁽²⁾, że dane były wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się dalsze stosowanie tego wyłączenia. STECF wskazał, że nie przedstawiono żadnych nowych informacji dotyczących lokalizacji obszarów dojrzewania narybku ⁽³⁾. Ze względu na to, że obecnie nie określono obszarów dojrzewania narybku, wyłączenie może zostać uwzględnione w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021, ale państwa członkowskie powinny przedstawić odpowiednie informacje natychmiast po tym, gdy takie obszary zostaną zidentyfikowane.
- (10) W nowej wspólnej rekomendacji sugeruje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego przy użyciu włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 100 mm i w odniesieniu do homarca złowionego włokami dennymi o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm, w połączeniu z wariantami narzędzi selektywnych (połowy TR1 i TR2) w podobozarze ICES 7. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów homarca w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności przeprowadzone przy użyciu włoków Seltra dostarczyło wystarczających danych, jednak nadal trudno ocenić ogólny wpływ na ekstensywne połowy homarca przy użyciu innych narzędzi połowowych. STECF stwierdził, że przy założeniu, że stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia ma zastosowanie do wszystkich narzędzi połowowych, w tym rodzaju połowów zakłada się stosunkowo niski wskaźnik odrzutów. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (11) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca złowionego w rejonie ICES 6a, w odległości do dwunastu mil morskich od linii brzegu, przy użyciu włoków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm w połączeniu z wariantami narzędzi selektywnych. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia odrzutów homarca w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (12) W przypadku rajowatych złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w podobozarach ICES 6 i 7 brak jest szczegółowych danych naukowych dotyczących wskaźników przeżycia dla całego segmentu floty oraz dla kombinacji, które korzystają z wyłączenia. Uznaje się, że – z kilkoma wyjątkami – wskaźniki przeżycia są zasadniczo rzetelne, jednak konieczne są dodatkowe dane. W celu zebrania tych danych należy kontynuować połowy i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie powinno zostać przyznane, ale państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć, tak szybko jak to możliwe, przed dniem 31 maja każdego roku: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz wypełnienia luk w danych określonych przez STECF, który będzie co roku oceniany przez STECF, b) coroczne sprawozdania z postępów i wszelkich zmian lub dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (13) W odniesieniu do wskaźników przeżycia rajowatych – przy niskim poziomie wiedzy naukowej na ich temat – stwierdzono, że wskaźnik przeżycia u rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) jest znacznie niższy niż w przypadku innych gatunków. Jednak całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby prowadzenie połowów i stałe, rzetelne gromadzenie danych. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok, a nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności powinny zostać opracowane w trybie pilnym i przekazane STECF do oceny najszybciej jak to możliwe, przed dniem 31 maja 2019 r.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (14) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej za pomocą drygawic lub włóków rozprzowych w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gładzicy w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że badanie dotyczące przeżywalności jest miarodajne i wykazuje stosunkowo wysoki wskaźnik przeżycia. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (15) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej w rejonach ICES 7a–7k, przez statki używające włóków rozprzowych, o maksymalnej mocy silnika 221 kW, o maksymalnej długości 24 metrów, dokonujące połowów w odległości do 12 mil morskich od brzegu oraz o czasie trwania holowania trwającym nie dłużej niż półtorej godziny i przez statki używające włóków rozprzowych, o mocy silnika ponad 221 kW, stosujące linię separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych. Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gładzicy w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że są one dobrej jakości. STECF wskazał jednak, że nie obejmują one wszystkich zainteresowanych państw członkowskich, oraz że w przypadku tego rodzaju połowów na przeżywalność ma wpływ wiele czynników i jest ona bardzo zróżnicowana. STECF stwierdził ponadto, że ze względu na tę zmienność nie jest możliwe dokonanie wiarygodnej oceny wpływu, jaki może mieć wyłączenie. W tych okolicznościach wyłączenie powinno być ograniczone do jednego roku, aby umożliwić dalsze gromadzenie danych, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. W związku z tym wyłączenie to może zostać uwzględnione w planie w zakresie odrzutów do dnia 31 grudnia 2019 r., a zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje możliwie jak najszybciej przed dniem 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.
- (16) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu wężerzy, pułapek i koszy na wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 5, 6 i 7). Państwa członkowskie dostarczyły dane naukowe w celu wykazania wskaźników przeżycia gatunków złowionych w tym rodzaju połowów. Dane zostały przedłożone STECF, który stwierdził, że przeżywalność w ramach odrzutów osobników gatunków poławianych za pomocą pułapek i wężerzy może być znaczna. Wyłączenie to można zatem uwzględnić w nowym planie w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (17) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/46 zawierało wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych rodzajów rybołówstwa. Dane dostarczone przez państwa członkowskie zostały zweryfikowane przez STECF⁽¹⁾, który stwierdził, że dokumenty przedłożone przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty potwierdzające, że dalsza poprawa selektywności jest trudna do osiągnięcia, lub dotyczące nieproporcjonalnych kosztów postępowania z niezamierzonymi połowami, poparte w niektórych przypadkach jakościową oceną kosztów. W świetle powyższego oraz biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy kontynuować stosowanie wyłączeń *de minimis*, zgodnie z wartościami procentowymi zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji, w odniesieniu do:
- witlinka złowionego przez statki używające włóków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włóków pelagicznych (OTM i PTM) oraz włóków rozprzowych (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7d,
 - witlinka złowionego przez statki używające włóków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włóków pelagicznych (OTM i PTM) oraz włóków rozprzowych (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonach ICES 7b–c i 7e–k,
 - soli złowionej przez statki używające narzędzi TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm i o zwiększonej selektywności w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h,
 - soli złowionej przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g.
- (18) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenia *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do:
- plamiaka złowionego przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7bc i 7e–k,
 - dorsza złowionego przez statki używające włóków dennych, niewodów i włóków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–c i 7e–k,

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

- ostroboka złowionego przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k,
 - makreli złowionej przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobszarze ICES 6 i rejonach ICES 7b–7k.
- (19) STECF dokonał przeglądu danych dotyczących nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących plamiaka, dorsza atlantyckiego, ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych, w wyniku którego stwierdzono ⁽¹⁾, że konieczne są dodatkowe informacje. Z uwagi na konieczność dalszego prowadzenia połowów i gromadzenia danych indywidualne wyłączenia dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny mieć obowiązek przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje w możliwie najkrótszym terminie przed dniem 31 maja 2019 r. do oceny przez STECF. W związku z tym wyłączenia te powinny być stosowane tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (20) Aby zapewnić wiarygodne oszacowania poziomów odrzutów na potrzeby ustalenia całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* było oparte na ekstrapolacji informacji dotyczących ograniczonej ilości danych i częściowych informacji na temat floty – zapewnić przekazywanie dokładnych i weryfikowalnych danych dla całej floty objętej tym przepisem dotyczącym wyłączenia *de minimis*.
- (21) Zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plany w zakresie odrzutów mogą obejmować również środki techniczne dotyczące połowów lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku. Aby zwiększyć selektywność narzędzi połowowych i zmniejszyć niezamierzone połowy w Morzu Celta i Morzu Irlandzkim, należy wprowadzić szereg selektywnych środków w odniesieniu do połowów gatunków dennych. W oparciu o informacje przekazane przez państwa członkowskie STECF stwierdził, że proponowane zmiany w celu zwiększenia selektywności w wodach północno-zachodnich są jedną z bardzo niewielu prób podejmowanych w ramach grup regionalnych w celu złagodzenia problemów związanych z niezamierzonymi połowami. Środki techniczne należy zatem włączyć do nowego planu w zakresie odrzutów na lata 2019–2021.
- (22) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (23) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają dalszej działalności połowowej i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.
- (24) W związku z nową wspólną rekomendacją należy uchylić rozporządzenie delegowane (UE) 2018/46.
- (25) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

W podobszarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków dennych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w latach 2019–2021.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

Artykuł 2

Definicje

1. „Panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, którego tylna część jest bezpośrednio przyczepiona do worka włoka. Górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka sieci co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami, a panel musi mieć po rozciągnięciu długość co najmniej 3 m.
2. „Panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
 - a) składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe);
 - b) ma długość co najmniej 3 metry;
 - c) umieszczone jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki; oraz
 - d) odpowiada całej szerokości górnego płatu włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej).
3. „Kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka.
4. „Kratownica sieciowa »CEFAS NetGrid«” oznacza kratownicę sieciową NetGrid, opracowaną przez Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) na potrzeby połowów homarca w Morzu Irlandzkim.
5. „Włók z panelem flip-flap” oznacza włók wyposażony w kratownicę sieciową opracowaną w celu ograniczenia przyłowu dorsza atlantyckiego, płamiaka i witlinka w połowach homarca.
6. „Lina separatora kamieni” oznacza modyfikację dennych włóków rozprzowych, mającą zapobiec przedostaniu się do włoka kamieni i głazów, które uszkadzają zarówno narzędzia połowowe, jak i połowy.
7. „Panel uwalniania zanieczyszczeń dennych” oznacza panel o większym rozmiarze oczek lub o kwadratowych oczkach, zamontowany do dolnej części włoka, zwykle włoka rozprzowego, w celu usunięcia wszelkiego materiału bentosowego i zanieczyszczeń dna morskiego, zanim przedostaną się one do worka włoka.
8. „Strefa ochrony w Morzu Celtyckim” oznacza wody w rejonach ICES 7f, 7 g i część 7j na północ od 50° szerokości geograficznej północnej i na wschód od 11° długości geograficznej zachodniej.

Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wężerzy, pułapek lub koszy (kody narzędzi ⁽¹⁾): FPO i FIX) w podobszarach ICES 6 i 7;
 - b) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych o rozmiarze oczek równym co najmniej 100 mm w podobszarze ICES 7;
 - c) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70–99 mm w połączeniu z wariantami wysoce selektywnych narzędzi, jak określono w art. 9 ust. 2 i 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w podobszarze ICES 7;
 - d) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włóków rozpornicowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–110 mm w połączeniu z wariantami wysoce selektywnych narzędzi, jak określono w art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w rejonie ICES 6a w odległości do dwunastu mil morskich od linii brzegu.
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwolnieniu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1). W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do soli

1. W rejonie ICES 7d, w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów soli (*Solea solea*) poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włoków rozpornicowych (kody narzędzi: OTT, OTB, TBS, TBN, TB, PTB, OT, PT, TX), wyposażonych w worek włoka o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm, przez statki:
 - a) o maksymalnej długości 10 metrów i maksymalnej mocy silnika 221 kW; oraz
 - b) połowów prowadzonych w wodach o głębokości co najwyżej 30 metrów oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
2. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do rajowatych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do całkowitych dopuszczalnych połowów rajowatych (*Rajiformes*) złowionych przy pomocy wszelkich narzędzi połowowych na wodach północno-zachodnich (podobszary ICES 6 i 7).
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe, przed dniem 31 maja każdego roku, dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia każdego roku.
3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do rai dwupłamej do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
4. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich uwolnieniu natychmiast i poniżej powierzchni morza.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:
 - a) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy pomocy drygawic;
 - b) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g przy pomocy włoków rozpornicowych;
 - c) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k, przez statki o maksymalnej mocy silnika większej niż 221 kW oraz stosujące włoki rozprzowe (BT2) wyposażone w linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych;
 - d) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej w rejonach ICES 7a–7k przez statki stosujące włoki rozprzowe (BT2), o maksymalnej mocy silnika 221 kW lub maksymalnej długości 24 m, które są budowane do celów połowów w odległości do 12 mil morskich od linii brzegu oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
2. Wyłączenia, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające te wyłączenia. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia te informacje do dnia 1 sierpnia 2019 r.
3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej uwolnieniu natychmiast i poniżej powierzchni morza.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gatunków złowionych przy użyciu węcierzy, pułapek i koszy

1. W podobszarach ICES 5 (z wyłączeniem rejonu 5a oraz uwzględniając jedynie wody Unii rejonu 5b), 6 i 7 wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się do gatunków złowionych przy użyciu węcierzy, pułapek i koszy.

2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 8

Wyłączenia *de minimis*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c) wymienionego rozporządzenia:
 - a) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 6 %, a w latach 2020 i 2021 maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoki pelagiczne (OTM i PTM) oraz włoki rozprzowe (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7d;
 - b) w przypadku witlinka (*Merlangius merlangus*) w 2019 r. maksymalnie 6 %, a w latach 2020 i 2021 maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące włoki denne i niewody o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 80 mm (OTB, OTT, OT, PTB, PT, SSC, SDN, SPR, SX, SV, TBN, TBS, TB, TX), włoki pelagiczne (OTM i PTM) oraz włoki rozprzowe (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, w rejonie ICES 7b–c i 7e–k;
 - c) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe do połowu soli w rejonach ICES 7d, 7e, 7f i 7 g;
 - d) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki stosujące narzędzia TBB o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm, wyposażone w panel flamandzki, do połowu soli, w rejonach ICES 7d, 7e, 7f, 7 g i 7h;
 - e) w przypadku plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–7c i 7e–7k;
 - f) w przypadku dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych o rozmiarze oczek równym co najmniej 80 mm w rejonach ICES 7b–7c i 7e–7k;
 - g) w przypadku ostroboków (*Trachurus spp.*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobzarsze ICES 6 oraz w rejonach ICES 7b–7k;
 - h) w przypadku makreli (*Scomber scombrus*) w 2019 r. maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych w podobzarsze ICES 6 oraz w rejonach ICES 7b–7k;
2. Wyłączenia *de minimis* określone w ust. 1 lit. e)–h) stosuje się do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedkładają tak szybko jak to możliwe przed dniem 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 9

Szczególne środki techniczne stosowane w strefie ochrony w Morzu Celtyckim

1. Od dnia 1 lipca 2019 r. statki rybackie prowadzące połowy przy użyciu włoków dennych lub niewodów w strefie ochrony w Morzu Celtyckim stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
 - a) worek włoka o rozmiarze 110 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm ⁽¹⁾;
 - b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 100 mm;
 - c) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiąjące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 5 % homarca, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
 - a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą wykorzystywać panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
 - b) panel Seltra;

⁽¹⁾ Panele sieci o kwadratowych oczkach umieszcza się zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

- c) kratownicę sortującą o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w załączniku XIVa do rozporządzenia (WE) nr 850/98 ⁽¹⁾ lub podobną kratownicę sieciową NetGrid;
- d) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 55 % witlinka lub 55 % połączonych gatunków żabnicy, morszczuka europejskiego lub smuklicy, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
- a) worek włoka o rozmiarze 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm;
- b) worek włoka typu T90 o rozmiarze 90 mm z przedłużaczem;
- c) worek włoka o rozmiarze 80 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 160 mm;
- d) worek włoka o rozmiarze 80 mm z cylindrem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze: 2 m pomnożone przez 100 mm.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują mniej niż 10 % dorszowatych (*Gadidae*) w rejonie ICES 7f na wschód od 5° długości geograficznej zachodniej, stosują worek włoka o rozmiarze 80 mm wyposażony w sieć o kwadratowych oczkach o rozmiarze 120 mm.
5. Do wyżej wymienionych można dodać narzędzie lub urządzenie selektywne, które zgodnie z oceną STECF ma takie same lub wyższe właściwości selektywne w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka.

Artykuł 10

Szczególne środki techniczne stosowane w strefie ochrony w Morzu Irlandzkim

1. Od dnia 1 stycznia 2019 r. statki rybackie połowiące włokami dennymi lub niewodami w rejonie ICES 7a (Morze Irlandzkie) stosują środki techniczne określone w ust. 2, 3 i 4.
2. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami z workiem włoka o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm i co najwyżej 100 mm oraz o połowach obejmujących więcej niż 5 % homarca stosują jeden z następujących wariantów narzędzi:
- a) panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 300 mm; statki o długości całkowitej mniejszej niż 12 metrów mogą wykorzystywać panel sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 200 mm;
- b) panel Seltra;
- c) kratownicę sortującą o rozstawie prętów 35 mm zgodnie z definicją w załączniku XIVa do rozporządzenia (WE) nr 850/98;
- d) CEFAS NetGrid;
- e) włok z panelem flip-flap.
3. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują więcej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza i rajowatych, korzystają z jednego z następujących wariantów narzędzi:
- a) worek włoka o rozmiarze 120 mm;
- b) włok eliminujący z panelami sieci z oczkami o rozmiarze 600 mm oraz workiem włoka o rozmiarze 100 mm.
4. Statki połowiące włokami dennymi lub niewodami, których połowy obejmują mniej niż 10 % połączonych gatunków plamiaka, dorsza atlantyckiego i rajowatych, stosują worek włoka o rozmiarze oczek sieci 100 mm z panelem sieci o kwadratowych oczkach o rozmiarze 100 mm. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do statków, których połowy obejmują więcej niż 30 % homarca.
5. Do wyżej wymienionych można dodać narzędzie lub urządzenie selektywne, które zgodnie z oceną STECF ma takie same lub wyższe właściwości selektywne w odniesieniu do dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2035**z dnia 18 października 2018 r.****określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽²⁾ ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) W art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewidziano przyjęcie planów wieloletnich zawierających środki ochronne w odniesieniu do połowów niektórych stad na danym obszarze geograficznym.
- (3) Takie plany wieloletnie zawierają szczegóły realizacji obowiązku wyładunku i mogą upoważniać Komisję do dokładniejszego określenia tych szczegółów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (4) W przypadku braku planu wieloletniego art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważnia Komisję do realizacji obowiązku wyładunku w formie planów w zakresie odrzutów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (5) Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu połowami w Morzu Północnym. Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 31 maja 2017 r. wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym. Na podstawie tej wspólnej rekomendacji rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/45 ⁽³⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów mający zastosowanie do tych połowów w 2018 r.
- (6) W dniu 4 lipca 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2018/973 ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada. W art. 11 tego rozporządzenia uprawnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych określających szczegóły obowiązku wyładunku na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.
- (7) Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego oraz Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych Belgia, Dania, Francja, Niemcy, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo przedstawiły Komisji w dniu 30 maja 2018 r. wspólną rekomendację dotyczącą szczegółów realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów dennych w Morzu Północnym. W dniu 30 sierpnia 2018 r. we wspólnej rekomendacji wprowadzono zmiany.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/973 Morze Północne obejmuje rejon ICES 2a, 3a oraz podobszar ICES 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/45 z dnia 20 października 2017 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa na rok 2018 (Dz.U. L 7 z 12.1.2018, s. 6).

- (9) Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) zweryfikował opinie naukowe otrzymane od właściwych podmiotów naukowych⁽¹⁾. W dniu 11 września 2018 r. przedmiotowe środki omówiono na posiedzeniu grupy ekspertów, w którym wzięli udział przedstawiciele 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora.
- (10) W odniesieniu do niektórych stad, takich jak gładzica, STECF stwierdził, że wskaźniki przeżycia poszczególnych gatunków ryb mogą nie być tak rzetelne jak wskaźniki obliczone w przypadku innych gatunków. Komisja wzięła jednak pod uwagę relatywne skutki tego wyłączenia dla zasobów ogółem w porównaniu ze skutkami dla poszczególnych gatunków, i wyważyła je w świetle konieczności kontynuacji działalności połowowej na potrzeby gromadzenia danych, aby uwzględnić uwagi STECF. W przypadkach, w których względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niska, Komisja uznaje, że pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem polega na przyznaniu tymczasowych wyłączeń, ponieważ ich brak uniemożliwiłby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i opartego na faktach zarządzania odrzutami, mając na uwadze pełne wejście w życie obowiązku wyładunku.
- (11) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 przewidziano wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS), dokonanych przy użyciu włoków w rejonie ICES 4c. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽²⁾, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano dalsze stosowanie tego wyłączenia. STECF wskazał, że nie przedstawiono żadnych nowych informacji dotyczących położenia obszarów dojrzewania narybku⁽³⁾. Ponieważ obecnie nie można określić obszarów dojrzewania narybku, wyłączenie to można uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu, ale państwa członkowskie powinny przedstawić odpowiednie informacje niezwłocznie po ustaleniu takich obszarów.
- (12) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku połowów homarca dokonywanych koszami w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽⁴⁾, że są one wystarczające. W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano dalsze stosowanie tego wyłączenia. Zatem, biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to należy uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów homarca w podobszarze ICES 4 dokonywanych przy użyciu niektórych narzędzi połowowych, pod warunkiem stosowania w tych połowach kratownicy sieciowej „NetGrid”. Wyłączenie to jest ograniczone do miesięcy zimowych i niektórych jednostek funkcjonalnych ICES. W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się dalsze stosowanie tego wyłączenia oraz rozszerzenie go na rejon ICES 2a i 3a. W 2018 r. państwa członkowskie przedstawiły zaktualizowane dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia w przypadku homarca złowionego włokami dennymi o rozmiarze oczek worka włoka wynoszącym 80 mm lub co najmniej 70 mm oraz wyposażonymi w specjalne urządzenia zapewniające selektywność. Dowody te przedstawił STECF, który wyraził zastrzeżenia⁽⁵⁾ co do szacunków przeżywalności dla zachodniego wybrzeża Morza Północnego oraz co do tego, czy szacunki te są reprezentatywne dla całego obszaru. STECF zauważył jednak, że dodatkowe informacje naukowe opierają się na rzetelnych podstawach, a technika zatwierdzania stosowana w kontekście szerzej pojętej floty jest prawidłowa. W tych okolicznościach wyłączenie można stosować do dnia 31 grudnia 2021 r., jednak państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przekazywać dane dotyczące rybołówstwa przy zachodnim wybrzeżu Morza Północnego.
- (14) Na podstawie dowodów naukowych, które pozwoliły określić wskaźniki przeżycia odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/45 ustanowiono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził⁽⁶⁾, że dostępne dane wskazują, że śmiertelność odrzucanych ryb będzie prawdopodobnie niska. Faktyczne ilości połowów w tym rodzaju rybołówstwa są jednak bardzo niewielkie. Jako że te połowy nie są znaczące, a okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to można uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (15) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem sieci skrzelowych i drygawic w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził⁽⁷⁾, że stanowią one rzetelne informacje, które świadczą o wysokiej przeżywalności. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽⁴⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽⁵⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽⁶⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf>

⁽⁷⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (16) W nowej wspólnej rekomendacji zawarto wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem niewodów duńskich w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ⁽¹⁾, że dane z badania dotyczącego przeżycia są wiarygodne, aczkolwiek można by wykorzystać dodatkowe czynniki, by zwiększyć przeżywalność, ponieważ jej spadek jest znaczny, jeżeli czas sortowania gładzicy przekracza 30 minut. Wyłączenie to można zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku połowów i przyłowów gładzicy w połowach płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych przy użyciu włoków w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4 w miesiącach zimowych. Państwa członkowskie przedstawiły opinie naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ⁽²⁾, że wskaźniki przeżycia w badaniu uzupełniającym spadały, gdy czas sortowania przekraczał 60 minut w miesiącach letnich, a zatem niski wskaźnik przeżywalności gładzicy w okresie letnim uzasadnia ograniczenie wyłączenia do miesięcy zimowych. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.
- (18) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku połowów gładzicy o wielkości poniżej MCRS, dokonywanych przy użyciu włoka rozprzowego w podobszarze ICES 4 i rejonie ICES 2a. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżycia w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ⁽³⁾, że na przeżywalność w tych połowach wpływa wiele czynników i że jest ona bardzo zmienna. STECF stwierdził również, że z uwagi na stosunkowo wysokie wskaźniki odrzutów i stosunkowo niskie wskaźniki przeżycia jest prawdopodobne, że znaczne ilości odrzucanych gładzic nie przeżyją. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. W tych okolicznościach wyłączenie można stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności, na potrzeby oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programie dotyczącym przeżywalności.
- (19) W przypadku rajowatych złowionych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4 nie są dostępne szczegółowe dowody naukowe dotyczące wskaźników przeżycia w odniesieniu do wszystkich segmentów floty oraz kombinacji, które korzystają z wyłączenia. Poza kilkoma wyjątkami wskaźniki przeżycia są jednak zasadniczo rzetelne, ale potrzeba więcej szczegółowych danych. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 31 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.
- (20) Analizując wskaźniki przeżywalności rajowatych, stwierdzono, że raje dwupłame (*Leucoraja naevus*) mają znacznie niższy wskaźnik przeżycia niż inne gatunki, a dane naukowe na ten temat są ograniczone. Całkowite wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby jednak prowadzenie połowów i stałe gromadzenie dokładnych danych. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok oraz że w trybie pilnym należy opracować nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności i jak najszybciej przekazać je STECF do oceny do dnia 31 maja 2019 r.
- (21) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/45 wprowadzono wyłączenia *de minimis* dotyczące:
- soli złowionej przy pomocy drygawic i sieci skrzelowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4,
 - soli złowionej przy użyciu niektórych włoków rozprzowych z panelem flamandzkim w podobszarze ICES 4,
 - połączonych połowów soli, płamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, śledzia, okowiela, argentyńki wielkiej i błękitka, dokonywanych z użyciem niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

⁽³⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- połączonych połowów soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego, dokonywanych z użyciem koszy w rejonie ICES 3a,
 - witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,
 - witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonie ICES 4c.
- (22) Państwa członkowskie przedstawiły dowody uzasadniające te wyłączenia *de minimis*. STECF ⁽¹⁾ dokonał przeglądu tych dowodów i stwierdził ⁽²⁾, że dokumenty przedstawione przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty wykazujące, że dalsza poprawa w zakresie selektywności jest trudna do osiągnięcia lub wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami czynności związanych z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy zatem utrzymać wyłączenia *de minimis* zgodnie z poziomem procentowym i niezbędnymi zmianami zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (23) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do:
- gładzicy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES 4,
 - wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym i złowionych przy użyciu włoków rozprzowych w rejonach ICES 4b i 4c,
 - witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonach ICES 4a i 4b,
 - molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 120 mm oraz molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 100–119 mm, w podobszarze ICES 4,
 - witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków rozprzowych w podobszarze ICES 4,
 - ostroboka złowionego przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4,
 - makreli złowionej przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4.
- (24) Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe uzasadniające nowe wyłączenia *de minimis* z uwagi na trudności w zakresie poprawy selektywności i nieproporcjonalne koszty czynności związanych z połowami. Dowody te zostały zweryfikowane przez STECF na sesji plenarnej w dniach 2–6 lipca 2018 r.
- (25) W odniesieniu do wyłączenia dotyczącego witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonach ICES 4a i 4b STECF stwierdził, że brakuje odpowiednich danych z niektórych państw członkowskich. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r., ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.
- (26) Na podstawie dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie STECF uznał, że należy wprowadzić wyłączenia *de minimis* dla gładzicy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES 4.
- (27) STECF stwierdził, że przedstawiono rzetelne dane uzasadniające wprowadzenie wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do połowów garneli przy użyciu włoków rozprzowych w rejonach ICES 4b i 4c.
- (28) Jeśli chodzi o wyłączenie *de minimis* w przypadku molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczka sieci wynoszącym 100–119 mm w podobszarze ICES 4, STECF uznał, że trudno dokładnie ocenić wpływ poprawy selektywności na przedmiotowe połowy. STECF stwierdził, że brakuje istotnych danych z niektórych państw członkowskich. STECF przyznał jednak, że narzędzia stosowane w odnośnych połowach są już selektywne i że dodatkowa poprawa selektywności spowoduje, że połowy te staną się nieopłacalne. Uzyskanie takich danych wymaga kontynuowania połowów i w związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie należy przyznać tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r., ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Państwa członkowskie powinny przedłożyć: a) dane wykazujące, że poprawa selektywności danych połowów jest bardzo trudna do osiągnięcia, oraz b) dodatkowe informacje dotyczące połowów lub floty w odniesieniu do flot innych państw członkowskich, które również mogą prowadzić te połowy. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf>

⁽²⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (29) Na podstawie dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie i wniosków STECF należy wprowadzić wyłączenie *de minimis* dotyczące molwy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych o rozmiarze oczka sieci równym co najmniej 120 mm w podobszarze ICES 4.
- (30) W swoich wnioskach STECF stwierdził, że przedstawiono szczegółowe informacje w sprawie wyłączenia *de minimis* dotyczącego witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków rozprzowych w podobszarze ICES 4. STECF wskazał jednak na ograniczenia związane z poprawą selektywności w przypadku witlinka i zauważył, że metoda zastosowana do obliczenia *de minimis* może ograniczyć tę selektywność, ponieważ potencjalnie wszystkie niezamierzone połowy witlinka mogą być odrzucane. W tych okolicznościach wyłączenie należy stosować na poziomie obserwowanych odrzutów (2 %), a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie corocznego przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i jak najszybciej przekazać STECF informacje do oceny do dnia 31 maja każdego roku.
- (31) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowych wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włoków dennych, niewodów i włoków rozprzowych zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że należy przedstawić dodatkowe informacje. Z uwagi na konieczność kontynuowania połowów i gromadzenia danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, wyłączenia indywidualne dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. w celu oceny przez STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r.
- (32) Aby zapewnić wiarygodne szacowanie poziomów odrzutów na potrzeby ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów, państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* jest oparte na ekstrapolacji w sytuacji ograniczonej liczby danych i częściowych informacji na temat flot – zapewnić przekazywanie dokładnych i możliwych do sprawdzenia danych dotyczących całej floty objętej tym wyłączeniem *de minimis*.
- (33) Zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 szczegóły realizacji obowiązku wyładunku mogą obejmować środki techniczne, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia. Aby zwiększyć selektywność narzędzi połowowych i zmniejszyć niezamierzone połowy w cieśninie Skagerrak, należy utrzymać szereg środków technicznych, które zostały uzgodnione między Unią a Norwegią w latach 2011⁽¹⁾ i 2012⁽²⁾, oraz zezwolić na stosowanie urządzenia zapewniającego selektywność SepNep.
- (34) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz z rozporządzeniem (UE) 2018/973, w szczególności z jego art. 11, a zatem mogą zostać objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (35) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja wzięła pod uwagę ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają kontynuacji połowów i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem polega na przyznaniu tymczasowych wyłączeń, ponieważ ich brak uniemożliwiłby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i opartego na faktach zarządzania odrzutami, mając na uwadze pełne wejście w życie obowiązku wyładunku.
- (36) Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/973 Komisji powierzono, na okres pięciu lat od dnia 5 sierpnia 2018 r., uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących obowiązku wyładunku. W trzecim roku stosowania tego rozporządzenia należy zatem dokonać przeglądu wpływu wyłączeń z uwagi na przeżywalność i wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku.
- (37) Ponieważ środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu dla statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.,

⁽¹⁾ Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.

⁽²⁾ Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

Na wodach Unii Morza Północnego (rejon ICES 2a, 3a i podobszar 4) obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów dennych, które podlegają limitom połowowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w okresie 2019–2021.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:
 - składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe),
 - ma długość co najmniej 3 metry,
 - umieszczone jest nie dalej niż 4 metry od sznurówki, oraz
 - odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);
- (2) „kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność, składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka;
- (3) „panel flamandzki” oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, której:
 - tył jest bezpośrednio przyczepiony do worka włoka,
 - górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami,
 - długość po rozciągnięciu wynosi co najmniej 3 m;
- (4) „SepNep” oznacza włók rozpornicowy, który:
 - jest zbudowany z sieci o rozmiarze oczek sieci 80 do 99 + $\geq$ 100 mm,
 - jest wyposażony w wiele worków włoka o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej od 80 do 120 mm, przytwierdzonych do jednego przedłużenia, przy czym górny worek włoka zbudowany jest z sieci o rozmiarze oczek co najmniej 120 mm i wyposażony w panel separacyjny o maksymalnym rozmiarze oczek 105 mm, oraz
 - może być ponadto wyposażony w opcjonalną kratownicę selekcyjną o rozstawie prętów wynoszącym co najmniej 17 mm, pod warunkiem że jest ona zbudowana w taki sposób, że umożliwia ucieczkę małym homarcom.

Artykuł 3

Wyłączenia z uwagi na przeżywalność dotyczące homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca w wodach Unii Morza Północnego (podobszary ICES 2a i 3a oraz podobszar 4):

- (a) połowów koszami (FPO ⁽¹⁾);

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1). W przypadku statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

- (b) połowy przy użyciu włóków dennych (OTB, TBN) wyposażonych w:
- (1) worek o wielkości ponad 80 mm; albo
 - (2) worek o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm; albo
 - (3) worek o wielkości co najmniej 35 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 19 mm.
2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwalnianiu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.
3. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 lit. b). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące soli

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie w wodach Unii rejonu ICES 4c w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, do połowów soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włóków rozpornicowych (OTB) o rozmiarze oczek sieci worka włoka wynoszącym 80–99 mm.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do statków o długości maksymalnej do 10 metrów i o maksymalnej mocy silnika do 221 kW, podczas połowów na wodach o głębokości co najwyżej 30 m oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.
3. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 3a i podobszaru ICES 4 do połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków (FPO, FYK).
2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące połowów i przyłowów gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii podobszaru ICES 3a oraz podobszaru 4 do:
 - (a) gładzicy złowionej przy użyciu sieci (GNS, GTR, GTN, GEN);
 - (b) gładzicy złowionej przy użyciu niewodów duńskich;
 - (c) gładzicy złowionej przy użyciu włóków dennych (OTB, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm w trakcie połowów płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych w miesiącach zimowych (od dnia 1 listopada do dnia 30 kwietnia).
2. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4 oraz do połowów gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włóków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2).

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 8

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące rajowatych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów rajowatych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w wodach Unii Morza Północnego (rejonu ICES 2a i 3a oraz podobszar 4).
2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia.
3. Wyłączenie określone w ust. 1 ma zastosowanie do rai dwupłamej do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.
4. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 9

Wyłączenia *de minimis*

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 można odrzucać następujące ilości na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

- a) w połowach soli przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w wodach Unii rejonu ICES 2a i 3a oraz podobszaru 4:
ilość soli o wielkości poniżej i powyżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza łącznie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;
- b) w połowach soli przez statki stosujące włoki rozprzowe (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm i wyposażone w panel flamandzki, w wodach Unii podobszaru ICES 4:
ilość soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza łącznie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku w 2019 r. oraz 5 % w pozostałej części okresu;
- c) w połowach homarca przez statki stosujące włoki denne (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:
łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 4 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego;
- d) w połowach krewetki północnej przez statki stosujące włoki denne (OTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 35 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 19 mm, oraz z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb, w wodach Unii rejonu ICES 3a:
łącną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, gładzicy, czarniaka, śledzia atlantyckiego, okowiela, argentyńki wielkiej i błękitka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 5 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, krewetki północnej, morszczuka europejskiego, okowiela, argentyńki wielkiej, śledzia atlantyckiego i błękitka;
- e) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm (TR2), w wodach Unii rejonu ICES 4c:
łącną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego o wielkości poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2019 r. nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów, a w 2020 r. i 2021 r. 5 % tych gatunków o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia, które podlegałyby obowiązkowi wyładunku; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

- f) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm, w wodach Unii rejonu ICES 4a i 4b:

łącną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2019 r. nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia, które podlegałyby obowiązkowi wyładunku; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. f) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- g) w połowach prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci 90–119 mm, wyposażone w panel Seltra, lub włoki denne (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony wynoszącą maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka, czarniaka, soli, gładzicy i morszczuka europejskiego;

- h) w połowach homarca dokonywanych przez statki stosujące włoki denne o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm i wyposażone w SepNep, w wodach Unii podobszaru ICES 4:

łącną ilość gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów czarniaka, gładzicy, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, krewetki północnej, soli i homarca;

- i) w połowach garneli przez statki używające włoków rozprzowych w wodach Unii rejonów ICES 4b i 4c:

ilość wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym, która w 2019 r. i 2020 r. nie przekracza 7 %, a w 2021 r. – 6 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym;

- j) w połowach dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, PTB) o rozmiarze oczek sieci 100–119 mm, łowiące molwę w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość molwy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów molwy w tym rodzaju połowów;

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. j) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- k) w połowach dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, PTB) o rozmiarze oczek sieci równym co najmniej 120 mm, łowiące molwę w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość molwy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów molwy w tym rodzaju połowów;

- l) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki rozprzowe o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 2 % całkowitych rocznych połowów gładzicy i soli.

Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu co roku przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 1 sierpnia;

- m) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm w podobszarze ICES 4:

ilość ostroboka, która w 2019 r. nie przekracza 7 % całkowitych rocznych połowów w tych połowach ostroboka.

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. m) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.;

- n) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włóków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm w podobszarze ICES 4:

ilość makreli, która w 2019 r. nie przekracza 7 % całkowitych rocznych połowów w tych połowach makreli.

Wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej lit. n) stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2019 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają jak najszybciej do dnia 31 maja 2019 r. dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe najpóźniej do dnia 1 sierpnia 2019 r.

Artykuł 10

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. W cieśninie Skagerrak zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągnionej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.
2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 można stosować następujące włoki:
 - a) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 90 mm, pod warunkiem że są one wyposażone w panel Seltra lub kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
 - b) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 70 mm (oczko kwadratowe), pod warunkiem że są one wyposażone w kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
 - c) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % co najmniej jednego gatunku pelagicznego lub przemysłowego;
 - d) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach krewetki północnej, pod warunkiem że włok jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.
3. Podczas połowów krewetki północnej zgodnie z ust. 2 lit. d) można stosować urządzenie do zatrzymywania ryb, jeżeli przyłowy można pokryć odpowiednimi uprawnieniami do połowów i jeżeli urządzenie do zatrzymywania ryb:
 - a) jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm;
 - b) ma długość co najmniej 3 metry; oraz
 - c) ma szerokość równą co najmniej szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 11

SepNep

Zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/973 zezwala się na stosowanie sieci SepNep.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/2036**z dnia 18 października 2018 r.****zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6 oraz art. 18 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów w unijnych połowach poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym, a w Morzu Śródziemnym również połowów gatunków podlegających wymogom dotyczącym minimalnych rozmiarów, określonym w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w przypadku połowów gatunków dennych w Morzu Śródziemnym obowiązek wyładunku stosuje się w odniesieniu do gatunków określających połowy najpóźniej od dnia 1 stycznia 2017 r. i nie później niż od dnia 1 stycznia 2019 r. w odniesieniu do wszystkich pozostałych gatunków.
- (3) W celu wdrożenia obowiązku wyładunku w art. 15 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 upoważniono Komisję do przyjęcia planów w zakresie odrzutów w drodze aktu delegowanego na okres nieprzekraczający trzech lat, który może zostać przedłużony na okres kolejnych trzech lat, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (4) W następstwie trzech wspólnych rekomendacji przedstawionych Komisji w 2016 r. przez szereg państw członkowskich mających bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Śródziemnym (Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Malta i Słowenia) rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86 ⁽³⁾ ustanowiono plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w wodach Morza Śródziemnego, mający zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. Te trzy wspólne rekomendacje dotyczyły odpowiednio zachodniego Morza Śródziemnego, Morza Adriatyckiego i południowo-wschodniego Morza Śródziemnego.
- (5) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 zmieniono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/153 ⁽⁴⁾ w następstwie dwóch wspólnych rekomendacji przedłożonych przez odpowiednie państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu i dotyczących zachodniego Morza Śródziemnego i Morza Adriatyckiego.
- (6) W dniu 4 czerwca 2018 r., po przeprowadzeniu konsultacji w ramach regionalnej grupy wysokiego szczebla PESCAMED, Francja, Włochy i Hiszpania przedstawiły Komisji nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów gatunków dennych w zachodnim Morzu Śródziemnym („nowa wspólna rekomendacja dla zachodniego Morza Śródziemnego”). Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 27 sierpnia 2018 r.
- (7) W dniu 7 czerwca 2018 r., po przeprowadzeniu konsultacji w ramach regionalnej grupy wysokiego szczebla SUDESTMED, Cypr, Grecja, Włochy i Malta przedstawiły Komisji nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów gatunków dennych w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym („nowa wspólna rekomendacja dla południowo-wschodniego Morza Śródziemnego”). Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 28 sierpnia 2018 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 z dnia 20 października 2016 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 14 z 18.1.2017, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/153 z dnia 23 października 2017 r. zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86 ustanawiające plan w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków dennych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 29 z 1.2.2018, s. 1).

- (8) W dniu 8 czerwca 2018 r., po przeprowadzeniu konsultacji w ramach regionalnej grupy wysokiego szczebla ADRIATICA, Chorwacja, Włochy i Słowenia przedstawiły Komisji nową wspólną rekomendację dotyczącą planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do połowów gatunków dennych w Morzu Adriatyckim („nowa wspólna rekomendacja dla Morza Adriatyckiego”). Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 29 sierpnia 2018 r.
- (9) Trzy nowe wspólne rekomendacje zostały ocenione przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) na posiedzeniu plenarnym w dniach 2–6 lipca 2018 r. ⁽¹⁾.
- (10) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przeanalizowała zarówno ocenę STECF, jak i potrzebę zapewnienia przez państwa członkowskie pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku w dniu 1 stycznia 2019 r. W kilku przypadkach wyłączenia wymagają dalszej działalności połowowej i gromadzenia danych w celu uwzględnienia uwag przedstawionych przez STECF. W tych przypadkach Komisja uznaje, że zezwolenie na stosowanie tymczasowych wyłączeń stanowi pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem przy założeniu, że brak takich wyłączeń uniemożliwiłby gromadzenie danych niezbędnych do właściwego i świadomego zarządzania odrzutami, w dążeniu do pełnej realizacji obowiązku wyładunku.
- (11) W nowej wspólnej rekomendacji dla zachodniego Morza Śródziemnego zasugerowano przedłużenie do dnia 31 grudnia 2021 r. stosowania wyłączeń z uwagi na przeżywalność, przewidzianych w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 dla przegrzebków (*Pecten jacobaeus*), rospok (*Venerupis* spp.) i małży wenus (*Venus* spp.) złowionych przy użyciu drąg mechanicznych (HMD). To wyłączenie z uwagi na przeżywalność wprowadzono rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/86. Podczas oceny nowej wspólnej rekomendacji STECF stwierdził, że nie przedstawiono żadnych dodatkowych informacji uzupełniających. W literaturze istnieje jednak szereg badań naukowych wykazujących przeżywalność tych gatunków. Z uwagi na możliwość występowania wysokich wskaźników przeżycia i na charakterystykę narzędzi, praktyk połowowych i ekosystemów, Komisja uważa, że należy kontynuować stosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność, zważywszy, że okoliczności nie uległy zmianie.
- (12) W nowej wspólnej rekomendacji dotyczącej zachodniego Morza Śródziemnego proponuje się przedłużenie do dnia 31 grudnia 2021 r. stosowania wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX). To wyłączenie z uwagi na przeżywalność wprowadzono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/153. Początkowo w nowej wspólnej rekomendacji proponowano aby nie stosować tego wyłączenia w lipcu, sierpniu i wrześniu, które objęte byłyby nowym wyłączeniem *de minimis*. STECF uznał jednak, że nie ma żadnych dowodów uzasadniających wyłączenie *de minimis* w miesiącach letnich i nie sformułował żadnych dalszych uwag. Istnieją jednak dane naukowe wskazujące na przeżywalność tego gatunku w tym i innych regionach. Z uwagi na możliwość występowania wysokich wskaźników przeżycia i na charakterystykę narzędzi, praktyk połowowych i ekosystemów, Komisja uważa, że należy kontynuować stosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność przez cały rok.
- (13) W nowej wspólnej rekomendacji dotyczącej Morza Adriatyckiego proponuje się rozszerzenie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do soli (*Solea solea*) złowionej przy użyciu włoków rozprzowych (TBB). To wyłączenie z uwagi na przeżywalność wprowadzono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86. STECF nie dokonał oceny tego nowego wniosku. Jednak w regionie GSA17 Morza Adriatyckiego prowadzone jest badanie *ad hoc* dotyczące przeżywalności tego gatunku. Komisja uważa zatem, że należy stosować wyłączenie przez jeden rok. Zainteresowane państwa członkowskie powinny dostarczyć odpowiednie dane do dnia 1 maja 2019 r. w celu umożliwienia STECF dalszej oceny.
- (14) W trzech nowych wspólnych rekomendacjach zaproponowano zastosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) łowionego przy użyciu węcierzy i pułapek (FPO, FIX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. STECF uznał, że nie przedstawiono szczegółowych informacji na poparcie tego wyłączenia. Komisja uważa zatem, że należy wprowadzić to wyłączenie wyłącznie na jeden rok. Zainteresowane państwa członkowskie powinny dostarczyć dodatkowe odpowiednie dane do dnia 1 maja 2019 r. w celu umożliwienia STECF dalszej oceny.
- (15) W trzech nowych wspólnych rekomendacjach zaproponowano zastosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) łowionego w ramach połowów haczykowych (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. STECF uznał, że należy przedstawić dodatkowe dane na pełne poparcie proponowanego wyłączenia. Komisja uważa zatem, że należy wprowadzić to wyłączenie wyłącznie na jeden rok. Zainteresowane państwa członkowskie powinny dostarczyć dodatkowe odpowiednie dane do dnia 1 maja 2019 r. w celu umożliwienia STECF dalszej oceny.

⁽¹⁾ <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf>

- (16) W trzech nowych wspólnych rekomendacjach zaproponowano zastosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homara europejskiego (*Homarus gammarus*) i langustowatych (*Palinuridae* spp.) złowionych przy użyciu sieci (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) oraz więcierzy i pułapek (FPO, FIX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. STECF uznał, że badanie dotyczące przeżywalności langustowatych przedstawione przez zainteresowane państwa członkowskie jest wystarczająco miarodajne i wykazuje wskaźniki przeżycia w perspektywie krótkoterminowej, ale podkreślił, że liczebność próby była niewielka. Należy przedstawić dalsze dane naukowe zarówno dla langustowatych, jak i homara. Komisja uważa zatem, że należy wprowadzić to wyłączenie wyłącznie na jeden rok. Zainteresowane państwa członkowskie powinny dostarczyć dodatkowe odpowiednie dane do dnia 1 maja 2019 r. w celu umożliwienia STECF dalszej oceny.
- (17) W nowych wspólnych rekomendacjach dotyczących Morza Adriatyckiego i południowo-wschodniego Morza Śródziemnego proponuje się zastosowanie wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) w Morzu Adriatyckim i południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. Początkowo w nowej wspólnej rekomendacji proponowano aby nie stosować tego wyłączenia w lipcu, sierpniu i wrześniu, które objęte byłyby nowym wyłączeniem *de minimis*. STECF uznał jednak, że nie ma żadnych dowodów uzasadniających wyłączenie *de minimis* w miesiącach letnich i nie sformułował żadnych dalszych uwag. Istnieją jednak dane naukowe wskazujące na przeżywalność tego gatunku w innych regionach. Z uwagi na możliwość występowania wysokich wskaźników przeżycia i na charakterystykę narzędzi, praktyk połowowych i ekosystemów, Komisja uważa, że należy wprowadzić wyłączenie z uwagi na przeżywalność stosowane przez cały rok.
- (18) W trzech nowych wspólnych rekomendacjach proponuje się ponadto rozszerzenie zakresu stosowania wyłączenia *de minimis*, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) do 6 % w 2019 r. i 2020 r. oraz do 5 % w 2021 r. całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT oraz TX), a w 2019, 2020 i 2021 r. do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN), w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. To wyłączenie *de minimis* wprowadzono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86. W oparciu o dane naukowe przedstawione przy okazji wspólnej rekomendacji i zweryfikowane przez STECF oraz uwzględniając cechy narzędzi, dużą liczbę gatunków w operacjach połowowych, modele połowów oraz specyfikę Morza Śródziemnego (np. dominacja łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego), Komisja uznała, że należy ustanowić takie wyłączenia *de minimis*, które pozwolą uniknąć nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przypadkowymi połowami. STECF nie przeprowadził oceny nowej rekomendacji dotyczącej włoków dennych. Oceniając nową wspólną rekomendację dla sieci skrzelowych i drygawic, STECF stwierdził, że informacje dostarczone przez zainteresowane państwa członkowskie nie są wystarczająco kompletne. Biorąc jednak pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, Komisja uważa, że należy utrzymać wyłączenie *de minimis* na poziomach procentowych, o których mowa powyżej.
- (19) W nowej wspólnej rekomendacji dotyczącej Morza Adriatyckiego proponuje się rozszerzenie stosowania wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) w 2019, 2020 i 2021 r. do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki przy użyciu włoków rozprzowych (TBB) oraz w odniesieniu do soli (*Solea solea*) w 2019, 2020 i 2021 r. do 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT oraz TX) w Morzu Adriatyckim. To wyłączenie *de minimis* wprowadzono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86. W oparciu o dane naukowe przedstawione przy okazji wspólnej rekomendacji i zweryfikowane przez STECF oraz uwzględniając cechy narzędzi, dużą liczbę gatunków w operacjach połowowych, modele połowów oraz specyfikę Morza Śródziemnego (np. dominacja łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego), Komisja uznała, że należy ustanowić takie wyłączenia *de minimis* (do 1 % w odniesieniu do morskczuka i barwenowatych oraz do 3 % w odniesieniu do soli), które pozwolą uniknąć nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przypadkowymi połowami. Oceniając nową wspólną rekomendację STECF stwierdził, że nie przedstawiono żadnych szczegółowych informacji na poparcie znaczącego wzrostu stosowanych poziomów procentowych. Biorąc pod uwagę, że okoliczności w odniesieniu do stosowania bieżących poziomów procentowych nie uległy zmianie, Komisja uważa, że należy utrzymać wyłączenie *de minimis* na poziomach procentowych, o których mowa powyżej.
- (20) W nowej wspólnej rekomendacji dotyczącej południowo-wschodniego Morza Śródziemnego sugeruje się rozszerzenie stosowania wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*) w 2019 r. i 2020 r. do 6 % oraz w 2021 r. do 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT oraz TX) w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym. Wyłączenie *de minimis* dotyczące tego gatunku wprowadzono rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/86. W oparciu o dane naukowe przedstawione wtedy we wspólnej rekomendacji i zweryfikowane przez STECF oraz uwzględniając cechy narzędzi, dużą liczbę gatunków

w operacjach połowowych, modele połowów oraz specyfikę Morza Śródziemnego (np. dominacja łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego), Komisja uznała, że należy ustanowić takie wyłączenie *de minimis*, aby uniknąć nieproporcjonalnych kosztów postępowania z przypadkowymi połowami. STECF nie dokonał oceny tej nowej rekomendacji. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, Komisja uważa, że należy utrzymać to wyłączenie *de minimis* na poziomach procentowych, o których mowa powyżej.

- (21) W nowych wspólnych rekomendacjach dla zachodniego Morza Śródziemnego zaproponowano wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza pręgowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*), dorady (*Sparus aurata*) i krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*), w 2019 r. do 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX); w 2019 r. do 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków, z wyjątkiem krewetki głębokowodnej różowej, złowionych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN); oraz w 2019 r. do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków, z wyjątkiem morlesza bogara i krewetki głębokowodnej różowej, złowionych przez statki prowadzące połowy haczykowe (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX).
- (22) W nowych wspólnych rekomendacjach dla Morza Adriatyckiego zaproponowano wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza pręgowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), dorady (*Sparus aurata*) i krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*), w 2019 r. do 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX); w 2019 r. do 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków, z wyjątkiem krewetki głębokowodnej różowej, lecz z uwzględnieniem soli, złowionych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN); oraz w 2019 r. do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków, z wyjątkiem morlesza bogara i krewetki głębokowodnej różowej, lecz z uwzględnieniem soli, złowionych przez statki prowadzące połowy haczykowe (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX).
- (23) W nowych wspólnych rekomendacjach dla południowo-wschodniego Morza Śródziemnego zaproponowano wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza pręgowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*), w 2019 r. do 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX); w 2019 r. do 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków złowionych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN); oraz w 2019 r. do 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków, z wyjątkiem morlesza bogara, złowionych przez statki prowadzące połowy haczykowe (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX).
- (24) W trzech nowych wspólnych rekomendacjach proponuje się ponadto zastosowanie wyłączenia *de minimis* w odniesieniu do sardeli europejskiej (*Engraulis encrasicolus*), sardynki europejskiej (*Sardina pilchardus*), makreli (*Scomber* spp.) i ostroboków (*Trachurus* spp.) w 2019 r. do 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym.
- (25) STECF stwierdził, że wyłączenia, o których mowa w motywach 21, 22 i 23, obejmują szeroką gamę gatunków o szerokim zakresie wskaźników odrzutów, oraz że nie dostarczono szczegółowych informacji na poparcie wnioskowanych wyłączeń. Komisja zwraca jednak uwagę, że wspomniane wyłączenia mają zastosowanie do grup gatunków obejmujących pozostałe gatunki podlegające wymogom dotyczącym minimalnych rozmiarów, określonym w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1967/2006, które na tym etapie nie podlegają limitom połowowym, w związku z tym art. 15 ust. 8 i 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mają zastosowania. Ponadto gatunki te są łowione są w tym samym czasie, w bardzo różnych ilościach, co sprawia, że stosowanie podejścia opartego na pojedynczym stadzie staje się trudne. Gatunki te są ponadto poławiane w ramach rybołówstwa łodziowego i wyładowywane w wielu miejscach wyładunku rozmieszczonych geograficznie wzdłuż wybrzeża, w związku z tym istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że koszty postępowania z przypadkowymi połowami w pierwszych latach realizacji obowiązku wyładunku będą nieproporcjonalnie wysokie. Należy również wziąć pod uwagę, że wyłączenia są co do zasady niższe od maksymalnych dopuszczalnych limitów. W tym kontekście Komisja uważa, że wspomniane wyłączenia *de minimis* powinny zostać wprowadzone wyłączenie na jeden rok. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przekazać do dnia 1 maja 2019 r. odpowiednie dane, aby umożliwić STECF pełną ocenę uzasadnień wyłączenia, a Komisji – dokonanie przeglądu.

- (26) Komisja odnotowuje ponadto, że państwa członkowskie podejmują starania zmierzające do zwiększenia selektywności narzędzi połowowych zgodnie z wynikami obecnych programów badawczych, aby ograniczyć przypadkowe połowy, a w szczególności połowy osobników poniżej minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony.
- (27) Komisja odnotowuje również, że zgodnie ze wspólną rekomendacją dla zachodniego Morza Śródziemnego, państwa członkowskie zachęcają do stosowania worków włoka i/lub przedłużeń worka włoka typu T90 wyposażonych w sieć o rozmiarze oczek 50 mm oraz do kontynuowania prób zamykania łowisk w czasie rzeczywistym.
- (28) Środki zaproponowane w nowych wspólnych rekomendacjach są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) oraz art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i mogą być włączone do planu w zakresie odrzutów ustanowionego rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/86.
- (29) Wyłączenie *de minimis* dla małych gatunków pelagicznych w połowach ukierunkowanych na te gatunki określono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/161 ⁽¹⁾. Natomiast w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/86 należy uwzględnić wyłączenia *de minimis* dotyczące przyłowów małych gatunków pelagicznych dokonanych w ramach połowów dennych.
- (30) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/86.
- (31) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2019 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/86 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków, co do których dane naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, stosuje się do:
 - a) soli (*Solea solea*) złowionej przy użyciu włoków rozprzowych (TBB) (*) w Morzu Adriatyckim do dnia 31 grudnia 2019 r.;
 - b) przegrzebków (*Pecten jacobaeus*) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
 - c) rospok (*Venerupis* spp.) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
 - d) małży wenus (*Venus* spp.) złowionych przy użyciu drag mechanicznych (HMD) w zachodnim Morzu Śródziemnym;
 - e) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu wszystkich włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym;
 - f) homarca (*Nephrops norvegicus*) złowionego przy użyciu węcierzy i pułapek (FPO, FIX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym do dnia 31 grudnia 2019 r.;
 - g) morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*) złowionego w ramach połowów haczykowych (LHP, LHM, LLS, LLD, LL, LTL, LX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym do dnia 31 grudnia 2019 r.;
 - h) homara europejskiego (*Homarus gammarus*) złowionego przy użyciu sieci (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) oraz węcierzy i pułapek (FPO, FIX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym do dnia 31 grudnia 2019 r.;
 - i) langustowatych (*Palinuridae* spp.) złowionych przy użyciu sieci (GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN) oraz węcierzy i pułapek (FPO, FIX) w zachodnim Morzu Śródziemnym, Morzu Adriatyckim i w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym do dnia 31 grudnia 2019 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/161 z dnia 23 października 2017 r. ustanawiające wyłączenie *de minimis* z obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów małych gatunków pelagicznych w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 30 z 2.2.2018, s. 1).

2. Sola (*Solea solea*), przegrzebki (*Pecten jacobaeus*), rospoki (*Venerupis* spp.), małże wenus (*Venus* spp.), homarzec (*Nephrops norvegicus*), morlesz bogar (*Pagellus bogaraveo*), homar europejski (*Homarus gammarus*) i langustowate (*Palinuridae*) złowione w okolicznościach, o których mowa w ust. 1, są natychmiast uwalniane w obszarze, w którym zostały złowione.

3. Do dnia 1 maja 2019 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Śródziemnym przedkładają Komisji dodatkowe dane dotyczące odrzutów, oprócz danych przewidzianych we wspólnych rekomendacjach z czerwca 2018 r., zmienionych w sierpniu 2018 r., i wszelkie inne istotne informacje naukowe potwierdzające zasadność wyłączenia określonego w ust. 1 lit. a), ust. 1 lit. f), ust. 1 lit. g), ust. 1 lit. h) oraz ust. 1 lit. i). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te dane i te informacje najpóźniej do lipca 2019 r.

(*) Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 122 z 30.4.2011, s. 1). W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.”;

2) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wyłączenie *de minimis*

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013:

a) w zachodnim Morzu Śródziemnym (pkt 1 załącznika):

- (i) w odniesieniu do morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) w 2019 r. i 2020 r. maksymalnie 6 % oraz w 2021 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;
- (ii) w odniesieniu do morskczuka (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;
- (iii) w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*), dorady (*Sparus aurata*) i krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych;
- (iv) w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*) w 2019 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;
- (v) w odniesieniu do labraksa (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*) w 2019 r. maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki prowadzące połowy haczykowe;
- (vi) w odniesieniu do sardeli (*Engraulis encrasicolus*), sardynki europejskiej (*Sardina pilchardus*), makreli (*Scomber* spp.) i ostroboków (*Trachurus* spp.) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych przyłowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;

b) w Morzu Adriatyckim (pkt 2 załącznika):

- (i) w odniesieniu do morskczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) w 2019 r. i 2020 r. maksymalnie 6 % oraz w 2021 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;
- (ii) w odniesieniu do morskczuka (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;

- (iii) w odniesieniu do morszczuka (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków rozprzowych (TBB);
 - (iv) w przypadku soli (*Solea solea*) maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków dennych;
 - (v) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), dorady (*Sparus aurata*) i krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych;
 - (vi) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*), w 2019 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;
 - (vii) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*), w 2019 r. maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki prowadzące połowy haczykowe;
 - (viii) w odniesieniu do sardeli (*Engraulis encrasicolus*), sardynki europejskiej (*Sardina pilchardus*), makreli (*Scomber* spp.) i ostroboków (*Trachurus* spp.) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych przyłowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;
- c) w południowo-wschodnim Morzu Śródziemnym (pkt 3 załącznika):
- (i) w odniesieniu do morszczuka europejskiego (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) w 2019 r. i 2020 r. maksymalnie 6 % oraz w 2021 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;
 - (ii) w odniesieniu do morszczuka (*Merluccius merluccius*) i barwenowatych (*Mullus* spp.) maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;
 - (iii) w odniesieniu do krewetki głębokowodnej różowej (*Parapenaeus longirostris*) w 2019 r. i 2020 r. maksymalnie 6 % oraz w 2021 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych;
 - (iv) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające włoków dennych;
 - (v) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza bogara (*Pagellus bogaraveo*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*) w 2019 r. maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki używające sieci skrzelowych i drygawic;
 - (vi) w odniesieniu do labraksy (*Dicentrarchus labrax*), prażmy (*Diplodus annularis*), dubiela (*Diplodus puntazzo*), sargusa (*Diplodus sargus*), amarela (*Diplodus vulgaris*), graników (*Epinephelus* spp.), morlesza przegowanego (*Lithognathus mormyrus*), morlesza krwistego (*Pagellus acarne*), morlesza szkarłatnego (*Pagellus erythrinus*), pagrusa karaibskiego (*Pagrus pagrus*), wrakonia (*Polyprion americanus*), soli (*Solea solea*) i dorady (*Sparus aurata*), w 2019 r. maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów tych gatunków dokonanych przez statki prowadzące połowy haczykowe;
 - (vii) w odniesieniu do sardeli (*Engraulis encrasicolus*), sardynki europejskiej (*Sardina pilchardus*), makreli (*Scomber* spp.) i ostroboków (*Trachurus* spp.) w 2019 r. maksymalnie 5 % całkowitych rocznych przyłowów tych gatunków przez statki używające włoków dennych.

2. Do dnia 1 maja 2019 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Śródziemnym przedkładają Komisji dodatkowe dane dotyczące odrzutów, oprócz danych przewidzianych we wspólnych rekomendacjach z czerwca 2018 r., zmienionych w sierpniu 2018 r., i wszelkie inne istotne informacje naukowe potwierdzające zasadność wyłączeń określonych w ust. 1 lit. a) ppkt (iii)–(vi), ust. 1 lit. b) ppkt (v)–(viii) oraz ust. 1 lit. c) ppkt (iv)–(vii). STECF ocenia te dane i informacje najpóźniej do lipca 2019 r.”;

3) art. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.”;

4) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Zachodnie Morze Śródziemne

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Krewetka głębokowodna różowa (<i>Parapenaeus longirostris</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>) <u>Przyłowy:</u> Sardela europejska (<i>Engraulis encrasicolus</i>) Sardynka europejska (<i>Sardina pilchardus</i>) Makrela (<i>Scomber</i> spp.) Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie włoki denne	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Wszystkie takle	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

Połowcy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz przegowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Przegrzebek (<i>Pecten jacobaeus</i>) Rospoki (<i>Venerupis</i> spp.) Małże wenus (<i>Venus</i> spp.)	HMD	Wszystkie dragi mechaniczne	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>)	FPO, FIX	Wszystkie wężerze i pułapki	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

2. Morze Adriatyckie

Połowcy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Krewetka głębokowodna różowa (<i>Parapenaeus longirostris</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz przegowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie włoki denne	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

Połowcy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>) <u>Przyłowy:</u> Sardela europejska (<i>Engraulis encrasicolus</i>) Sardynka europejska (<i>Sardina pilchardus</i>) Makrela (<i>Scomber</i> spp.) Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)			
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Wszystkie takle	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>), Dubiel(<i>Diplodus puntazzo</i>), Sargus(<i>Diplodus sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>), Morlesz szkarłatny(<i>Pagellus erythrinus</i>), Pagrus karaibski(<i>Pagrus pagrus</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Wrakoń (<i>Polyprión americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)			
Przegrzebek (<i>Pecten jacobaeus</i>) Rospoki (<i>Venerupis</i> spp.) Małże wenus (<i>Venus</i> spp.)	HMD	Wszystkie dragi mechaniczne	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>), Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>), Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>), Sargus (<i>Diplodus sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>)	FPO, FIX, FYK	Wszystkie wężerze i pułapki, żaki	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

3. Południowo-wschodnie Morze Śródziemne

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus</i> spp.) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Krewetka głębokowodna różowa (<i>Parapenaeus longirostris</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus</i> spp.) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprión americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>) <u>Przyłowy:</u> Sardela europejska (<i>Engraulis encrasicolus</i>) Sardynka europejska (<i>Sardina pilchardus</i>) Makrela (<i>Scomber</i> spp.) Ostrobok (<i>Trachurus</i> spp.)	OTB, OTT, PTB, TBN, TBS, TB, OT, PT, TX	Wszystkie włoki denne	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

Połowcy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia połowowego	Obowiązek wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>), Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus spp.</i>) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	LL, LLS, LLD, LX, LTL, LHP, LHM	Wszystkie takle	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Morszczuk europejski (<i>Merluccius merluccius</i>) Barwenowate (<i>Mullus spp.</i>) Kody FAO: MUT, MUR, MUX Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>) Labraks (<i>Dicentrarchus labrax</i>) Prażma (<i>Diplodus annularis</i>) Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>) Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>) Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>) Graniki (<i>Epinephelus spp.</i>) Morlesz pręgowany (<i>Lithognathus mormyrus</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>) Wrakoń (<i>Polyprion americanus</i>) Sola (<i>Solea vulgaris</i>) Dorada (<i>Sparus aurata</i>)	GNS, GN, GND, GNC, GTN, GTR, GEN	Wszystkie drygawice i sieci skrzelowe	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku
Homarzec (<i>Nephrops norvegicus</i>) Homar europejski (<i>Homarus gammarus</i>) Langustowate (<i>Palinuridae</i>) Morlesz krwisty (<i>Pagellus acarne</i>) Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>) Morlesz szkarłatny (<i>Pagellus erythrinus</i>) Pagrus karaibski (<i>Pagrus pagrus</i>)	FPO, FIX, FYK	Wszystkie wężerze i pułapki, żaki	Wszystkie połowy podlegają obowiązkowi wyładunku

Połowy	Kod narzędzia połowowego	Opis narzędzia poło- wowego	Obowiązek wyładunku
Prażma (<i>Diplodus annularis</i>)			
Dubiel (<i>Diplodus puntazzo</i>)			
Sargus (<i>Diplodus Sargus</i>)			
Amarel (<i>Diplodus vulgaris</i>)			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/2037**z dnia 17 grudnia 2018 r.****ustanawiające zakaz połowów śledzia atlantyckiego w wodach Unii i w wodach międzynarodowych obszarów 5b, 6b i 6aN przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2018/120 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2018.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2018 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2018 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. L 27 z 31.1.2018, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
João AGUIAR MACHADO
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

ZAŁĄCZNIK

Nr	50/TQ120
Państwo członkowskie	Francja
Stado	HER/5B6ANB
Gatunek	Śledź atlantycki (<i>Clupea harengus</i>)
Obszar	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 5b, 6b i 6aN
Data	26.11.2018

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/2038**z dnia 17 grudnia 2018 r.****ustanawiające zakaz połowów czarniaka w wodach Norwegii obszarów 1 oraz 2 przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2018/120 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2018.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2018 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2018 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji

za Przewodniczącego,

João AGUIAR MACHADO

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. L 27 z 31.1.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	49/TQ120
Państwo członkowskie	Francja
Stado	POK/1N2AB.
Gatunek	Czarniak (<i>Pollachius virens</i>)
Obszar	wody Norwegii obszarów 1 i 2
Data	26.11.2018

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/2039**z dnia 17 grudnia 2018 r.****ustanawiające zakaz połowów molwy w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów 1 i 2 przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2018/120 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2018.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2018 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2018 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

João AGUIAR MACHADO

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. L 27 z 31.1.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	48/TQ120
Państwo członkowskie	Francja
Stado	LIN/1/2.
Gatunek	Molwa (<i>Molva molva</i>)
Obszar	Wody Unii i wody międzynarodowe obszarów 1 i 2
Data	26.11.2018

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2018/2040**z dnia 17 grudnia 2018 r.****ustanawiające zakaz połowów północnego tuńczyka białego w Oceanie Atlantyckim na północ od 5° N przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (UE) 2018/120 ⁽²⁾ określono kwoty na rok 2018.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2018 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2018 r. państwu członkowskiemu, o którym mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do stada w nim określonego, uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności po tym terminie zakazuje się zatrzymywania na burcie, przemieszczania, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącą,

João AGUIAR MACHADO

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. L 27 z 31.1.2018, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Nr	47/TQ120
Państwo członkowskie	Francja
Stado	ALB/AN05N
Gatunek	Północny tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)
Obszar	Ocean Atlantycki na północ od 5° N
Data	26.11.2018

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/2041
z dnia 17 grudnia 2018 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2018 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Złącza kablowe („typu męskiego lub żeńskiego”) do napięć nieprzekraczających 1 000 V, wykonane z miedzi. Artykuł ma albo wtyk (tak zwane złącze typu męskiego), albo gniazdo (tzw. złącze typu żeńskiego) z jednej strony, a z drugiej strony złącze w postaci klipsa osłoniętego warstwą materiału izolacyjnego. Artykuł jest stosowany do łączenia drutów lub kabli innych niż kable koncentryczne. Artykuł umożliwia dokonanie tego połączenia poprzez włożenie „złącza typu męskiego” do „złącza typu żeńskiego” bez użycia narzędzi. Zob. ilustracja (*)	8536 69 90	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8536, 8536 69 i 8536 69 90. Artykuł posiada obiektywne cechy złącza („złącze typu męskiego”) lub gniazda („złącze typu żeńskiego”) wyposażonego w inne złącze (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 8536 grupa III pkt A1) oraz Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej do podpozycji 8536 69 10 do 8536 69 90). W związku z tym wyklucza się klasyfikację do podpozycji 8536 90 10 jako inne elementy połączeniowe i złącza do przewodów i kabli. Artykuł należy więc klasyfikować do kodu CN 8536 69 90 jako pozostałe wtyki i gniazda.

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/2042**z dnia 18 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1152 w celu wyjaśnienia warunków badań WLTP i zapewnienia monitorowania danych dotyczących homologacji typu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011 z dnia 11 maja 2011 r. określające normy emisji dla nowych lekkich samochodów dostawczych w ramach zintegrowanego podejścia Unii na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 6 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uwzględnienia rozbieżności w zakresie poziomu emisji CO₂ określonego w ramach nowego europejskiego cyklu jezdny (NEDC) oraz w ramach nowej światowej zharmonizowanej procedury badania pojazdów lekkich (WLTP) w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/1152 ⁽²⁾ wprowadzono metodę korelacji wartości emisji CO₂ w odniesieniu do lekkich pojazdów użytkowych.
- (2) Metoda korelacji ma na celu uzyskanie wyników zapewniających, by surowość wymogów w zakresie redukcji określonych w rozporządzeniu (UE) nr 510/2011 była porównywalna w ramach starych i nowych procedur badawczych. Organy udzielające homologacji i służby techniczne powinny zatem wspólnie z producentami dążyć do zapewnienia, aby badania WLTP i NEDC przeprowadzane do celów niniejszego rozporządzenia odbywały się w warunkach badania, które są porównywalne i zgodne z celami niniejszego rozporządzenia.
- (3) W tym celu konieczne jest ustalenie niektórych aspektów warunków badania WLTP, które powinny mieć zastosowanie w przypadku korelacji przeprowadzanych w celu przedstawienia danych dotyczących monitorowania emisji CO₂ w ramach WLTP i NEDC w odniesieniu do pojazdów nowo zarejestrowanych w 2020 r. Ustalenia te powinny się stosować bez uszczerbku dla procedury i wymogów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ⁽³⁾ oraz bez uszczerbku dla ważności wszelkich homologacji typu udzielonych na tej podstawie.
- (4) Konieczne jest również określenie rozbieżności w 2020 r. między wartościami emisji CO₂ zadeklarowanymi przez producentów do celów homologacji typu WLTP a wartościami mierzonymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1151. Od producentów powinno się zatem wymagać obliczania wartości emisji CO₂ w ramach WLTP w odniesieniu do wszystkich nowych lekkich pojazdów użytkowych zarejestrowanych w roku kalendarzowym 2020, z wykorzystaniem wartości pomiarowych dla pojazdu H i L jako danych wejściowych do metody interpolacji, a także przedkładania Komisji sprawozdań dotyczących tych wartości emisji.
- (5) W przypadku ograniczonej liczby rodzin interpolacji w 2020 r. dostępne będą tylko wartości pomiarowe dla pojazdu H. Należy ściśle monitorować liczbę tych rodzin, a Komisja powinna rozważyć ich wyłączenie z obliczeń danych referencyjnych za 2020 r., gdyby liczba tych rodzin znacznie wzrosła w porównaniu z sytuacją w 2018 r.
- (6) Należy zwiększyć przejrzystość badań emisji i w związku z tym należy udostępnić Komisji dane dotyczące badań WLTP, a także wyników korelacji. Dzięki temu Komisja będzie mogła szybko identyfikować i usuwać problemy oraz ewentualne niespójności związane z wdrażaniem procedur. Z tego powodu należy wypełniać macierz danych wejściowych dla każdego przeprowadzanego badania WLTP i przekazywać Komisji w całości w ramach wymiany danych w odniesieniu do narzędzia korelacji. Ze względu na konieczność jego przesyłania, plik danych wejściowych powinien być zaszyfrowany w celu zapewnienia poufności.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1152 z dnia 2 czerwca 2017 r. ustanawiające metodę określania parametrów korelacji niezbędnych do odzwierciedlenia zmian w regulacyjnej procedurze badań w odniesieniu do lekkich samochodów dostawczych oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 293/2012 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 644).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/1152 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Sprawozdawczość w zakresie wyników pomiarów WLTP

1. Producenci obliczają wartość emisji CO₂ w cyklu mieszanym dla każdego nowego lekkiego pojazdu użytkowego zarejestrowanego w 2020 r. zgodnie ze wzorem określonym w pkt 3.2.3.2.4 akapit drugi subzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, przy czym symbole M_{CO_2-H} i M_{CO_2-L} w odniesieniu do danej rodziny interpolacji zastępuje się wartościami $M_{CO_2,C.5}$ pochodzącymi z pozycji 2.5.1.1.3 (pojazd H) i 2.5.1.2.3 (pojazd L) świadectwa homologacji typu WE zgodnie ze wzorem zawartym w dodatku 4 do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

W przypadku gdy emisje CO₂ w cyklu mieszanym z pojedynczego pojazdu określa się wyłącznie w odniesieniu do pojazdu H, producenci podają wartość $M_{CO_2,C.5}$ pochodzącą z pozycji 2.5.1.1.3 (pojazd H) świadectwa homologacji typu WE.

Producent przekazuje Komisji te wartości emisji CO₂ wraz z wartościami $M_{CO_2,C.5}$ stosowanymi do obliczeń najpóźniej trzy miesiące po otrzymaniu przez Komisję powiadomienia o wstępnych danych za 2020 r., wysyłając te dane na konto producenta w systemie składania sprawozdań Business Data Repository Europejskiej Agencji Środowiska.

2. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 1, nie zostaną przedłożone we wskazanym terminie, Komisja przyjmuje wartość odnotowaną w pozycji 2.5.1.2.3 świadectwa homologacji typu WE i do celów ust. 1 przyjmuje ją za wartość emisji CO₂ w cyklu mieszanym w odniesieniu do wszystkich nowych zarejestrowanych pojazdów w rodzinie interpolacji, dla której wydano świadectwo homologacji typu, oraz w stosownych przypadkach dla tych rodzin, w przypadku których pomiary dostępne są tylko w odniesieniu do pojazdu H.”;

- 2) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się pkt 2.2a i 2.2.b w brzmieniu:

„2.2a. Warunki badania WLTP

Aby badanie WLTP można było uznać za istotne zgodnie z pkt 2.2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia oraz w celu określenia danych wejściowych przedstawionych w pkt 2.4, stosuje się warunki badania określone w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, ze wskazaniem następujących szczegółowych informacji:

- a) korekta wyników badań WLTP w odniesieniu do emisji masowych CO₂ zgodnie z dodatkiem 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 ma zastosowanie do wszystkich takich wyników badań niezależnie od przepisów pkt 3.4.4 lit. a) tego dodatku;
- b) bez uszczerbku dla wymogów rozporządzenia (UE) 2017/1151, jeżeli badany pojazd jest wyposażony w technologie, które mają wpływ na jego poziom emisji CO₂, w tym między innymi technologie, o których mowa w pozycjach 42–50 macierzy danych wejściowych określonej w pkt 2.4, i które zgodnie z przeznaczeniem powinny działać w czasie badania, wówczas technologie te muszą działać podczas badania pojazdu, niezależnie od zastosowanej procedury badania, tj. NEDC lub WLTP;
- c) jeżeli badany pojazd wyposażono w przekładnię automatyczną, wykorzystuje się ten sam tryb możliwy do wyboru przez kierowcę, niezależnie od zastosowanej procedury badania. W przypadku zastosowania do badania WLTP najbardziej i najmniej korzystnych trybów, zgodnie z pkt 1.2 lit. c) dodatku 6 do subzałącznika 8 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, najmniej korzystny tryb stosuje się jako parametr wejściowy do narzędzia korelacji, jak również do każdego badania fizycznego NEDC;

- d) jeżeli badany pojazd wyposażono w przekładnię manualną, symbol $n_{\min_drive_set}$ definiuje się według wzoru przedstawionego w pkt 2 lit. k) ppkt 3 subzałącznika 2 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

Producent może obliczyć punkty zmiany biegów w inny sposób za zgodą organu udzielającego homologacji lub, w stosownych przypadkach, służby technicznej, pod warunkiem że jest to uzasadnione z uwagi na właściwości jezdne pojazdu oraz że dodatkowy margines bezpieczeństwa mocy, stosowany zgodnie z pkt 3.4 subzałącznika 2 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, nie przekracza 20 %.

Warunki, o których mowa w lit. a)–d), stosuje się do celów korelacji dokonywanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1151, a także bez uszczerbku dla homologacji typu przyznanych zgodnie z tym rozporządzeniem.

2.2b. Stosowanie warunków badania WLTP

Szczegółowe informacje, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d), stosuje się w następujący sposób:

- a) w przypadku nowych typów pojazdów – od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- b) w przypadku istniejących typów pojazdów producenci w odniesieniu do tych typów pojazdów, które obejmują pojazdy wprowadzane do obrotu w 2020 r., przedstawiają organowi udzielającemu homologacji dowody, na podstawie których organ ten potwierdza, czy w trakcie badań homologacyjnych WLTP spełniono warunki badania, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d).

W potwierdzeniu wskazuje się identyfikator rodziny interpolacji, a także potwierdzenie w odniesieniu do każdego z warunków badania, o których mowa w lit. a)–d). Organ udzielający homologacji wydaje producentowi potwierdzenie oraz zapewnia, aby zostało ono zarejestrowane i mogło być niezwłocznie udostępnione na żądanie Komisji.

W przypadku gdy organ udzielający homologacji nie może potwierdzić, że spełniono co najmniej jeden z warunków badania, o których mowa powyżej, producent zapewnia, aby przeprowadzono nowe badanie WLTP lub, w stosownych przypadkach, serię badań zgodnie z subzałącznikiem 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 pod nadzorem organu udzielającego homologacji lub, w stosownych przypadkach, służby technicznej, stosując warunki badania określone w pkt 2.2a lit. a)–d) w odniesieniu do danej rodziny interpolacji, w tym nową korelację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku gdy nie spełniono jedynie warunku badania, o którym mowa w pkt 2.2a lit. a), producent może skorygować tę wartość w macierzy wejściowej bez potrzeby przeprowadzania nowego badania WLTP.

Organ udzielający homologacji lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna prowadzi rejestr wyników ponownych badań lub korekty oraz korelacji zgodnie z pkt 5 załącznika I, a kompletny plik korelacji oparty na ponownym badaniu danych wejściowych jest przekazywany Komisji zgodnie z pkt 3.1.1.2 najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2021 r.;

- b) w pkt 2.4 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Macierz danych wejściowych wypełnia się w odniesieniu do każdego przeprowadzanego badania WLTP.”;

- (ii) w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji 56 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: dane z OBD oraz z hamowni podwoziowej, 1Hz dla OBD i 10 Hz dla hamowni podwoziowej, rozdzielczość 0,1 km/h”,

— w pozycji 57 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: 1Hz. Teoretyczna obliczona zmiana biegów, którą należy zapewnić w przypadku pojazdów H i L (w stosownych przypadkach)”,

— w pozycji 61 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: 1 Hz (częstotliwość próbkowania przyrządu – 20Hz), rozdzielczość 0,1 A, zewnętrzne urządzenie pomiarowe zsynchronizowane z hamownią podwoziową”;

— pozycja 67 otrzymuje brzmienie:

„67	Współczynnik regeneracji K_i multiplikatywny/ad-dytywny dla pojazdu H i L	—	Dodatek 1 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	W przypadku pojazdów bez układów okresowej regeneracji wartość ta wynosi 1”
-----	---	---	---	---

— dodaje się nowe pozycje w brzmieniu:

„69	Wartość opałowa paliwa	kWh/l	Dodatek 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Wartość opałowa zgodnie z tabelą A6.App2/1 w rozporządzeniu (UE) 2017/1151
70	Zużycie paliwa w trakcie badania WLTP dla pojazdu H i L	l/100 km	Pkt 6 subzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Niezbilansowane zużycie paliwa w badaniu typu 1
71	Napięcie nominalne REESS	V	Zgodnie z DIN EN 60050-482	W odniesieniu do akumulatora o niskim napięciu, jak opisano w dodatku 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151
72	Współczynnik korekcji rodziny ATCT	—	Subzałącznik 6a do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Współczynnik korekcji rodziny ATCT (korekcja o 14 °C)
73	Korekcja prędkości i odległości w ramach badania WLTP	—	Rozporządzenie (UE) 2017/1151	Czy dokonano korekcji? 0 = Nie 1 = Tak
74	Korekta RCB badania WLTP	—	Dodatek 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Czy dokonano korekcji? 0 = Nie 1 = Tak
75	Numer badania WLTP	1, 2 lub 3		Należy wskazać, czy dane uzyskano z pierwszego, drugiego czy trzeciego badania WLTP
76	Deklarowana wartość WLTP dla pojazdu H i L	g/km	Deklaracja producenta	Deklarowana wartość WLTP dla pojazdu H i L. Wartość powinna zawierać wszystkie korekty (w stosownych przypadkach).
77	Zmierzona wartość WLTP CO ₂ skorygowana dla pojazdu H lub L	g/km	Wartości MCO _{2,C,5} pochodzące z dodatku 4 do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Zmierzona emisja CO ₂ w cyklu mieszanym dla pojazdu H i L po wszystkich mających zastosowanie korektach. W przypadku 2 lub 3 badań WLTP przedstawia się wszystkie wyniki.
78	Ponowne badanie WLTP	—	Pkt 2.2b lit. b) załącznika I	Należy wskazać warunki badania, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d) załącznika I, które podlegają ponownemu badaniu”

c) w pkt 3.1.1.1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) uchyla się lit. a);

(ii) lit. c) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) dane wejściowe określone w pkt 2.4.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Plik podsumowujący, o którym mowa w lit. c), szyfruje się w celu zapewnienia poufności.”;

d) pkt 3.1.1.2 otrzymuje brzmienie:

„3.1.1.2. Kompletny plik korelacji

Jeżeli oryginalny raport wyjściowy narzędzia korelacji wydano zgodnie z pkt 3.1.1.1, organ udzielający homologacji typu lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna wysyła plik podsumowujący, o którym mowa w pkt 3.1.1.1 lit. c), na serwer Komisji, z którego do nadawcy przesyłana jest odpowiedź (której kopię otrzymują właściwe służby Komisji) zawierająca wygenerowaną losowo liczbę całkowitą z przedziału 0–99, wartość skrótu pliku podsumowującego jednoznacznie łączącego tę liczbę z oryginalnym raportem wyjściowym podpisanym cyfrowo przez serwer Komisji.

Organ udzielający homologacji typu lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna tworzy kompletny plik korelacji, który zawiera oryginalny raport wyjściowy narzędzia korelacji, o którym mowa w pkt 3.1.1.1, oraz odpowiedź z serwera Komisji. Organ udzielający homologacji typu zachowuje plik jako sprawozdanie z badań zgodnie z załącznikiem VIII do dyrektywy 2007/46/WE.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2 lit. c) i d) stosuje się od dnia 1 lutego 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/2043**z dnia 18 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1153 w celu wyjaśnienia warunków badań WLTP i zapewnienia monitorowania danych dotyczących homologacji typu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. określające normy emisji dla nowych samochodów osobowych w ramach zintegrowanego podejścia Wspólnoty na rzecz zmniejszenia emisji CO₂ z lekkich pojazdów dostawczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 7 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uwzględnienia rozbieżności w zakresie poziomu emisji CO₂ określonego w ramach nowego europejskiego cyklu jezdny (NEDC) oraz w ramach nowej światowej zharmonizowanej procedury badania pojazdów lekkich (WLTP) w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2017/1153 ⁽²⁾ wprowadzono metodę korelacji wartości emisji CO₂ w odniesieniu do samochodów osobowych.
- (2) Metoda korelacji ma na celu uzyskanie wyników zapewniających, by surowość wymogów w zakresie redukcji określonych w rozporządzeniu (WE) nr 443/2009 była porównywalna w ramach starych i nowych procedur badawczych. Organy udzielające homologacji i służby techniczne powinny zatem wspólnie z producentami dążyć do zapewnienia, aby badania WLTP i NEDC przeprowadzane do celów niniejszego rozporządzenia odbywały się w warunkach badania, które są porównywalne i zgodne z celem niniejszego rozporządzenia.
- (3) W tym celu konieczne jest ustalenie niektórych aspektów warunków badania WLTP, które powinny mieć zastosowanie w przypadku korelacji przeprowadzanych w celu przedstawienia danych dotyczących monitorowania emisji CO₂ w ramach WLTP i NEDC w odniesieniu do pojazdów nowo zarejestrowanych w 2020 r. Ustalenia te powinno się stosować bez uszczerbku dla procedury i wymogów określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ⁽³⁾ oraz bez uszczerbku dla ważności wszelkich homologacji typu udzielonych na tej podstawie.
- (4) Konieczne jest również określenie rozbieżności w 2020 r. między wartościami emisji CO₂ zadeklarowanymi przez producentów do celów homologacji typu w odniesieniu do emisji a wartościami mierzonymi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1151. Od producentów powinno się zatem wymagać obliczania wartości emisji CO₂ w ramach WLTP w odniesieniu do wszystkich nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w roku kalendarzowym 2020, z wykorzystaniem wartości pomiarowych dla pojazdu H i L jako danych wejściowych do metody interpolacji, a także przedkładania Komisji sprawozdań dotyczących tych wartości emisji.
- (5) W przypadku ograniczonej liczby rodzin interpolacji w 2020 r. dostępne będą tylko wartości pomiarowe dla pojazdu H. Należy ściśle monitorować liczbę tych rodzin, a Komisja powinna rozważyć ich wyłączenie z obliczeń danych referencyjnych za 2020 r., gdyby liczba tych rodzin znacznie wzrosła w porównaniu z sytuacją w 2018 r.
- (6) Należy zwiększyć przejrzystość badań emisji i w związku z tym należy udostępnić Komisji dane dotyczące badań WLTP, a także wyników korelacji. Dzięki temu Komisja będzie mogła szybko identyfikować i usuwać problemy oraz ewentualne niespójności związane z wdrażaniem procedur. Z tego powodu należy wypełniać macierz danych wejściowych dla każdego przeprowadzanego badania WLTP i przekazywać Komisji w całości w ramach wymiany danych w odniesieniu do narzędzia korelacji. W celu zapewnienia poufności plik danych wejściowych powinien być zaszyfrowany z uwagi na transmisję.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1153 z dnia 2 czerwca 2017 r. ustanawiające metodę określania parametrów korelacji niezbędnych do odzwierciedlenia zmian w regulacyjnej procedurze badań oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1014/2010 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 679).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/1153 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Sprawozdawczość w zakresie wyników pomiarów WLTP

1. Producenci obliczają wartość emisji CO₂ w cyklu mieszanym dla każdego nowego samochodu osobowego zarejestrowanego w 2020 r. zgodnie ze wzorem określonym w pkt 3.2.3.2.4 akapit drugi subzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, przy czym symbole M_{CO_2-H} i M_{CO_2-L} w odniesieniu do danej rodziny interpolacji zastępuje się wartościami $M_{CO_2,C,5}$ pochodzącymi z pozycji 2.5.1.1.3 (pojazd H) i 2.5.1.2.3. (pojazd L) świadectwa homologacji typu WE zgodnie ze wzorem zawartym w dodatku 4 do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

W przypadku gdy emisje CO₂ w cyklu mieszanym z pojedynczego pojazdu określa się wyłącznie w odniesieniu do pojazdu H, producenci podają wartość $M_{CO_2,C,5}$ pochodzącą z pozycji 2.5.1.1.3 (pojazd H) świadectwa homologacji typu WE.

Producenci przekazują Komisji te wartości emisji CO₂ wraz z wartościami $M_{CO_2,C,5}$ stosowanymi do obliczeń najpóźniej trzy miesiące po otrzymaniu przez Komisję powiadomienia o wstępnych danych za 2020 r., wysyłając te dane na konto producenta w bazie danych biznesowych Europejskiej Agencji Środowiska.

2. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 1, nie zostaną przedłożone we wskazanym terminie, Komisja przyjmuje wartość odnotowaną w pozycji 2.5.1.2.3 świadectwa homologacji typu WE i do celów ust. 1 przyjmuje ją za wartość emisji CO₂ w cyklu mieszanym w odniesieniu do wszystkich nowych zarejestrowanych pojazdów w rodzinie interpolacji, dla której wydano świadectwo homologacji typu, oraz w stosownych przypadkach wartość wskazaną w pozycji 2.5.1.1.3 dla tych rodzin, w przypadku których pomiary dostępne są tylko w odniesieniu do pojazdu H.

3. Komisja monitoruje liczbę rodzin interpolacji, dla których określa się emisje CO₂ tylko poprzez odniesienie do pojazdu H w przypadku każdego producenta, a jeśli liczba takich rodzin wzrośnie w porównaniu z sytuacją w 2018 r., ocenia wpływ tego wzrostu na obliczenia, o których mowa w ust. 1, i w stosownych przypadkach wyłącza te rodziny ze wspomnianych obliczeń.”;

2) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 2.2a i 2.2.b w brzmieniu:

„2.2a. Warunki badania WLTP

Aby badanie WLTP można było uznać za istotne zgodnie z pkt 2.2 oraz w celu określenia danych wejściowych przedstawionych w pkt 2.4, stosuje się warunki badania określone w załączniku XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, ze wskazaniem następujących szczegółowych informacji:

- a) korekta wyników badań WLTP w odniesieniu do emisji masowych CO₂ zgodnie z dodatkiem 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 ma zastosowanie do wszystkich takich wyników badań niezależnie od przepisów pkt 3.4.4 lit. a) tego dodatku;
- b) bez uszczerbku dla wymogów rozporządzenia (UE) 2017/1151, jeżeli badany pojazd jest wyposażony w technologie, które mają wpływ na jego poziom emisji CO₂, w tym między innymi technologie, o których mowa w pozycjach 42–50 macierzy danych wejściowych określonej w pkt 2.4, i które zgodnie z przeznaczeniem powinny działać w czasie badania, wówczas technologie te muszą działać podczas badania pojazdu, niezależnie od zastosowanej procedury badania, tj. NEDC lub WLTP;
- c) jeżeli badany pojazd wyposażono w przekładnię automatyczną, wykorzystuje się ten sam tryb możliwy do wyboru przez kierowcę, niezależnie od zastosowanej procedury badania. W przypadku zastosowania do badań WLTP najbardziej i najmniej korzystnych trybów, zgodnie z pkt 1.2 lit. c) dodatku 6 do subzałącznika 8 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, najmniej korzystny tryb stosuje się jako parametr wejściowy do narzędzia korelacji, jak również do każdego badania fizycznego NEDC;
- d) jeżeli badany pojazd wyposażono w przekładnię manualną, symbol $n_{min_drive_set}$ definiuje się według wzoru przedstawionego w pkt 2 lit. k) ppkt 3 subzałącznika 2 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

Producent może obliczyć punkty zmiany biegów w inny sposób za zgodą organu udzielającego homologacji lub, w stosownych przypadkach, służby technicznej, pod warunkiem że jest to uzasadnione z uwagi na właściwości jezdne pojazdu oraz że dodatkowy margines bezpieczeństwa mocy, stosowany zgodnie z pkt 3.4 subzałącznika 2 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151, nie przekracza 20 %.

Warunki, o których mowa w lit. a)–d), stosuje się do celów korelacji dokonywanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz nie naruszając przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1151, a także bez uszczerbku dla homologacji typu przyznanych zgodnie z tym rozporządzeniem.

2.2b. Stosowanie warunków badania WLTP

Szczegółowe informacje, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d), stosuje się w następujący sposób:

- a) w przypadku nowych typów pojazdów – od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
- b) w przypadku istniejących typów pojazdów producenci w odniesieniu do tych typów pojazdów, które obejmują pojazdy wprowadzane do obrotu w 2020 r., przedstawiają organowi udzielającemu homologacji dowody, na podstawie których organ ten potwierdza, czy w trakcie badań homologacyjnych WLTP spełniono warunki badania, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d).

W potwierdzeniu wskazuje się identyfikator rodziny interpolacji, a także potwierdzenie w odniesieniu do każdego z warunków badania, o których mowa w lit. a)–d). Organ udzielający homologacji wydaje producentowi potwierdzenie oraz zapewnia, aby zostało ono zarejestrowane i mogło być niezwłocznie udostępnione na żądanie Komisji.

W przypadku gdy organ udzielający homologacji nie może potwierdzić, że spełniono co najmniej jeden z warunków badania, o których mowa powyżej, producent zapewnia, aby przeprowadzono nowe badanie WLTP lub, w stosownych przypadkach, serię badań zgodnie z subzałącznikiem 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 pod nadzorem organu udzielającego homologacji lub, w stosownych przypadkach, służby technicznej, stosując warunki badania określone w pkt 2.2a lit. a)–d) w odniesieniu do danej rodziny interpolacji, w tym nową korelację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku gdy nie spełniono jedynie warunku badania, o którym mowa w pkt 2.2a lit. a), producent może skorygować tę wartość w macierzy wejściowej bez potrzeby przeprowadzania nowego badania WLTP.

Organ udzielający homologacji lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna prowadzi rejestr wyników ponownych badań lub korekty oraz korelacji zgodnie z pkt 5 załącznika I, a kompletny plik korelacji oparty na ponownym badaniu danych wejściowych jest przekazywany Komisji zgodnie z pkt 3.1.1.2 najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2021 r.;

- b) w pkt 2.4 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) w akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Macierz danych wejściowych wypełnia się w odniesieniu do każdego przeprowadzanego badania WLTP.”;

- (ii) w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:

— w pozycji 56 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: dane z OBD oraz z hamowni podwoziowej, 1Hz dla OBD i 10 Hz dla hamowni podwoziowej, rozdzielczość 0,1 km/h”,

— w pozycji 57 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: 1Hz. Teoretyczna obliczona zmiana biegów, którą należy zapewnić w przypadku pojazdów H i L (w stosownych przypadkach)”,

— w pozycji 61 tekst w kolumnie „Uwagi” otrzymuje brzmienie:

„Tablica: 1 Hz (częstotliwość próbkowania przyrządu – 20Hz), rozdzielczość 0,1 A, zewnętrzne urządzenie pomiarowe zsynchronizowane z hamownią podwoziową”,

— pozycja 67 otrzymuje brzmienie:

„67	Współczynnik regeneracji K_i multiplikatywny/addytywny dla pojazdu H i L	—	Dodatek 1 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	W przypadku pojazdów bez układów okresowej regeneracji wartość wynosi 1”
-----	--	---	---	--

— dodaje się nowe pozycje w brzmieniu:

„69	Wartość opałowa paliwa	kWh/l	Dodatek 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Wartość opałowa zgodnie z tabelą A6.App2/1 w rozporządzeniu (UE) 2017/1151
70	Zużycie paliwa w trakcie badania WLTP dla pojazdu H i L	l/100 km	Pkt 6 subzałącznika 7 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Niezbilansowane zużycie paliwa w badaniu typu 1
71	Napięcie nominalne REESS	V	Zgodnie z DIN EN 60050-482	W odniesieniu do akumulatora o niskim napięciu, jak opisano w dodatku 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151
72	Współczynnik korekcji rodziny ATCT	—	Subzałącznik 6a do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Współczynnik korekcji rodziny ATCT (korekcja o 14 °C)
73	Korekcja prędkości i odległości w ramach badania WLTP	—	Rozporządzenie (UE) 2017/1151	Czy dokonano korekcji? 0 = Nie 1 = Tak
74	Korekta RCB badania WLTP	—	Dodatek 2 do subzałącznika 6 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Czy dokonano korekcji? 0 = Nie 1 = Tak
75	Liczba badań WLTP	1, 2 lub 3		Należy wskazać, czy dane uzyskano z pierwszego, drugiego czy trzeciego badania WLTP
76	Deklarowana wartość CO ₂ WLTP dla pojazdu H lub L	g/km	Deklaracja producenta	Deklarowana wartość dla pojazdu WLTP H i L. Wartość ta obejmuje wszystkie korekty (w stosownych przypadkach).
77	Zmierzona wartość WLTP CO ₂ skorygowana dla pojazdu H lub L	g/km	Wartości MCO _{2,C5} pochodzące z dodatku 4 do załącznika I do rozporządzenia (UE) 2017/1151	Zmierzona emisja CO ₂ w cyklu mieszanym dla pojazdu H i L po wszystkich mających zastosowanie korektach. W przypadku 2 lub 3 badań WLTP przedstawia się wszystkie wyniki.
78	Ponowne badanie WLTP	—	Pkt 2.2b lit. b) załącznika I	Należy wskazać warunki badania, o których mowa w pkt 2.2a lit. a)–d) załącznika I, które podlegają ponownemu badaniu”

c) w pkt 3.1.1.1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) uchyla się lit. a);

(ii) lit. c) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) dane wejściowe określone w pkt 2.4.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Plik podsumowujący, o którym mowa w lit. c), szyfruje się w celu zapewnienia poufności.”;

d) pkt 3.1.1.2 otrzymuje brzmienie:

„3.1.1.2. Kompletny plik korelacji

Jeżeli oryginalny raport wyjściowy narzędzia korelacji wydano zgodnie z pkt 3.1.1.1, organ udzielający homologacji typu lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna wysyła plik podsumowujący, o którym mowa w pkt 3.1.1.1 lit. c), na serwer Komisji, z którego do nadawcy przesyłana jest odpowiedź (której kopię otrzymują właściwe służby Komisji) zawierająca wygenerowaną losowo liczbę całkowitą z przedziału 0–99, wartość skrótu pliku podsumowującego jednoznacznie łączącego tę liczbę z oryginalnym raportem wyjściowym podpisanym cyfrowo przez serwer Komisji.

Organ udzielający homologacji typu lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona służba techniczna tworzy kompletny plik korelacji, który zawiera oryginalny raport wyjściowy narzędzia korelacji, o którym mowa w pkt 3.1.1.1, oraz odpowiedź z serwera Komisji. Organ udzielający homologacji typu zachowuje plik jako sprawozdanie z badań zgodnie z załącznikiem VIII do dyrektywy 2007/46/WE.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 2 lit. c) i d) stosuje się od dnia 1 lutego 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/2044**z dnia 19 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 należy zastąpić tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, i bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej zgłaszane, zamrożone	113,4	1	AR
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	271,2	9	AR
		219,7	24	BR
		333,0	0	CL
		246,1	16	TH
0207 27 10	Kawałki z indyków bez kości, zamrożone	340,2	0	BR
		362,7	0	CL
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	308,2	0	BR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2045

z dnia 19 grudnia 2018 r.

w sprawie odnowienia zezwolenia, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę NK603 × MON 810 (MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8239)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3 i art. 23 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2007/701/WE ⁽²⁾ zezwolono na wprowadzenie do obrotu żywności i paszy zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603 × MON 810 (zwanej dalej „kukurydzą NK603 × MON 810”), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych. Zezwolenie obejmuje również wprowadzenie do obrotu produktów innych niż żywność i pasza, zawierających kukurydzę NK603 × MON 810 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.
- (2) W dniu 20 października 2016 r. przedsiębiorstwo Monsanto Europe N.V./S.A. przedłożyło Komisji wniosek, zgodnie z art. 11 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, o odnowienie tego zezwolenia.
- (3) W dniu 26 lutego 2018 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) wydał pozytywną opinię ⁽³⁾ zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Urząd stwierdził, że w odniesieniu do wniosku o odnowienie zezwolenia nie stwierdzono żadnych nowych zagrożeń lub zmian w zakresie narażenia, ani nie pojawiły się żadne nowe wątpliwości natury naukowej, które wpłynęłyby na zmianę wniosków z pierwotnej oceny ryzyka dotyczącej kukurydzy NK603 × MON 810, przyjętej przez Urząd w 2005 r. ⁽⁴⁾
- (4) W swojej opinii z dnia 26 lutego 2018 r. Urząd rozpatrzył wszystkie pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (5) Urząd uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym zastosowaniem produktów.
- (6) W związku z powyższym należy odnowić zezwolenie na wprowadzenie do obrotu żywności i składników żywności zawierających kukurydzę NK603 × MON 810, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, paszy zawierającej kukurydzę NK603 × MON 810, składającej się z niej lub z niej wyprodukowanej oraz produktów innych niż żywność i pasza, zawierających kukurydzę NK603 × MON 810 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2007/701/WE z dnia 24 października 2007 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę NK603xMON810 (MON-ØØ6Ø3-6xMON-ØØ81Ø-6), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. L 285 z 31.10.2007, s. 37).

⁽³⁾ „Scientific Opinion on assessment of genetically modified maize NK603 × MON 810 for renewal of authorisation under Regulation (EC) No 1829/2003 (application EFSA-GMO-RX-007)” (Opinia naukowa dotycząca oceny genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy NK603 × MON 810 w celu odnowienia zezwolenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 (wniosek EFSA-GMO-RX-007)), Dziennik EFSA 2018; 16(2):5163.

⁽⁴⁾ „Opinion of the Scientific Panel on Genetically Modified Organisms on an application (Reference EFSA-GMO-UK-2004-01) for the placing on the market of glyphosate-tolerant and insect-resistant genetically modified maize NK603 × MON 810, for food and feed uses under Regulation (EC) No 1829/2003 from Monsanto” (Opinia panelu ds. organizmów modyfikowanych genetycznie dotycząca wniosku przedłożonego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 przez przedsiębiorstwo Monsanto (nr ref. EFSA GMO-UK-2004-01) o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu wykazującej tolerancję na glifosat i odpornej na szkodniki genetycznie zmodyfikowanej kukurydzy NK603 × MON 810, z przeznaczeniem na żywność i paszę), Dziennik EFSA (2005) 309, 1-22.

- (7) W kontekście pierwotnego zezwolenia na kukurydzę NK603 × MON 810 kukurydzy NK603 × MON 810 przypisano niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 ⁽¹⁾. Ten niepowtarzalny identyfikator należy w dalszym ciągu stosować.
- (8) Według opinii Urzędu nie są konieczne żadne szczegółowe wymagania dotyczące etykietowania produktów objętych zakresem niniejszej decyzji, inne niż wymogi ustanowione w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1830/2003 ⁽²⁾. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów zawierających kukurydzę NK603 × MON 810 lub składających się z niej w granicach zezwolenia przyznanego niniejszą decyzją, etykiety takich produktów, z wyjątkiem produktów spożywczych, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że dane produkty nie są przeznaczone do uprawy.
- (9) Aby rozliczyć się z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska, posiadacz zezwolenia powinien przedkładać coroczne sprawozdania prezentowane zgodnie ze standardowymi formatami sprawozdań określonymi w decyzji Komisji 2009/770/WE ⁽³⁾.
- (10) Opinia wydana przez Urząd nie uzasadnia nałożenia szczegółowych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu żywności i paszy, ani na ich wykorzystanie i obchodzenie się z nimi, w tym wymagań dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu w odniesieniu do wykorzystania do celów spożycia przez ludzi i zwierzęta.
- (11) Wszelkie stosowne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty należy wprowadzić do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (12) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.
- (13) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego. Uznano, że niezbędny jest niniejszy akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył go komitetowi odwoławczemu do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Genetycznie zmodyfikowana kukurydza (*Zea mays* L.) NK603 × MON 810 otrzymywana w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikację MONØØ6Ø3-6 i MON-ØØ81Ø-6, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Odnowienie zezwolenia

Niniejszym odnawia się zezwolenie na wprowadzenie do obrotu, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę NK603 × MON 810, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- b) pasza zawierająca kukurydzę NK603 × MON 810, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- c) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę NK603 × MON 810 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiająca standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1).

Artykuł 3**Etykietowanie**

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę NK603 × MON 810 lub składających się z niej, z wyjątkiem żywności i składników żywności, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4**Metoda wykrywania**

Do wykrywania kukurydzy NK603 × MON 810 stosuje się metodę określoną w lit. d) załącznika.

Artykuł 5**Plan monitorowania skutków dla środowiska**

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wdrożenie planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.
2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie ze wzorem określonym w decyzji 2009/770/WE.

Artykuł 6**Rejestr wspólnotowy**

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 7**Posiadacz zezwolenia**

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Monsanto Company, Stany Zjednoczone, w którego imieniu występuje Monsanto Europe S.A./N.V., Belgia.

Artykuł 8**Okres ważności**

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty jej notyfikacji.

Artykuł 9**Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Monsanto Europe S.A./N.V., Scheldelaan 460, 2040 Antwerp, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Monsanto Company

Adres: 800 N. Lindbergh Boulevard, St. Louis, Missouri 63167, Stany Zjednoczone

Reprezentowane przez Monsanto Europe S.A./N.V., Scheldelaan 460, Haven 627, B-2040 Antwerp, Belgia

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6 wykazuje ekspresję białka CP4 EPSPS nadającego tolerancję na herbicydy zawierające glifosat oraz białka Cry1Ab nadającego odporność na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera* (łuskoskrzydłe) (*Ostrinia nubilalis*, *Sesamia* spp.).

c) **Etykietowanie:**

- 1) Zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6 lub z niej się składających, z wyjątkiem żywności i składników żywności, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- 1) specyficzna dla danej modyfikacji technika ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym, stosowana w odniesieniu do zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy MON-ØØ6Ø3-6 i kukurydzy MON-ØØ81Ø-6, zwalidowana na kukurydzy MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6;
- 2) zwalidowana przez laboratorium referencyjne UE ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/StatusOfDossiers.aspx>;
- 3) materiał referencyjny: materiał referencyjny: ERM®-BF413 (dla MON-ØØ81Ø-6) i ERM®-BF415 (dla MON-ØØ6Ø3-6), dostępny za pośrednictwem strony internetowej Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://ec.europa.eu/jrc/en/reference-materials/catalogue/>.

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

MON-ØØ6Ø3-6 × MON-ØØ81Ø-6

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

[Identyfikator zapisu Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym: po ogłoszeniu publikowany w rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania skutków dla środowiska:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany w rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu:**

Brak.

Uwaga: z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te będą udostępniane publicznie w drodze aktualizacji rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2046**z dnia 19 grudnia 2018 r.**

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 oraz rodzaje zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączące dwie, trzy lub cztery pojedyncze modyfikacje MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122 i produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z niej wyprodukowanych oraz uchylająca decyzję 2011/366/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8238)

(Jedynie teksty w języku francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 listopada 2013 r. przedsiębiorstwo Monsanto Europe S.A./N.V. zwróciło się w imieniu Monsanto Company, zgodnie z art. 5 i 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwego organu Belgii z wnioskiem dotyczącym wprowadzenia do obrotu żywności, składników żywności i paszy zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”). Wniosek odnosił się również do wprowadzenia do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 lub z niej się składających, do zastosowań innych niż w żywności i paszy, z wyjątkiem uprawy.
- (2) Ponadto wniosek dotyczył wprowadzenia do obrotu produktów zawierających dwadzieścia pięć subkombinacji pojedynczych modyfikacji genetycznych stanowiących kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, składających się z nich lub z nich wyprodukowanych. Wydano już zezwolenia na dwanaście z tych subkombinacji: 1507 × 59122, dopuszczona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/1110 ⁽²⁾; MON 89034 × MON 88017, dopuszczona decyzją Komisji 2011/366/UE ⁽³⁾; MON 87427 × MON 89034, dopuszczona decyzją Komisji (UE) 2018/1111 ⁽⁴⁾; oraz MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122, MON 89034 × 1507 × MON 88017, MON 89034 × 1507 × 59122, MON 89034 × MON 88017 × 59122, 1507 × MON 88017 × 59122, MON 89034 × 1507, MON 89034 × 59122, 1507 × MON 88017, MON 88017 × 59122, dopuszczone decyzją wykonawczą Komisji 2013/650/UE ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1110 z dnia 3 sierpnia 2018 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę 1507 × 59122 × MON 810 × NK603 oraz zmodyfikowane genetycznie rodzaje kukurydzy łączące dwie lub trzy pojedyncze modyfikacje 1507, 59122, MON 810 i NK603, produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z niej wyprodukowanych oraz uchylająca decyzje 2009/815/WE, 2010/428/UE i 2010/432/UE (Dz.U. L 203 z 10.8.2018, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/366/UE z dnia 17 czerwca 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 89034 × MON 88017 (MON-89034-3xMON-88017-3), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. L 163 z 23.6.2011, s. 55).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1111 z dnia 3 sierpnia 2018 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89034-3 × MON-ØØ6Ø3-6) i rodzaje zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączące dwie spośród modyfikacji MON 87427, MON 89034 i NK603 oraz produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z niej wyprodukowanych oraz uchylająca decyzję 2010/420/UE (Dz.U. L 203 z 10.8.2018, s. 20).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/650/UE z dnia 6 listopada 2013 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 89034 × 1507 × MON88017 × 59122 (MON-89034-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7) składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, czterech pokrewnych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączących trzy różne pojedyncze modyfikacje genetyczne (MON89034 × 1507 × MON88017 (MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3), MON89034 × 1507 × 59122 (MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × DAS-59122-7), MON89034 × MON88017 × 59122 (MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7), 1507 × MON 88017 × 59122 (DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7)) oraz czterech pokrewnych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy łączących dwie różne pojedyncze modyfikacje (MON89034 × 1507 (MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1), MON89034 × 59122 (MON-89Ø34-3 × DAS-59122-7), 1507 × MON88017 (DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3), MON 88017 × 59122 (MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7)) (Dz.U. L 302 z 13.11.2013, s. 47).

- (3) Przedsiębiorstwo Monsanto Europe S.A./N.V., posiadacz zezwolenia na jedną z tych dwunastu subkombinacji, na które już wydano zezwolenie – subkombinację MON 89034 × MON 88017, zwróciło się do Komisji z wnioskiem o uchylenie decyzji 2011/366/UE oraz o włączenie tej decyzji do zakresu niniejszej decyzji.
- (4) Niniejsza decyzja obejmuje czternaście subkombinacji: cztery subkombinacje czterech modyfikacji (MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017, MON 87427 × MON 89034 × 1507 × 59122, MON 87427 × MON 89034 × MON 88017 × 59122 i MON 87427 × 1507 × MON 88017 × 59122); sześć subkombinacji trzech modyfikacji (MON 87427 × MON 89034 × 1507, MON 87427 × MON 89034 × MON 88017, MON 87427 × MON 89034 × 59122, MON 87427 × 1507 × MON 88017, MON 87427 × 1507 × 59122 i MON 87427 × MON 88017 × 59122); oraz cztery subkombinacje dwóch modyfikacji (MON 87427 × 1507, MON 87427 × MON 88017, MON 87427 × 59122 i MON 89034 × MON 88017).
- (5) Zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 do wniosku załączono informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE⁽¹⁾ oraz informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do tej dyrektywy. Wniosek zawierał również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (6) W dniu 5 września 2017 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003⁽²⁾. Urząd uznał, że zmodyfikowana genetycznie kukurydza MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 jest równie bezpieczna i odżywcza jak jej niezmodyfikowany genetycznie organizm porównawczy i przebadane niezmodyfikowane genetycznie odmiany referencyjne, w kontekście zakresu wniosku. W odniesieniu do uprzednio ocenionych subkombinacji nie stwierdzono istnienia żadnych nowych obaw co do bezpieczeństwa, a wcześniejsze wnioski dotyczące tych subkombinacji zachowują ważność. W odniesieniu do pozostałych subkombinacji Urząd stwierdził, że oczekuje się, iż będą one równie bezpieczne jak pojedyncze modyfikacje genetyczne MON 87427, MON 89034, 1507, MON 88017 i 59122, jak uprzednio ocenione subkombinacje i jak genetycznie zmodyfikowana kukurydza uzyskana metodą skrzyżowania pięciu odmian genetycznie zmodyfikowanych MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122.
- (7) W swojej opinii Urząd rozpatrzył pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (8) Urząd uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym zastosowaniem produktów. Plan monitorowania został jednak zmieniony przez Komisję zgodnie z zaleceniem Urzędu w celu uwzględnienia również subkombinacji objętych niniejszą decyzją.
- (9) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wprowadzenie do obrotu produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 i jej czternaście subkombinacji, o których mowa w motywie 4 i wymienionych we wniosku, oraz produktów składających się z wymienionych rodzajów zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy lub z nich wyprodukowanych.
- (10) Dla uproszczenia należy uchylić decyzję 2011/366/UE.
- (11) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie wchodzącemu w zakres niniejszej decyzji należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004⁽³⁾. Niepowtarzalny identyfikator przypisany decyzją 2011/366/UE należy w dalszym ciągu stosować.
- (12) Według opinii Urzędu nie są konieczne żadne szczegółowe wymagania dotyczące etykietowania produktów objętych zakresem niniejszej decyzji, inne niż wymogi ustanowione w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1830/2003⁽⁴⁾. Aby zapewnić jednak wykorzystanie tych produktów w granicach zezwolenia przyznanego niniejszą decyzją, etykiety takich produktów, z wyjątkiem produktów spożywczych, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że dane produkty nie są przeznaczone do uprawy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Panel EFSA ds. GMO (panel EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie), 2017. „Scientific Opinion on application EFSA-GMO-BE-2013-118 for authorisation of genetically modified maize MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 and subcombinations independently of their origin, for food and feed uses, import and processing submitted under Regulation (EC) No 1829/2003 by Monsanto Company” (Opinia naukowa dotycząca przedłożonego przez przedsiębiorstwo Monsanto wniosku EFSA-GMO-BE-2013-118 o wydanie zezwolenia na genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 i jej subkombinacje, niezależnie od ich pochodzenia, z przeznaczeniem na żywność i paszę oraz na jej przywóz i przetwarzanie na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003). Dziennik EFSA 2017;15(8):4921, 32 s. <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2017.4921>

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiające system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie (Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24).

- (13) Posiadacz zezwolenia musi przedkładać coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawiać zgodnie z wymogami dotyczącymi standardowych formatów sprawozdań określonymi w decyzji Komisji 2009/770/WE ⁽¹⁾.
- (14) Opinia wydana przez Urząd nie uzasadnia nałożenia szczegółowych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub szczegółowych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu dotyczących spożycia żywności i paszy, czy też szczegółowych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (15) Wszelkie stosowne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty należy wprowadzić do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, o którym mowa w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (16) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (17) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego. Uznano, że niezbędny jest niniejszy akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył go komitetowi odwoławczemu do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizmy zmodyfikowane genetycznie i niepowtarzalne identyfikatory

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji otrzymuje następujące niepowtarzalne identyfikatory zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 65/2004:

- a) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122;
- b) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017;
- c) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × 1507 × 59122;
- d) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × MON 88017 × 59122;
- e) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × 1507 × MON 88017 × 59122;
- f) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × 1507;
- g) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × MON 88017;
- h) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 89034 × 59122;
- i) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × 1507 × MON 88017;
- j) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × 1507 × 59122;

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiająca standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1).

- k) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 88017 × 59122;
- l) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × 1507;
- m) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × MON-88Ø17-3 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × MON 88017;
- n) niepowtarzalny identyfikator MON-87427-7 × DAS-59122-7 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 87427 × 59122;
- o) niepowtarzalny identyfikator MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3 dla zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (*Zea mays* L.) MON 89034 × MON 88017.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym udziela się zezwolenia na wprowadzanie do obrotu, do celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- a) żywność i składniki żywności zawierające zmodyfikowaną genetycznie kukurydzą, o której mowa w art. 1, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- b) pasza zawierająca zmodyfikowaną genetycznie kukurydzą, o której mowa w art. 1, składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- c) zmodyfikowana genetycznie kukurydza, o której mowa w art. 1, w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do zastosowań innych niż wymienione w lit. a) i b) niniejszego artykułu, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

1. Zgodnie z wymogami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
2. Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających zmodyfikowaną genetycznie kukurydzą, o której mowa w art. 1, lub z niej się składających, z wyjątkiem żywności i składników żywności, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Metoda wykrywania

W celu wykrywania zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy, o której mowa w art. 1, stosuje się metodę określoną w lit. d) załącznika.

Artykuł 5

Monitorowanie skutków dla środowiska

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia wdrożenie planu monitorowania skutków dla środowiska, określonego w lit. h) załącznika.
2. Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

*Artykuł 6***Rejestr wspólnotowy**

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

*Artykuł 7***Posiadacz zezwolenia**

Posiadaczem zezwolenia jest przedsiębiorstwo Monsanto Company, Stany Zjednoczone, reprezentowane przez Monsanto Europe S.A./N.V., Belgia.

*Artykuł 8***Uchylenie**

Niniejszym decyzja 2011/366/UE traci moc.

*Artykuł 9***Okres ważności**

Niniejszą decyzję stosuje się przez 10 lat od daty jej notyfikacji.

*Artykuł 10***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do przedsiębiorstwa Monsanto Europe S.A./N.V., Scheldelaan 460, 2040 Antwerp, Belgia

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawca i posiadacz zezwolenia:**

Nazwa: Monsanto Company

Adres: 800 N. Lindbergh Boulevard, St. Louis, Missouri 63167, USA

Reprezentowane przez Monsanto Europe S.A./N.V., Scheldelaan 460, 2040 Antwerp, Belgia

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

- 1) żywność i składniki żywności zawierające określoną w lit. e) zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę (*Zea mays* L.), składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
- 2) pasza zawierająca określoną w lit. e) zmodyfikowaną genetycznie kukurydzę (*Zea mays* L.), składająca się z niej lub z niej wyprodukowana;
- 3) określona w lit. e) zmodyfikowana genetycznie kukurydza (*Zea mays* L.) w produktach ją zawierających lub z niej się składających, do zastosowań innych niż wymienione w pkt 1 i 2, z wyjątkiem uprawy.

Kukurydza MON-87427-7 wykazuje ekspresję białka CP4 EPSPS nadającego tolerancję na herbicydy na bazie glifosatu.

Kukurydza MON-89034-3 wykazuje ekspresję białek Cry1 A.105 i Cry2Ab2 nadających odporność na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera*.

Kukurydza DAS-01507-1 wykazuje ekspresję białka Cry1F nadającego odporność na niektóre szkodniki z rzędu *Lepidoptera* oraz białka PAT nadającego tolerancję na herbicydy na bazie glufosynatu amonowego.

Kukurydza MON-88017-3 wykazuje ekspresję zmodyfikowanego białka Cry3Bb1 nadającego odporność na niektóre szkodniki z rzędu chrząszczy (*Coleoptera*) oraz białka CP4 EPSPS nadającego tolerancję na herbicydy na bazie glifosatu.

Kukurydza DAS-59122-7 wykazuje ekspresję białek Cry34Ab1 i Cry35Ab1 nadających odporność na niektóre szkodniki z rzędu chrząszczy (*Coleoptera*) oraz białka PAT nadającego tolerancję na herbicydy na bazie glufosynatu amonowego.

c) **Etykietowanie:**

- 1) Do celów wymogów dotyczących etykietowania określonych w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 nazwą organizmu jest „kukurydza”.
- 2) Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów zawierających kukurydzę określoną w lit. e) lub składających się z niej, z wyjątkiem żywności i składników żywności, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- 1) Specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania kukurydzy MON 87427 × MON 89034 × 1507 × MON 88017 × 59122 metodą PCR to metody zwalidowane dla poszczególnych modyfikacji genetycznych kukurydzy MON-87427-7, MON-89034-3, DAS-01507-1, MON-88017-3 i DAS-59122-7.
- 2) Zwalidowana przez laboratorium referencyjne UE ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdossiers.aspx>;
- 3) Materiał referencyjny: ERM®-BF418 (dla DAS-01507-1) i ERM®-BF424 (dla DAS-59122-7) dostępny za pośrednictwem strony internetowej Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem <https://ec.europa.eu/jrc/en/reference-materials/catalogue/>, oraz AOCs 0512-A (dla MON-87427-7), AOCs 0906-E (dla MON-89034-3) i AOCs 0406-D (dla MON-88017-3) dostępne za pośrednictwem strony internetowej American Oil Chemists Society pod adresem <https://www.aocs.org/crm#maize>.

e) **Niepowtarzalne identyfikatory:**

MON-87427-7 × MON-89034-3 × DAS-01507-1 × MON-88017-3 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × MON-89034-3 × DAS-01507-1 × MON-88017-3;

MON-87427-7 × MON-89034-3 × DAS-01507-1 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-Ø15Ø7-1;

MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3;

MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × MON-88Ø17-3;

MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × MON-88Ø17-3 × DAS-59122-7;

MON-87427-7 × DAS-Ø15Ø7-1;

MON-87427-7 × MON-88Ø17-3;

MON-87427-7 × DAS-59122-7;

MON-89Ø34-3 × MON-88Ø17-3;

f) Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:

[Identyfikator zapisu Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym: po ogłoszeniu publikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy].

g) Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:

Brak.

h) Plan monitorowania skutków dla środowiska:

Plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: plan opublikowany we wspólnotowym rejestrze genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy]

i) Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu:

Brak.

Uwaga: Z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te będą udostępnione publicznie w drodze aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2047**z dnia 20 grudnia 2018 r.****w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 25 ust. 4 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014⁽²⁾ zobowiązuje firmy inwestycyjne do zapewnienia, aby realizowany przez nie obrót akcjami dopuszczonymi do obrotu na rynku regulowanym lub będącymi przedmiotem obrotu w systemie obrotu odbywał się na rynkach regulowanych, wielostronnych platformach obrotu (MTF) lub w ramach podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, lub w systemach obrotu państwa trzeciego uznanych przez Komisję za równoważne zgodnie z art. 25 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE.
- (2) Art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 stosuje się wyłącznie do obowiązku obrotu w odniesieniu do akcji. Obowiązek obrotu nie obejmuje innych instrumentów kapitałowych, takich jak kwity depozytowe, fundusze inwestycyjne typu ETF, certyfikaty i inne podobne instrumenty finansowe.
- (3) Procedura równoważności dotycząca systemów obrotu mających siedzibę w państwach trzecich określona w art. 25 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/65/UE ma na celu umożliwienie firmom inwestycyjnym prowadzenie obrotu akcjami, które podlegają obowiązkowi obrotu w systemach obrotu w Unii, w uznanych za równoważne systemach obrotu państw trzecich. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Komisja powinna ocenić, czy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że system obrotu, który uzyskał zezwolenie w tym państwie trzecim, spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne wymogom wynikającym z rozporządzenia Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014⁽³⁾, z tytułu III dyrektywy 2014/65/UE, z tytułu II rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i z dyrektywy 2004/109/WE Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim. Należy to interpretować w świetle celów tego aktu prawnego, w szczególności w świetle jego wkładu w ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, integralność rynku, ochronę inwestorów i – w ostatecznym rozrachunku i co ma nie mniejsze znaczenie – stabilność finansową. Dnia 30 lipca 2018 r. niemiecki Urząd Nadzoru Finansowego zwrócił się do Komisji o dokonanie ponownej oceny ram prawnych i nadzorczych Szwajcarii i przyjęcie decyzji w kwestii równoważności odnośnie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii.
- (4) Zgodnie z art. 25 ust. 4 lit. a) akapit czwarty dyrektywy 2014/65/UE ramy prawne i nadzorcze takiego państwa trzeciego można uznać za równoważne, jeżeli spełniają co najmniej następujące warunki: a) rynki podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów; b) istnieją jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i efektywnego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi; c) emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów; oraz d) przejrzystość i wiarygodność rynku są zapewnione przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1).⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).

- (5) Celem tej oceny równoważności jest ocena między innymi tego, czy prawnie wiążące wymogi, które mają zastosowanie w Szwajcarii do giełd papierów wartościowych mających siedzibę i zezwolenie w Szwajcarii i podlegających nadzorowi szwajcarskiego organu nadzoru nad rynkiem finansowego (FINMA), są równoważne wymogom wynikającym z rozporządzenia (UE) nr 596/2014, z tytułu III dyrektywy 2014/65/UE, z tytułu II rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz z dyrektywy 2004/109/WE oraz czy podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów w tym państwie trzecim.
- (6) W art. 26 lit. b) ustawy federalnej o infrastrukturze rynku finansowego oraz zachowaniach rynkowych w odniesieniu do obrotu papierami wartościowymi i instrumentami pochodnymi (FMIA) giełdę papierów wartościowych zdefiniowano jako instytucję służącą wielostronnemu obrotowi papierami wartościowymi, w ramach której papiery wartościowe są notowane, której celem jest jednoczesna wymiana ofert między licznymi uczestnikami oraz zawieranie kontraktów w oparciu o zasady niemające charakteru uznaniowego. Giełdzie papierów wartościowych nie przysługuje swoboda uznania co do sposobu przeprowadzania transakcji i nie może ona przeprowadzać transakcji na własny rachunek lub uczestniczyć w obrocie polegającym na zestawianiu zleceń. Ponadto giełda papierów wartościowych musi zapewniać uczestnikom bezstronny i niedyskryminacyjny dostęp do swoich rynków i usług. W tym celu musi ona posiadać zasady, które określają, w jaki sposób dealer papierów wartościowych lub inne podmioty nadzorowane przez FINMA oraz uczestnicy zagraniczni posiadający zezwolenie FINMA mogą ubiegać się o status uczestnika. Zgodnie z art. 27 ust. 4 FMIA w związku z art. 25 ust. 1 zarządzenia w sprawie infrastruktury rynku finansowego oraz zachowania rynkowego w odniesieniu do obrotu papierami wartościowymi i instrumentami pochodnymi (FMIO) FINMA ocenia i zatwierdza regulacje (oraz ich zmiany) dotyczące dopuszczania, obowiązków i wykluczania uczestników giełdy papierów wartościowych. Giełda musi odmówić członkostwa uczestnikowi, który nie uzyskał zezwolenia FINMA, i może odmówić członkostwa każdemu uczestnikowi, który jest objęty ustawowym zakazem.
- (7) Aby można było uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze państwa trzeciego dotyczące systemów, którym udzielono zezwolenia w tym państwie trzecim, są równoważne przepisom określonym w dyrektywie 2014/65/UE, muszą być spełnione cztery warunki ustanowione w art. 25 ust. 4 lit. a) akapit czwarty dyrektywy 2014/65/UE.
- (8) Zgodnie z pierwszym warunkiem systemu obrotu w państwie trzecim muszą podlegać obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów.
- (9) Przed rozpoczęciem działalności giełdy musi uzyskać zezwolenie FINMA. Zgodnie z art. 4 i 5 ujętym w FMIA FINMA udziela zezwolenia, jeżeli stwierdzi, że spełnione zostały warunki i wymagania mające zastosowanie w stosunku do wnioskodawcy. Wymogi dotyczące zezwolenia określone są w FMIA i powiązanych zarządzeniach, które mają moc prawną. FMIA zawiera wymóg, by giełda posiadała rozwiązania uwzględniające wszelkiego rodzaju zachowania i działalność, które podmiot składający wniosek ma zamiar prowadzić. Zgodnie z art. 27 ust. 1 FMIA giełda pod nadzorem FINMA ustanawia ramy organizacyjne w zakresie regulacji i nadzoru odpowiednie do swojego profilu działalności. W wyniku zatwierdzenia przez FINMA samoregulacja giełdy papierów wartościowych staje się wiążącą i możliwą do wyegzekwowania regulacją. Zgodnie z art. 27 FMIA w związku z art. 24 ust. 1 FMIO odpowiednie ramy organizacyjne w zakresie regulacji i nadzoru oznaczają konieczność ustanowienia organu spełniającego zadania regulacyjne, organu sprawującego nadzór nad obrotem, organu odpowiedzialnego za dopuszczenie papierów wartościowych do obrotu i organu odwoławczego. Organy te muszą być niezależne od kadry kierowniczej odpowiedzialnej za działalność giełdy, zarówno pod względem organizacyjnym, jak i kadrowym. Zgodnie z ramami organizacyjnymi w zakresie samoregulacji i nadzoru odpowiednio uprawniony organ monitoruje i egzekwuje przestrzeganie przez uczestników giełdy jej zasad i regulacji.
- (10) Ponadto art. 18 FMIA zobowiązuje giełdy do przyznania uczestnikom i animatorom rynku niedyskryminacyjnego i otwartego dostępu. Zarówno podczas procedury udzielania zezwoleń, jak i na bieżąco FINMA dba o to, by zasady obowiązujące na giełdzie były zgodne z tym wymogiem (zob. sekcje 3–5 SSX Rule Book w związku z SSX Directive 1 oraz sekcją 3–5 BX Swiss Rule Book). Odmowa dostępu jest możliwa jedynie ze względu na bezpieczeństwo i efektywność oraz jest ona przedmiotem rygorystycznego badania proporcjonalności (art. 18 FMIA i art. 17 FMIO). Wnioskodawcy, którym odmówiono dostępu, mogą wnieść odwołanie do niezależnego organu odwoławczego (sekcja 8 SSX Rule Book i sekcja 15 of the BX Swiss Rule Book). Zgodność giełd z art. 18 FMIA i art. 17 FMIO podlega nadzorowi sprawowanemu przez FINMA. Przyjmowanie zasad oraz ich ewentualnych zmian wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez FINMA, ich realizacja może być kontrolowana przez personel FINMA, audyty, wnioski o udzielenie informacji lub działania naprawcze na podstawie art. 24 i następnych ustawy federalnej o szwajcarskim organie nadzoru nad rynkiem finansowym (FINMASA).
- (11) Jeżeli chodzi o skuteczność nadzoru, FINMASA, federalna ustawa o giełdach papierów wartościowych i obrocie papierami wartościowymi (SESTA) oraz FMIA stanowią podstawowe akty prawa pierwotnego, w których określono możliwości do wyegzekwowania na drodze prawnej system obrotu papierami wartościowymi w Szwajcarii. FINMASA, SESTA i FMIA nadają FINMA szerokie uprawnienia w odniesieniu do wszystkich aspektów sektora papierów wartościowych, w tym uprawnienia do udzielania zezwoleń dealerom papierów wartościowych, kontrahentom centralnym, centralnym depozytom papierów wartościowych, repozytoriom transakcji i systemom płatności, a także do sprawowania nad nimi nadzoru. FMIA i FMIO określają także pewne typy zachowań na rynkach i zakazują ich, a także nadają FINMA uprawnienia dyscyplinarne wobec podmiotów objętych regulacją i osób z nimi powiązanych. W art. 29 FINMASA przyznano FINMA kompleksowy dostęp do wszystkich istotnych informacji w posiadaniu dowolnych osób i podmiotów podlegających nadzorowi, ich firm

audytorskich i biegłych rewidentów. Według ram regulacyjnych Szwajcarii giełdy są przede wszystkim odpowiedzialne za ustanowienie zasad, na podstawie których ich uczestnicy prowadzą działalność gospodarczą, oraz za monitorowanie sposobów prowadzenia przez ich uczestników działalności gospodarczej. FINMA bezpośrednio nadzoruje regulacje giełdy papierów wartościowych, tak aby zapewnić ich zgodność z ramami prawnymi. Wszystkie regulacje i jakiegokolwiek ich zmiany muszą być przedkładane FINMA do zatwierdzenia (art. 27 ust. 4 FMIA). Dochodzenia prowadzone przez FINMA są uruchomione w wyniku zgłaszania przez giełdy do FINMA potencjalnych naruszeń przepisów lub z inicjatywy FINMA w oparciu o jego własne podejrzenia.

- (12) Po udzieleniu giełdzie zezwolenia FINMA na bieżąco monitoruje, czy nadal spełnia ona warunki i obowiązki związane z zezwoleniem (art. 83 FMIA). Giełdy papierów wartościowych są prawnie zobowiązane do zgłaszania FINMA wszelkich zmian okoliczności, na podstawie których pierwotnie udzielono im zezwolenia lub zatwierdzono je. Jeżeli zmiany te są istotne, infrastruktura rynku finansowego musi uzyskać od FINMA wcześniejsze zezwolenie lub zatwierdzenie, aby móc prowadzić swoją działalność (art. 7 FMIA). Do najważniejszych wymogów należą: zgodność z wymogami organizacyjnymi, istnienie i skuteczność systemu kontroli wewnętrznej, adekwatność systemów informatycznych i właściwe prowadzenie działalności gospodarczej. Nadzór sprawowany przez FINMA rozciąga się na wszystkie organy giełdy papierów wartościowych i obejmuje także jej system nadzoru nad obrotem i mechanizmy nakładania sankcji. Zgodnie z art. 24 i 24a FINMASA FINMA może przeprowadzać audyty bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem licencjonowanych firm audytorskich, zarówno na miejscu, jak i poza siedzibą badanego podmiotu. Art. 27, 30 i 34 FMIA zawierają wymóg, by wszystkie posiadające zezwolenie giełdy papierów wartościowych były w stanie egzekwować przestrzeganie przez swoich emitentów, uczestników i osoby powiązane z ich uczestnikami przepisów FMIA i FMIO, powiązanych z nimi aktów prawnych i regulacji, a także ich własnych zasad i regulacji. W ramach swojego obowiązku egzekwowania przepisów przez swoich członków giełda papierów wartościowych jest odpowiedzialna za prowadzenie dochodzeń i podejmowanie środków dyscyplinujących w odniesieniu do wszelkich naruszeń obowiązujących przepisów i zasad.
- (13) W odniesieniu do skutecznego egzekwowania przepisów FINMA dysponuje szeregiem mechanizmów administracyjnych służących egzekwowaniu jego uprawnień i kompetencji. W przypadku stwierdzenia naruszeń prawa lub nieprawidłowości FINMA podejmuje niezbędne działania naprawcze, które mogą obejmować administracyjne postępowania dotyczące egzekwowania przepisów. Z należytym uwzględnieniem zasady proporcjonalności FINMA nakłada środki, jakie uważa za najbardziej odpowiednie w celu zapewnienia przestrzegania prawa. Dostępne środki obejmują upomnienia, szczegółowe instrukcje w celu przywrócenia zgodności z prawem, zakazy wykonywania zawodu nakładane na osoby fizyczne, zakazy prowadzenia działalności nakładane na dealerów oraz cofnięcie licencji. FINMA może również dokonać konfiskaty nielegalnie uzyskanych korzyści lub nielegalnie unikniętych strat i może nakazać publikację prawomocnej decyzji. W celu przywrócenia zgodności danej giełdy z obowiązującymi przepisami FINMA może wykorzystać swoje uprawnienia administracyjne również do usunięcia członków zarządu lub pracowników, których nienaganną postawę biznesową podano w wątpliwość. Własne mechanizmy administracyjne FINMA są uzupełniane przez przepisy dotyczące sankcji karnych w odniesieniu do przestępstw opisanych w rozdziale 4 FINMASA. Przepisy dotyczące sankcji karnych zostały również zawarte w art. 147 i następnych FMIA i art. 42a i 43 SESTA. FINMA przekazuje te sprawy do właściwych organów ścigania. Na tyle, na ile jest to możliwe i konieczne, FINMA i właściwy organ ścigania koordynują przeprowadzane przez siebie dochodzenia. Ogólnie rzecz biorąc, Federalny Departament Służb Prawnych ds. Usług Finansowych zarówno prowadzi postępowania karne, jak i wydaje wyroki w odniesieniu do naruszeń przepisów FINMASA dotyczących spraw karnych i aktów dotyczących rynków finansowych. Do ścigania wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji cenami stanowiących przestępstwo w świetle FMIA właściwe jest jednak Federalne Biuro Prokuratora Generalnego.
- (14) Można zatem stwierdzić, że szwajcarskie giełdy papierów wartościowych podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz stałemu skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów.
- (15) Zgodnie z drugim warunkiem systemu obrotu państwa trzeciego muszą posiadać jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i skutecznego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi.
- (16) Szwajcarskie prawo wymaga, aby giełdy papierów wartościowych wydawały regulacje dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu (art. 35 i 36 w FMIA). Regulacje te muszą zostać zatwierdzone przez FINMA. Powinny one uwzględniać uznane standardy międzynarodowe, a w szczególności zawierać przepisy dotyczące: zbywalności papierów wartościowych; publikowania informacji, na podstawie których inwestorzy oceniają cechy papierów wartościowych i jakość emitenta; obowiązków emitenta, jego przedstawicieli oraz osób trzecich w całym okresie notowania lub dopuszczania papierów wartościowych do obrotu; w odniesieniu do dopuszczania udziałowych papierów wartościowych do obrotu – obowiązku przestrzegania przepisów art. 7 i 81 ustawy federalnej z dnia 16 grudnia 2005 r. w sprawie licencjonowania biegłych rewidentów i nadzoru nad nimi. Dopuszczanie papierów wartościowych do obrotu oraz notowanie (które stanowią kwalifikowaną formę dopuszczania do obrotu) papierów wartościowych na giełdzie papierów wartościowych są regulowane głównie przez zasady dotyczące notowania oraz dodatkowe zasady dotyczące notowania i dopuszczania do obrotu. Giełda papierów wartościowych rozpatruje złożony przez emitenta wniosek w odniesieniu do każdego papieru wartościowego i sprawdza, czy spełnione są wszystkie stosowne wymagania. W odniesieniu do każdego wniosku giełda wydaje decyzję na piśmie. Informacje na temat decyzji dotyczącej dopuszczenia do obrotu podawane są do

publicznej wiadomości. Jeżeli papier wartościowy jest notowany, jego emitent podlega stałym obowiązkom dotyczącym sporządzania sprawozdań okresowych, jak na przykład obowiązkom w zakresie sprawozdawczości finansowej i ładu korporacyjnego, ale także obowiązkom wynikającym z zaistniałych zdarzeń, takich jak obowiązki sporządzania regularnych sprawozdań, ujawniania transakcji zawieranych przez kadrę kierowniczą i publikowania informacji ad hoc. Zgodnie z art. 35 ust. 3 FMIA giełda papierów wartościowych monitoruje przestrzeganie przez emitenta tych zasad, a w przypadku naruszeń nakłada przewidziane umownie sankcje. Zgodnie z art. 33 ust. 1 FMIO giełda papierów wartościowych gwarantuje, że wszystkie papiery wartościowe dopuszczone do obrotu i wszystkie notowane papiery wartościowe mogą być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i efektywnego obrotu. W odniesieniu do udziałowych papierów wartościowych w zasadach dotyczących notowania przewidziano wymogi dotyczące określonego odsetka akcji danej spółki, które muszą znajdować się w wolnym obrocie, w celu zapewnienia, aby takie papiery wartościowe mogły być skutecznie przedmiotem obrotu. Niezależne organy giełdy mogą tymczasowo zawiesić obrót papierami wartościowymi, jeżeli niestandardowe okoliczności, a w szczególności naruszenie istotnych obowiązków w zakresie ujawniania informacji przez emitenta, świadczą o tym, że takie zawieszenie jest wskazane. Organy te mogą wycofać papiery wartościowe z notowania, jeżeli wypłacalność emitenta budzi poważne wątpliwości lub wszczęto już postępowanie upadłościowe lub likwidacyjne. FINMA może również wezwać giełdę papierów wartościowych do zawieszenia obrotu określonym papierem wartościowych na podstawie jej uprawnień na podstawie art. 31 FINMASA w celu przywrócenia zgodności z przepisami FMIA lub w odpowiedzi na inne nieprawidłowości.

- (17) Ramy regulacyjne Szwajcarii zawierają wymogi dostarczania uczestnikom rynku informacji przedtransakcyjnych. Podstawą prawną przejrzystości przedtransakcyjnej jest art. 29 ust. 1 FMIA, który stanowi, że giełda papierów wartościowych musi publikować w czasie rzeczywistym pięć najlepszych cen kupna i sprzedaży dla każdej akcji i innego papieru wartościowego, jak również wielkość pozycji transakcyjnych po tych cenach. To samo odnosi się również do wykonywalnych deklaracji zainteresowania (art. 27 ust. 3 FMIO). Możliwe są zwolnienia z obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej dla systemów ceny referencyjnej, systemów, które istnieją wyłącznie do formalizowania już wynegocjowanych transakcji, zleceń przechowywanych w podsystemie zarządzania zleceniami danej giełdy do czasu ujawnienia oraz zleceń o dużej skali w porównaniu z normalną wielkością rynkową. Ramy regulacyjne Szwajcarii zawierają również wymogi dostarczania informacji posttransakcyjnych. Podstawą prawną przejrzystości posttransakcyjnej jest art. 29 ust. 2 FMIA, który stanowi, że giełda papierów wartościowych musi niezwłocznie publikować informacje na temat transakcji przeprowadzonych na rynku giełdowym i pozagiełdowym w odniesieniu do wszystkich papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu. W szczególności musi on publikować informacje na temat ceny, wolumenu i godziny transakcji. Zwolnienia z obowiązku przejrzystości posttransakcyjnej są takie same jak w przypadku obowiązku przejrzystości przedtransakcyjnej. Również informacje na temat pewnych nietypowych transakcji publikowane są z opóźnieniem. Zapewniane przez giełdę papierów wartościowych dane przed- i posttransakcyjne są w pełni przejrzyste i dostępne dla wszystkich uczestników giełdy w sposób niedyskryminacyjny. Opóźnione dane dostępne są dla wszystkich użytkowników bezpłatnie.
- (18) Można zatem stwierdzić, że szwajcarskie giełdy papierów wartościowych mają jasne i przejrzyste przepisy dotyczące dopuszczania papierów wartościowych do obrotu, tak aby takie papiery wartościowe mogły być przedmiotem uczciwego, zgodnego z przepisami i skutecznego handlu oraz aby podlegały swobodnemu obrotowi.
- (19) Zgodnie z trzecim warunkiem emitenci papierów wartościowych podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów.
- (20) Regulacje giełdy papierów wartościowych dotyczące dopuszczania do obrotu muszą określać informacje, które mają być publikowane w celu umożliwienia inwestorom dokonania oceny cech papierów wartościowych i jakości emitenta, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony inwestorów. Emitenci, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na szwajcarskiej giełdzie papierów wartościowych, są zobowiązani są do publikowania rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych. Emitent musi udostępniać swoje roczne sprawozdania finansowe na swojej stronie internetowej. Papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na szwajcarskiej giełdzie papierów wartościowych mogą być również przedmiotem obrotu w innym systemie. Obowiązek sprawozdawczy, który ma zastosowanie do emitentów, ma zastosowanie bez względu na system, w którym przeprowadzana jest konkretna transakcja. Ujawnianie wyczerpujących i aktualnych informacji o emitentach papierów wartościowych umożliwia inwestorom ocenę wyników działalności emitenta oraz zapewnia odpowiedni poziom przejrzystości danych w relacjach z inwestorami poprzez regularny przepływ informacji.
- (21) W związku z tym można stwierdzić, że emitenci, których papiery wartościowe zostały dopuszczone do obrotu na szwajcarskich giełdach papierów wartościowych, podlegają okresowym i stałym wymogom informacyjnym zapewniającym wysoki poziom ochrony inwestorów.
- (22) Zgodnie z czwartym warunkiem ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego muszą zapewniać przejrzystość i wiarygodność rynku przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.
- (23) Art. 142 i 143 FMIA zakazują wszystkim osobom wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku. Ponadto zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 154 i 155 FMIA wykorzystywanie lub usiłowanie wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji cenami stanowi przestępstwo. Giełda papierów wartościowych musi wydać regulacje dotyczące ujawniania informacji wewnętrznych przez emitentów. Według zasad giełdy papierów wartościowych dotyczących notowania emitent, niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji,

musi poinformować rynek o wszelkich okolicznościach mających wpływ na kształtowanie cen, które wystąpiły lub wystąpią w obszarze jego działalności. Okoliczności mające wpływ na kształtowanie cen to okoliczności, które mogą spowodować znaczną zmianę cen rynkowych. Ujawnienie musi być przeprowadzane, aby zapewnić równe traktowanie wszystkich uczestników rynku. Ponadto na podstawie art. 31 ust. 1 FMIA szwajcarskie giełdy papierów wartościowych są zobowiązane do monitorowania kształtowania się cen oraz transakcji przeprowadzanych na giełdzie papierów wartościowych w celu wykrywania wykorzystywania informacji wewnętrznych, manipulacji cenowych, manipulacji na rynku i innych naruszeń przepisów ustawowych i regulacyjnych. W tym celu giełda musi również dokonywać przeglądu transakcji, które są przeprowadzane poza systemem obrotu i które zostały jej zgłoszone lub w inny sposób zwróciły jej uwagę (art. 31 ust. 1 FMIA). To zadanie w zakresie nadzoru musi być realizowane przez niezależny organ giełdy. Zgodnie z obowiązkiem przekazywania informacji emitenci muszą być w stanie przedstawić FINMA, na żądanie, listę osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, w tym wszelkie dodatkowe informacje i dokumenty, o które zwróci się FINMA w celu wykonania swoich zadań (art. 29 ust. 1 FINMASA w związku z art. 145 FMIA). Giełda papierów wartościowych musi poinformować FINMA o każdym podejrzeniu, że doszło do naruszenia prawa lub innych nieprawidłowości. Jeśli rozpatrywane naruszenia wypełniają przesłanki przestępstwa, giełda musi niezwłocznie również poinformować o tym fakcie właściwy organ ścigania (art. 31 ust. 2 FMIA). FINMA bada informacje dotyczące przypadków naruszenia prawa otrzymane od giełd, jak również w oparciu o przeprowadzane przez siebie monitorowanie rynku w celu egzekwowania przepisów prawa nadzorczego zabraniających nadużyć na rynku.

- (24) W związku z tym można stwierdzić, że ramy prawne i nadzorcze Szwajcarii zapewniają przejrzystość i wiarygodność rynku przez zapobieganie nadużyciom rynkowym w postaci wykorzystywania informacji wewnętrznych i manipulacji na rynku.
- (25) W związku z tym można stwierdzić, że ramy prawne i nadzorcze regulujące giełdy papierów wartościowych wymienione w załączniku do niniejszej decyzji i działające w Szwajcarii pod nadzorem FINMA są zgodne z czterema warunkami dotyczącymi rozwiązań prawnych i nadzorczych, a zatem powinny być uznane za zapewniające system spełniający wymogi równoważne wymogom dla systemów obrotu ustanowionym w dyrektywie 2014/65/UE, rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, rozporządzeniu (UE) nr 596/2014 i dyrektywie 2004/109/WE.
- (26) Biorąc pod uwagę, że znacząca liczba akcji wyemitowanych i dopuszczonych do obrotu w Szwajcarii jest również przedmiotem obrotu w systemach obrotu w Unii, należy zagwarantować, że wszystkie firmy inwestycyjne podlegające obowiązkowi obrotu, jak określono w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, zachowują zdolność do prowadzenia transakcji na akcjach dopuszczonych do obrotu na szwajcarskich giełdach, na których zgromadzona jest ich główna płynność. Ponieważ główna płynność akcji dopuszczonych do obrotu na giełdach szwajcarskich zgromadzona jest na tych giełdach, uznanie ram prawnych i nadzorczych Szwajcarii za równoważne, umożliwi firmom inwestycyjnym prowadzenie obrotu akcjami dopuszczonymi do obrotu w Szwajcarii na szwajcarskich giełdach papierów wartościowych oraz spełnianie obowiązku najlepszego wykonywania zleceń na warunkach najbardziej korzystnych dla klienta.
- (27) Ogólnie unijne transakcje na wielu akcjach dopuszczonych do obrotu na szwajcarskich giełdach papierów wartościowych mają taką częstotliwość, że firmy inwestycyjne w Unii nie mogą korzystać z wyjątku określonego w art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Oznacza to, że obowiązek obrotu określony w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 miałby zastosowanie do znacznej liczby akcji dopuszczonych do obrotu w Szwajcarii.
- (28) Niniejsza decyzja ma zostać uzupełniona ustaleniami dotyczącymi współpracy, tak aby zapewnić skuteczną wymianę informacji i koordynację działalności nadzorczej między krajowymi właściwymi organami i FINMA.
- (29) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi mające zastosowanie do szwajcarskich giełd papierów wartościowych w dniu przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu regularnie monitorować zmiany rozwiązań prawnych i nadzorczych dotyczących szwajcarskich giełd papierów wartościowych oraz spełnianie warunków, na podstawie których podjęto niniejszą decyzję.
- (30) Niniejsza decyzja uwzględnia również konkluzje Rady z dnia 28 lutego 2017 r., na podstawie których warunkiem wstępnym dalszego podejścia sektorowego w odniesieniu do Szwajcarii pozostaje ustanowienie wspólnych ram instytucjonalnych dla istniejących i przyszłych porozumień, na podstawie których Szwajcaria uczestniczy w jednolitym rynku Unii. Przy podejmowaniu decyzji dotyczącej przedłużenia stosowania niniejszej decyzji Komisja uwzględniła aktualny postęp poczyniony w kierunku doprowadzenia do porozumienia ustanawiającego wspólne ramy instytucjonalne. Pełen projekt porozumienia został uzgodniony przez negocjatorów unijnych i szwajcarskich. Szwajcarska Rada Federalna przyjęła do wiadomości wspomniane porozumienie i podjęła decyzję o otwarciu etapu konsultacji krajowych, które będą trwały do wiosny 2019 r.
- (31) Komisja powinna przeprowadzać okresowe przeglądy rozwiązań prawnych i nadzorczych obowiązujących w Szwajcarii w odniesieniu do giełd papierów wartościowych. Przeglądy te pozostają bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie wcześniej, w przypadku gdy rozwój sytuacji spowoduje konieczność dokonania przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Jakkolwiek ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.

- (32) Aby zapewnić integralność rynków finansowych w Unii w świetle w szczególności postępu poczynionego w kierunku ustanowienia wspólnych ram instytucjonalnych, za pośrednictwem których Szwajcaria uczestniczy w unijnym jednolitym rynku, niniejsza decyzja powinna utracić moc z dniem 30 czerwca 2019 r.
- (33) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2441⁽¹⁾ w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE wygasa dnia 31 grudnia 2018 r. Konieczne jest zatem, by niniejsza decyzja weszła w życie w trybie pilnym oraz by decyzja miała zastosowanie od dnia 1 stycznia 2019 r.
- (34) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 23 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 ramy prawne i nadzorcze mające zastosowanie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji uznaje się za równoważne wymogom wynikającym z dyrektywy 2014/65/UE, rozporządzenia (UE) nr 600/2014, rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz z dyrektywy 2004/109/WE oraz za podlegające skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 30 czerwca 2019 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2441 z dnia 21 grudnia 2017 r. w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do giełd papierów wartościowych w Szwajcarii zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (Dz.U. L 344 z 23.12.2017, s. 52).

ZAŁĄCZNIK

Giełdy papierów wartościowych w Szwajcarii uznane za równoważne rynkom regulowanym zdefiniowanym w dyrektywie 2014/65/UE:

- a) SIX Swiss Exchange AG
 - b) BX Swiss AG
-

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/2048**z dnia 20 grudnia 2018 r.****w sprawie zharmonizowanej normy dotyczącej stron internetowych i aplikacji mobilnych opracowanej do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 ⁽²⁾ treści stron internetowych i aplikacji mobilnych, które są zgodne z normami zharmonizowanymi lub częściami tych norm, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, uznaje się za zgodne z wymogami dostępności objętymi tymi normami lub ich częściami, określonymi w art. 4 tej dyrektywy.
- (2) Decyzją wykonawczą C(2017) 2585 ⁽³⁾ Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN), Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) o opracowanie zharmonizowanej normy lub zharmonizowanych norm opartych na normie EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) i zawierających wszelkie przepisy niezbędne do wsparcia wykonania art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2102. Norma EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) była wynikiem zlecenia normalizacji 376 ⁽⁴⁾ przedłożonego przez Komisję i zawiera już pewne przepisy dotyczące dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych, a także innych produktów i usług ICT.
- (3) Na podstawie decyzji wykonawczej C(2017) 2585 CEN, CENELEC i ETSI zakończyły prace nad wnioskowaną normą zharmonizowaną i przekazały Komisji zharmonizowaną europejską normę EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) określającą m.in. wymogi techniczne dotyczące dostępności stron internetowych i aplikacji mobilnych. Zharmonizowana europejska norma EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) zawiera między innymi tabelę zestawiającą odpowiednie przepisy normy z wymogami dostępności określonymi w art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2102.
- (4) Komisja wraz z CEN, CENELEC i ETSI oceniła, czy odpowiednie przepisy zharmonizowanej europejskiej normy EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) dostarczonej przez CEN, CENELEC i ETSI są zgodne z wnioskiem określonym w decyzji wykonawczej C(2017) 2585.
- (5) Odpowiednie przepisy zharmonizowanej europejskiej normy EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) spełniają pożądane wymogi, które są określone w załączniku II do decyzji wykonawczej C(2017) 2585. Należy zatem opublikować odniesienie do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (6) Zgodność z normą zharmonizowaną zapewnia domniemanie zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania,

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego (Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji C(2017) 2585 z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie wniosku o normalizację skierowanego do europejskich organizacji normalizacyjnych do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego.

⁽⁴⁾ Zlecenie normalizacji 376 z dnia 7 grudnia 2005 r. skierowane do CEN, CENELEC i ETSI w celu wsparcia europejskich wymogów dostępności w zamówieniach publicznych na towary i usługi w dziedzinie ICT.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy zharmonizowanej dotyczącej stron internetowych i aplikacji mobilnych sporządzonej do celów dyrektywy (UE) 2016/2102, wymienionej w załączniku do niniejszej decyzji, zostaje niniejszym opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Pozycja	Odniesienie do normy
1.	EN 301 549 V2.1.2 (2018-08) Wymagania dostępności dotyczące produktów i usług ICT

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2018/2049
z dnia 12 grudnia 2018 r.
dotycząca zatwierdzenia wielkości emisji monet euro w 2019 r. (EBC/2018/35)

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 128 ust. 2,

uwzględniając decyzję Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/2332 z dnia 4 grudnia 2015 r. w sprawie ram proceduralnych dotyczących zatwierdzania wielkości emisji monet euro (EBC/2015/43) ⁽¹⁾, w szczególności art. 2 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od 1 stycznia 1999 r. Europejski Bank Centralny (EBC) dysponuje wyłącznym prawem do zatwierdzania wielkości emisji monet przez państwa członkowskie, których walutą jest euro.
- (2) 19 państw członkowskich, których walutą jest euro, przedstawiło EBC wnioski o zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2019 r. wraz z wyjaśnieniami dotyczącymi zastosowanej metodologii prognozowania. Niektóre z tych państw członkowskich przedstawiły również dodatkowe informacje dotyczące monet obiegowych, które były dostępne i które państwa te uznały za ważne w kontekście uzasadnienia wniosku o zatwierdzenie wielkości emisji.
- (3) Jako że państwa członkowskie mają prawo emisji monet euro z zastrzeżeniem zgody EBC co do wielkości tej emisji, wielkość emisji, na którą EBC wydał zgodę, nie może być przez państwa członkowskie przekraczana bez uprzedniej zgody EBC.
- (4) Zgodnie z art. 2 ust. 9 decyzji (UE) 2015/2332 (EBC/2015/43), w sytuacji, w której nie jest wymagana modyfikacja wnioskowanej wielkości emisji monet, uprawnienie do przyjmowania decyzji dotyczących zatwierdzania rocznych wniosków o zgodę na roczną wielkość emisji monet składanych przez państwa członkowskie, których walutą jest euro, zostało przekazane Zarządowi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie wielkości emisji monet euro w 2019 r.

EBC niniejszym zatwierdza wielkość emisji monet przez państwa członkowskie, których walutą jest euro, w 2019 r., zgodnie z następującą tabelą:

	Wielkość emisji monet euro zatwierdzonej na rok 2019		
	Monety obiegowe	Monety kolekcjonerskie (nie przeznaczone do obiegu)	Wielkość emisji monet
	(w milionach euro)	(w milionach euro)	(w milionach euro)
Belgia	46,0	1,0	47,0
Niemcy	401,0	231,0	632,0
Estonia	10,2	0,3	10,5
Irlandia	11,0	0,5	11,5
Grecja	110,9	0,6	111,5
Hiszpania	357,2	30,0	387,2
Francja	235,8	50,1	285,9
Włochy	204,2	2,1	206,3

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 123.

	Wielkość emisji monet euro zatwierdzonej na rok 2019		
	Monety obiegowe	Monety kolekcjonerskie (nie przeznaczone do obiegu)	Wielkość emisji monet
	(w milionach euro)	(w milionach euro)	(w milionach euro)
Cypr	13,5	0,1	13,6
Łotwa	15,7	0,2	15,9
Litwa	22,0	0,7	22,7
Luksemburg	12,4	0,2	12,6
Malta	9,0	0,2	9,2
Niderlandy	25,0	3,0	28,0
Austria	73,2	153,4	226,6
Portugalia	43,1	2,5	45,6
Słowenia	22,0	1,5	23,5
Słowacja	17,0	1,2	18,2
Finlandia	15,0	10,0	25,0
Razem	1 644,2	488,6	2 132,8

Artykuł 2

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem zawiadomienia o niej adresatów.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsza decyzja jest adresowana do państw członkowskich, których walutą jest euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 12 grudnia 2018 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2018/2050

z dnia 19 grudnia 2018 r.

w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby pokazów i ocen, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE

(notyfikowane jako dokument nr C(2018) 8598)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ⁽¹⁾ państwa członkowskie są zobowiązane do publikowania generalnych zezwoleń na transfer co najmniej w czterech przypadkach.
- (2) Generalne zezwolenia na transfer stanowią kluczowy element uproszczonego systemu wydawania zezwoleń wprowadzonego dyrektywą 2009/43/WE.
- (3) Różnice w zakresie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie, dotyczące objętych nimi produktów związanych z obronnością oraz zróżnicowanych warunków transferu tych produktów, mogłyby utrudniać wdrożenie dyrektywy 2009/43/WE i osiągnięcie jej celu, jakim jest uproszczenie. Ujednolicenie krajowych podejść stosowanych w odniesieniu do zakresu i warunków transferów na podstawie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie jest istotne w celu zapewnienia atrakcyjności i stosowania tych zezwoleń.
- (4) W konkluzjach z dnia 18 maja 2015 r. Rada ponownie podkreśliła konieczność wdrożenia i stosowania między innymi dyrektywy 2009/43/WE. Po przyjęciu dwóch wcześniejszych zaleceń w sprawie generalnych zezwoleń na transfer dla sił zbrojnych ⁽²⁾ oraz dla odbiorców certyfikowanych ⁽³⁾ Komisja zapowiedziała w europejskim planie działań w sektorze obrony ⁽⁴⁾ i w sprawozdaniu z oceny dyrektywy w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością ⁽⁵⁾, że skoncentruje się na pozostałych dwóch rodzajach generalnych zezwoleń na transfer, obejmujących transfery na potrzeby pokazów, ocen i wystaw oraz transfery na potrzeby konserwacji i naprawy.
- (5) Inicjatywa dotycząca niniejszego zalecenia została silnie poparta przez przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie ustanowionym na mocy art. 14 dyrektywy 2009/43/WE. Wytyczne określone w niniejszym zaleceniu opracowano na podstawie wyników dyskusji grupy ekspertów utworzonej w ramach tego komitetu.
- (6) Niniejsze zalecenie ma zastosowanie do wykazu produktów związanych z obronnością (odpowiadającego wspólnemu wykazowi uzbrojenia Unii Europejskiej) określonego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Niniejsze zalecenie zostanie w razie konieczności zaktualizowane, jeżeli wykaz produktów związanych z obronnością zostanie zaktualizowany.
- (7) Produkty związane z obronnością wymienione w pkt 1.1 niniejszego zalecenia stanowią minimalny, niewyczerpujący wykaz produktów, w odniesieniu do których państwa członkowskie zezwalają na transfer na podstawie własnych zezwoleń GTL-DE, opracowany na podstawie dyskusji z państwami członkowskimi i przy uwzględnieniu cech produktów (w tym wyjątków), takich jak na przykład wrażliwość ich transferu. Oznacza to, że zezwolenie GTL-DE opublikowane przez państwo członkowskie może również dopuszczać transfer innych produktów związanych z obronnością wymienionych w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE, a niewymienionych w niniejszym zaleceniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 105.

⁽⁴⁾ COM (2016) 950 final.

⁽⁵⁾ COM (2016) 760 final.

- (8) W kontekście dyskusji poświęconych niniejszemu zaleceniu państwa członkowskie przypomniały, że są związane zobowiązaniami wynikającymi z prawa europejskiego, na przykład ze wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾, jak również zobowiązaniami międzynarodowymi w dziedzinie kontroli wywozu. W tym kontekście państwa członkowskie potwierdziły deklarację zatytułowaną „Polityczne zobowiązanie państw członkowskich na rzecz bezpieczeństwa dostaw”⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER NA POTRZEBY POKAZÓW I OCEN

Państwom członkowskim zaleca się, by dostosowały swoje generalne zezwolenia na transfer na potrzeby pokazów i ocen zgodnie z wymienionymi poniżej elementami.

1.1. Produkty związane z obronnością kwalifikujące się do transferu na podstawie generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby pokazów i ocen, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE

Poniższe kategorie ML stanowią podzbiór wykazu produktów związanych z obronnością zawartego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Generalne zezwolenie na transfer na potrzeby pokazów i ocen („zezwolenie GTL-DE”) powinno umożliwiać co najmniej transfer produktów związanych z obronnością określonych w kategoriach ML wymienionych poniżej. Państwa członkowskie mogą zdecydować się na uwzględnienie w swoich zezwoleniach GTL-DE większej liczby kategorii ML wraz z odpowiednimi produktami związanymi z obronnością.

Minimalny wykaz kategorii ML:

- ML 3. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - pod pociski objęte Konwencją o amunicji kasetowej,
 - pociski kierowane w końcowej fazie lotu,
 - amunicja, pociski i ładunki miotające, specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 5. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 5.b. systemy wykrywania, oznaczania celów, pomiaru odległości, obserwacji lub śledzenia celów; wyposażenie wykorzystywane do wykrywania, skalania danych, rozpoznawania lub identyfikacji; urządzenia zespajające zespoły czujników,
 - ppkt 5.c. sprzęt do przeciwdziałania, wykorzystywany przeciwko urządzeniom określonym w podpunkcie ML5.a lub ML5.b;

Wszystkie produkty powinny być dostarczane bez elementu składowego służącego do szyfrowania i bez zintegrowanej bazy danych.
- ML 6. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne pojazdy, które są objęte zakresem ppkt ML6.a,
 - podwozie i wieżyczki, które są objęte zakresem ppkt ML6.a,
 - sprzęt i elementy składowe sprzętu wyłączone w innych kategoriach ML.
- ML 7. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt 7.f. sprzęt ochronny i odkażający specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, elementy składowe i mieszaniny chemiczne,
 - ppkt 7.g. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, zaprojektowany lub zmodyfikowany do wykrywania lub identyfikacji materiałów określonych w podpunktach ML7.a., ML7.b. lub ML7.d. oraz specjalnie zaprojektowane do niego elementy składowe.
- ML 8. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - Wszystkie substancje posiadające wszystkie następujące cechy:
 - prędkości detonacji wynosząca co najmniej 8 000 m/s,
 - gęstość wynosząca co najmniej 1,80 g/cm³.

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽²⁾ Przyjętą przez przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Europejskiej Agencji Obrony, zebranych w Radzie na jej 3551. posiedzeniu, które odbyło się dnia 19 czerwca 2017 r.

- Wszystkie materiały wybuchowe oraz powiązane mieszaniny:
 - ppkt 8.a.15. HNS (heksanitrostilben) (CAS 20062-22-0),
 - ppkt 8.a.21. RDX i jego pochodne, jak następuje:
 - RDX (cyklotrimetylenotrinitroamina, cyklonit; T4, heksahydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazyna, 1,3,5-trinitro-1,3,5-triazo-cykloheksan, heksogen) (CAS 121-82-4),
 - keto-RDX (K-6 lub 2,4,6-trinitro-2,4,6-triazacykloheksanon (CAS 115029-35-1),
 - ppkt 8.a.23. TATB (triaminotrinitrobenzen) (CAS 3058-38-6).
- Wszystkie substancje, które mogą być bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywane w produkcji broni pociskowej objętej Konwencją o amunicji kasetowej podpisaną w Oslo dnia 3 grudnia 2008 r., z wyjątkiem transferu do państw członkowskich, które ratyfikowały Konwencję o broni kasetowej.
- ML 9. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne wojenne jednostki pływające (nawodne lub podwodne) objęte zakresem ppkt ML9.a.,
 - kompletne kadłuby,
 - ppkt ML9.a.2.d. aktywne systemy przeciwdziałania broni wyszczególnione w pozycjach ML4.b., ML5.c. lub ML11.a.,
 - ppkt ML9.b.4. niezależne od powietrza systemy napędu (AIP) zaprojektowane specjalnie dla okrętów podwodnych,
 - ppkt ML9.d. sieci przeciw okrętom podwodnym i sieci przeciw torpedom specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych,
 - pozycje w ppkt ML9.c. podwodne urządzenia wykrywające specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, ich sprzęt sterujący oraz ich elementy składowe specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 10. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne statki powietrzne, statki powietrzne lżejsze od powietrza i bezzałogowe statki powietrzne, które są objęte zakresem ppkt ML10.a., ML10.b. lub ML10.c.,
 - kadłuby dla bojowych statków powietrznych i bojowych śmigłowców,
 - silniki dla bojowych statków powietrznych,
 - sprzęt i elementy składowe sprzętu wyłączone w innych kategoriach ML.
- ML 11. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML11.a.g. sprzęt naprowadzania i nawigacji, z wyjątkiem pozycji specjalnie zaprojektowanych lub zmodyfikowanych dla pocisków, rakiet, wyrzutni rakiet kosmicznych i bezzałogowych statków powietrznych,
 - ppkt ML11.a.h. radiowe, cyfrowe urządzenia komunikacyjne łączności troposferycznej,
 - ppkt ML11.a.j. zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania.
- ML 13. Wszystkie produkty.
- ML 15. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt ML.15.f.
- ML 16. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - Wszystkie pozycje związane z produktami powiązanymi z technologiami balistycznymi i rozprzestrzenianie CBRJ.
- ML 17. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML17.b. sprzęt budowlany specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych,
 - ppkt ML17.d. polowy sprzęt inżynieryjny specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych,
 - ppkt ML17.j. mobilne warsztaty remontowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do obsługi sprzętu wojskowego,
 - ppkt ML17.k. generatory polowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych,

- ppkt ML17.l. kontenery specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych,
- ppkt ML17.m. promy, różne od określonych w innych pozycjach wspólnego wykazu uzbrojenia UE, mosty oraz pontony specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych,
- ppkt ML17.o. sprzęt chroniący przed oddziaływaniem promieniowania laserowego specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych.
- ML 21. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML21.a. oprogramowanie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane na potrzeby stosowania produktów wymienionych w GTL,
 - ppkt ML21.b.4. oprogramowanie specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych lub do zastosowań w dziedzinie dowodzenia, łączności, kierowania i rozpoznania (C3I) lub dowodzenia, łączności, kierowania, informatyki i rozpoznania (C4I).
- ML 22. Uwzględnia się następujące produkty:
 - wyłącznie technologie niezbędne do stosowania produktów dopuszczonych w tym samym generalnym zezwoleniu na transfer.

1.2. Warunki, które należy włączyć do generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby pokazów i ocen

Poniższy wykaz warunków nie jest wyczerpujący. Jednakże inne warunki dodane przez państwo członkowskie nie mogą być sprzeczne z warunkami wymienionymi poniżej ani ich podważać.

Zakres geograficzny:	Europejski Obszar Gospodarczy ⁽¹⁾ .
Transfer na potrzeby pokazów:	Transfer produktu związanego z obronnością w celu jego zastosowania w otoczeniu symulującym warunki operacyjne. Określenie „transfer na potrzeby pokazów” obejmuje testy odpalania broni.
Transfer na potrzeby ocen:	Transfer produktu związanego z obronnością w celu testowania tego produktu i dzielenia się wynikami testów. Określenie „transfer na potrzeby ocen” obejmuje transfer technologii w celu dzielenia się wynikami testów.
Transfer zwrotny:	Państwa członkowskie muszą wybrać jeden z poniższych wariantów do celów transferu zwrotnego produktu związanego z obronnością po pokazie lub ocenie: a) zwolnienie z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia może zostać zastosowane zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2009/43/WE; b) publikacja specjalnego generalnego zezwolenia na transfer zwrotny produktów związanych z obronnością po pokazie lub ocenie, stosownie do przypadku, z co najmniej takim samym wykazem kwalifikujących się produktów związanych z obronnością; c) uwzględnienie transferu zwrotnego w generalnym zezwoleniu na transfer na potrzeby pokazów lub ocen.
Czas trwania:	Państwo członkowskie pochodzenia produktu może wyznaczyć termin dokonania transferu powrotnego produktu związanego z obronnością, którego musi przestrzegać dostawca względem właściwego organu w państwie członkowskim pochodzenia. Państwo członkowskie, z którego dokonywany jest transfer powrotny produktu związanego z obronnością, również może wyznaczyć termin dokonania tego transferu, którego to terminu musi przestrzegać dostawca lub jego przedstawiciel.

2. DALSZE KROKI

Państwa członkowskie proszone są o zastosowanie się do niniejszego zalecenia najpóźniej do dnia 1 lipca 2019 r.

Państwa członkowskie zachęca się do powiadamiania Komisji o środkach przedsięwziętych w celu zastosowania się do niniejszego zalecenia.

⁽¹⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 111/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. z dnia 14 czerwca 2013 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG (Dz.U. L 318 z 28.11.2013, s. 12), na mocy której dyrektywa 2009/43/WE została uwzględniona w Porozumieniu EOG, zawiera wyraźny tekst dostosowania: „Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Liechtensteinu”.

3. ADRESACI

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2018/2051**z dnia 19 grudnia 2018 r.****w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy, o których to transferach mowa w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8610)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ⁽¹⁾ państwa członkowskie są zobowiązane do publikowania generalnych zezwoleń na transfer co najmniej w czterech przypadkach.
- (2) Generalne zezwolenia na transfer stanowią kluczowy element uproszczonego systemu wydawania zezwoleń wprowadzonego dyrektywą 2009/43/WE.
- (3) Różnice w zakresie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie, dotyczące objętych nimi produktów związanych z obronnością oraz zróżnicowanych warunków transferu tych produktów, mogłyby utrudniać wdrożenie dyrektywy 2009/43/WE i osiągnięcie jej celu, jakim jest uproszczenie. Ujednolicenie krajowych podejść stosowanych w odniesieniu do zakresu i warunków transferów na podstawie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie jest istotne w celu zapewnienia atrakcyjności i stosowania tych zezwoleń.
- (4) W konkluzjach z dnia 18 maja 2015 r. Rada ponownie podkreśliła konieczność wdrożenia i stosowania między innymi dyrektywy 2009/43/WE. Po przyjęciu dwóch wcześniejszych zaleceń w sprawie generalnych zezwoleń na transfer dla sił zbrojnych ⁽²⁾ oraz dla odbiorców certyfikowanych ⁽³⁾ Komisja zapowiedziała w europejskim planie działań w sektorze obrony ⁽⁴⁾ i w sprawozdaniu z oceny dyrektywy w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością ⁽⁵⁾, że skoncentruje się na pozostałych dwóch rodzajach generalnych zezwoleń na transfer, obejmujących transfery na potrzeby pokazów, ocen i wystaw oraz transfery na potrzeby konserwacji i naprawy.
- (5) Inicjatywa dotycząca niniejszego zalecenia uzyskała silne poparcie przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie ustanowionym na mocy art. 14 dyrektywy 2009/43/WE. Wytoczne określone w niniejszym zaleceniu opracowano na podstawie wyników dyskusji grupy ekspertów utworzonej w ramach tego komitetu.
- (6) Niniejsze zalecenie ma zastosowanie do wykazu produktów związanych z obronnością (odpowiadającego wspólnemu wykazowi uzbrojenia Unii Europejskiej) określonego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Niniejsze zalecenie zostanie w razie konieczności zaktualizowane, jeżeli wykaz produktów związanych z obronnością zostanie zaktualizowany.
- (7) Produkty związane z obronnością wymienione w pkt 1.1 niniejszego zalecenia stanowią minimalny, niewyczerpujący wykaz produktów, w odniesieniu do których państwa członkowskie zezwalają na transfer na podstawie własnych zezwoleń GTL-RM, opracowany na podstawie dyskusji z państwami członkowskimi i przy uwzględnieniu cech produktów (w tym wyjątków), takich jak na przykład wrażliwość ich transferu. Oznacza to, że zezwolenie GTL-RM opublikowane przez państwo członkowskie może również dopuszczać transfer innych produktów związanych z obronnością wymienionych w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE, a niewymienionych w niniejszym zaleceniu.
- (8) W kontekście dyskusji poświęconych niniejszemu zaleceniu państwa członkowskie przypomniały, że są związane zobowiązaniami wynikającymi z prawa europejskiego, na przykład ze wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB ⁽⁶⁾, jak również zobowiązaniami międzynarodowymi w dziedzinie kontroli wywozu. W tym kontekście państwa członkowskie potwierdziły deklarację zatytułowaną „Polityczne zobowiązanie państw członkowskich na rzecz bezpieczeństwa dostaw” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 105.

⁽⁴⁾ COM (2016) 950 final.

⁽⁵⁾ COM (2016) 760 final.

⁽⁶⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽⁷⁾ Przyjętą przez przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Europejskiej Agencji Obrony, zebranych w Radzie na jej 3551. posiedzeniu, które odbyło się dnia 19 czerwca 2017 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER NA POTRZEBY KONSERWACJI I NAPRAWY

Państwom członkowskim zaleca się, by dostosowały swoje generalne zezwolenia na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy zgodnie z wymienionymi poniżej elementami.

1.1. Produkty związane z obronnością kwalifikujące się do transferu na podstawie generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2009/43/WE

Poniższe kategorie ML stanowią podzbiór wykazu produktów związanych z obronnością zawartego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Generalne zezwolenie na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy („GTL-RM”) powinno umożliwiać co najmniej transfer produktów związanych z obronnością określonych w kategoriach ML wymienionych poniżej. Państwa członkowskie mogą zdecydować się na uwzględnienie w swoich zezwoleniach GTL-RM większej liczby kategorii ML wraz z odpowiednimi produktami związanymi z obronnością.

Minimalny wykaz kategorii ML:

- ML 3. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - podpociski objęte Konwencją o amunicji kasetowej;
 - pociski kierowane w końcowej fazie lotu;
 - amunicja, pociski i ładunki miotające, specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 4. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 4.a. bomby, torpedy, rakiety, pociski, inne urządzenia i zestawy oraz elementy składowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
 - ppkt 4.b. elementy składowe specjalnie zaprojektowane do celów wystrzeliwania, kładzenia, pozorowania, zagłuszania, rozrywania, które są objęte zakresem ppkt ML4.a.
- ML 5. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 5.b. systemy wykrywania, oznaczania celów, pomiaru odległości, obserwacji lub śledzenia celów; wyposażenie wykorzystywane do wykrywania, scalania danych, rozpoznawania lub identyfikacji; urządzenia zespalające zespoły czujników;
 - ppkt 5.c. sprzęt do przeciwdziałania, wykorzystywany przeciwko urządzeniom określonym w podpunkcie ML5.a. lub ML5.b.

Wszystkie produkty powinny być dostarczane bez elementu składowego służącego do szyfrowania i bez zintegrowanej bazy danych.
- ML 6. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne pojazdy;
 - podwozie i wieżyczki, które są objęte zakresem ppkt ML6.a.;
 - sprzęt i elementy składowe sprzętu wyłączone w innych kategoriach ML.
- ML 7. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt 7.f. sprzęt ochronny i odkażający specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, elementy składowe i mieszaniny chemiczne;
 - ppkt 7.g. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, zaprojektowany lub zmodyfikowany do wykrywania lub identyfikacji materiałów określonych w podpunktach ML7.a., ML7.b. lub ML7.d. oraz specjalnie zaprojektowane do niego elementy składowe.
- ML 8. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - Wszystkie substancje posiadające wszystkie następujące cechy:
 - prędkości detonacji wynosząca co najmniej 8 000 m/s;
 - gęstość wynosząca co najmniej 1,80 g/cm³.
 - Wszystkie materiały wybuchowe oraz powiązane mieszaniny:
 - ppkt 8.a.15. HNS (heksanitrostilben) (CAS 20062-22-0);
 - ppkt 8.a.21. RDX i jego pochodne, jak następuje:
 - RDX (cyklotrimetylenotrinitroamina, cyklonit; T4, heksahydro-1,3,5-trinitro-1,3,5-triazyna, 1,3,5-trinitro-1,3,5-triazo-cykloheksan, heksogen) (CAS 121-82-4);
 - keto-RDX (K-6 lub 2,4,6-trinitro-2,4,6-triazacykloheksanon (CAS 115029-35-1);

- ppkt 8.a.23. TATB (triaminotrinitrobenzen) (CAS 3058-38-6).
- Wszystkie substancje, które mogą być bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywane w produkcji broni pociskowej objętej Konwencją o amunicji kasetowej podpisaną w Oslo dnia 3 grudnia 2008 r., z wyjątkiem transferu do państw członkowskich, które ratyfikowały Konwencję o broni kasetowej.
- ML 9. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne wojenne jednostki pływające (nawodne lub podwodne) objęte zakresem ppkt ML9.a.;
 - kompletne kadłuby;
 - pozycje w ppkt ML9.c. podwodne urządzenia wykrywające specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, ich sprzęt sterujący oraz ich elementy składowe specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 10. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne statki powietrzne, statki powietrzne lżejsze od powietrza i bezzałogowe statki powietrzne, które są objęte zakresem ppkt ML10.a. lub ML10.c.;
 - kadłuby dla bojowych statków powietrznych i bojowych śmigłowców;
 - silniki dla bojowych statków powietrznych;
 - sprzęt i elementy składowe sprzętu wyłączone w innych kategoriach ML.
- ML 11. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML11.a.g. sprzęt naprowadzania i nawigacji, z wyjątkiem pozycji specjalnie zaprojektowanych lub zmodyfikowanych dla pocisków, rakiet, wyrzutni rakiet kosmicznych i bezzałogowych statków powietrznych;
 - ppkt ML11.a.h. radiowe, cyfrowe urządzenia komunikacyjne łączności troposferycznej;
 - ppkt ML11.a.j. zautomatyzowane systemy dowodzenia i kierowania.
- ML 13. Wszystkie produkty.
- ML 14. Wszystkie produkty.
- ML 15. Wszystkie produkty.
- ML 16. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - Wszystkie pozycje związane z produktami powiązаныmi z technologiami balistycznymi i rozprzestrzenianie CBRJ.
- ML 17. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML17.b. sprzęt budowlany specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.d. polowy sprzęt inżynieryjny specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.j. mobilne warsztaty remontowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do obsługi sprzętu wojskowego;
 - ppkt ML17.k. generatory polowe specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.l. kontenery specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.m. promy, różne od określonych w innych pozycjach wspólnego wykazu uzbrojenia UE, mosty oraz pontony specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.o. sprzęt chroniący przed oddziaływaniem promieniowania laserowego specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych.
- ML 21. Uwzględnia się następujące produkty:
 - ppkt ML21.a. oprogramowanie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane na potrzeby stosowania produktów wymienionych w GTL;
 - ppkt ML21.b.4. oprogramowanie specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych lub do zastosowań w dziedzinie dowodzenia, łączności, kierowania i rozpoznania (C3I) lub dowodzenia, łączności, kierowania, informatyki i rozpoznania (C4I).
- ML 22. Uwzględnia się następujące produkty:
 - technologie niezbędne do stosowania produktów dopuszczonych w tym samym generalnym zezwoleniu na transfer.

1.2. Warunki, które należy włączyć do generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy

Poniższy wykaz warunków nie jest wyczerpujący. Inne warunki dodane przez państwo członkowskie nie mogą być jednak sprzeczne z warunkami wymienionymi poniżej ani ich podważać.

Zakres geograficzny:	Europejski Obszar Gospodarczy ⁽¹⁾ .
Transfer na potrzeby naprawy:	Transfer produktu związanego z obronnością na potrzeby jego naprawy, ale nie w celu modernizacji lub ulepszenia w kategoriach zwiększenia skuteczności działania.
Transfer na potrzeby konserwacji:	Transfer produktu związanego z obronnością na potrzeby jego konserwacji, ale nie w celu modernizacji lub ulepszenia w kategoriach zwiększenia skuteczności działania.
Transfer powrotny:	Państwa członkowskie mogą wymagać by istniało uprzednie zezwolenie na pierwotny transfer produktu, którego transfer powrotny jest dokonywany po naprawie. Państwa członkowskie muszą wybrać jeden z poniższych wariantów do celów dokonania transferu powrotnego produktu związanego z obronnością po naprawie lub konserwacji: a) zwolnienie z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2009/43/WE; b) publikacja specjalnego generalnego zezwolenia na transfer powrotny produktów związanych z obronnością po naprawie lub konserwacji, z co najmniej takim samym wykazem kwalifikujących się produktów związanych z obronnością; c) uwzględnienie transferu powrotnego w generalnym zezwoleniu na transfer na potrzeby konserwacji i naprawy.
Czas trwania:	Państwa członkowskie mogą wyznaczyć termin zwrotu produktu związanego z obronnością.

2. DALSZE KROKI

Państwa członkowskie proszone są o zastosowanie się do niniejszego zalecenia najpóźniej do dnia 1 lipca 2019 r.

Państwa członkowskie zachęca się do powiadamiania Komisji o środkach przedsięwziętych w celu zastosowania się do niniejszego zalecenia.

3. ADRESACI

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 111/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG (Dz.U. L 318 z 28.11.2013, s. 12), na mocy której dyrektywa 2009/43/WE została uwzględniona w Porozumieniu EOG, zawiera wyraźny tekst dostosowania: „Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Liechtensteinu”.

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2018/2052**z dnia 19 grudnia 2018 r.****w sprawie ujednolicenia warunków i zakresu generalnych zezwoleń na transfer na potrzeby wystaw, o których to transferach mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 8611)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ⁽¹⁾ państwa członkowskie są zobowiązane do publikowania generalnych zezwoleń na transfer co najmniej w czterech przypadkach.
- (2) Generalne zezwolenia na transfer stanowią kluczowy element uproszczonego systemu wydawania zezwoleń wprowadzonego dyrektywą 2009/43/WE.
- (3) Różnice w zakresie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie, dotyczące objętych nimi produktów związanych z obronnością oraz zróżnicowanych warunków transferu tych produktów, mogłyby utrudniać wdrożenie dyrektywy 2009/43/WE i osiągnięcie jej celu, jakim jest uproszczenie. Ujednolicenie krajowych podejść stosowanych w odniesieniu do zakresu i warunków transferów na podstawie generalnych zezwoleń na transfer publikowanych przez państwa członkowskie jest istotne w celu zapewnienia atrakcyjności i stosowania tych zezwoleń.
- (4) W konkluzjach z dnia 18 maja 2015 r. Rada ponownie podkreśliła konieczność wdrożenia i stosowania między innymi dyrektywy 2009/43/WE. Po przyjęciu dwóch wcześniejszych zaleceń w sprawie generalnych zezwoleń na transfer dla sił zbrojnych ⁽²⁾ oraz dla odbiorców certyfikowanych ⁽³⁾ Komisja zapowiedziała w europejskim planie działań w sektorze obrony ⁽⁴⁾ i w sprawozdaniu z oceny dyrektywy w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością ⁽⁵⁾, że skoncentruje się na pozostałych dwóch rodzajach generalnych zezwoleń na transfer, obejmujących transfery na potrzeby pokazów, ocen i wystaw oraz transfery na potrzeby konserwacji i naprawy.
- (5) Inicjatywa dotycząca niniejszego zalecenia została silnie poparta przez przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie ustanowionym na mocy art. 14 dyrektywy 2009/43/WE. Wytyczne określone w niniejszym zaleceniu opracowano na podstawie wyników dyskusji grupy ekspertów utworzonej w ramach tego komitetu.
- (6) Niniejsze zalecenie ma zastosowanie do wykazu produktów związanych z obronnością (odpowiadającego wspólnemu wykazowi uzbrojenia Unii Europejskiej) określonego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Niniejsze zalecenie zostanie w razie konieczności zaktualizowane, jeżeli wykaz produktów związanych z obronnością zostanie zaktualizowany.
- (7) Produkty związane z obronnością wymienione w pkt 1.1 niniejszego zalecenia stanowią minimalny, niewyczerpujący wykaz produktów, w odniesieniu do których państwa członkowskie zezwalają na transfer na podstawie własnych zezwoleń GTL-EX, opracowany na podstawie dyskusji z państwami członkowskimi i przy uwzględnieniu cech produktów (w tym wyjątków), takich jak na przykład wrażliwość ich transferu. Oznacza to, że zezwolenie GTL-EX opublikowane przez państwo członkowskie może również dopuszczać transfer innych produktów związanych z obronnością wymienionych w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE, a niewymienionych w niniejszym zaleceniu.
- (8) W kontekście dyskusji poświęconych niniejszemu zaleceniu państwa członkowskie przypomniały, że są związane zobowiązaniami wynikającymi z prawa europejskiego, na przykład ze wspólnego stanowiska Rady 2008/944/WPZiB ⁽⁶⁾, jak również zobowiązaniami międzynarodowymi w dziedzinie kontroli wywozu,

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 3.12.2016, s. 105.

⁽⁴⁾ COM (2016) 950 final.

⁽⁵⁾ COM (2016) 760 final.

⁽⁶⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. GENERALNE ZEZWOLENIA NA TRANSFER NA POTRZEBY WYSTAW

Państwom członkowskim zaleca się, by dostosowały swoje generalne zezwolenia na transfer na potrzeby wystaw zgodnie z wymienionymi poniżej elementami.

1.1. Produkty związane z obronnością kwalifikujące się do transferu na podstawie generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby wystaw, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/43/WE

Poniższe kategorie ML wraz stanowią podzbiór wykazu produktów związanych z obronnością zawartego w załączniku do dyrektywy 2009/43/WE. Generalne zezwolenie na transfer na potrzeby wystaw („zezwolenie GTL-EX”) powinno umożliwiać co najmniej transfer produktów związanych z obronnością określonych w kategoriach ML wymienionych poniżej. Państwa członkowskie mogą zdecydować się na uwzględnienie w swoich zezwoleniach GTL-EX większej liczby kategorii ML wraz z odpowiednimi produktami związanymi z obronnością.

Minimalny wykaz kategorii ML:

- ML 1. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - broni specjalnie zaprojektowanej do celów wojskowych;
 - lufy i trzony zamka dla broni specjalnie zaprojektowanej do celów wojskowych.
- ML 2. ppkt c. oraz d. Wszystkie produkty.
- ML 3. Uwzględnia się następujące produkty:
 - bezwładny model amunicji.
- ML 4. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 4.a. wyklucza się wszystkie produkty, z wyjątkiem modeli bezwładnych, które są uwzględniane;
 - ppkt 4.b. elementy składowe specjalnie zaprojektowane do celów wystrzeliwania, kładzenia, pozorowania, zagłuszania, rozrywania, które są objęte zakresem ppkt ML4.a.
- ML 5. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 5.c. sprzęt do przeciwdziałania, wykorzystywany przeciwko urządzeniom określonym w podpunkcie ML5.a. lub ML5.b.

Wszystkie produkty powinny być dostarczane bez elementu składowego służącego do szyfrowania i bez zintegrowanej bazy danych.
- ML 6. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne pojazdy, które są objęte zakresem ppkt ML6.a.;
 - podwozie i wieżyczki, które są objęte zakresem ppkt ML6.a.
- ML 7. Wyklucza się wszystkie produkty, z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt 7.f. sprzęt ochronny i odkażający specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, elementy składowe i mieszaniny chemiczne;
 - ppkt 7.g. sprzęt specjalnie zaprojektowany lub zmodyfikowany do celów wojskowych, zaprojektowany lub zmodyfikowany do wykrywania lub identyfikacji materiałów określonych w podpunktach ML7.a., ML7.b. lub ML7.d. oraz specjalnie zaprojektowane do niego elementy składowe.
- ML 9. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne wojenne jednostki pływające (nawodne lub podwodne);
 - kompletne kadłuby;
 - pozycje w ppkt ML9.c. podwodne urządzenia wykrywające specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych, ich sprzęt sterujący oraz ich elementy składowe specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 10. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - kompletne statki powietrzne;
 - kadłuby dla bojowych statków powietrznych i bojowych śmigłowców;
 - silniki dla bojowych statków powietrznych.

- ML 11. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt ML11.a.a. elektroniczne urządzenia zakłócające działanie systemów elektronicznych przeciwnika i elektroniczne urządzenia przeciwdziałające zakłóceniom systemów elektronicznych, łącznie z urządzeniami zagłuszającymi i przeciwdziałającymi zagłuszaniu;
 - ppkt ML11.a.b. lampy generujące sygnał o zmiennej częstotliwości;
 - ppkt ML11.a.c. systemy elektroniczne lub sprzęt elektroniczny zaprojektowane do obserwacji i monitorowania widma elektromagnetycznego w celach rozpoznania wojskowego lub bezpieczeństwa bądź do przeciwdziałania takiemu rozpoznaniu i monitorowaniu;
 - ppkt ML11.a.d. podwodne środki przeciwdziałania, łącznie z zakłócaniem akustycznym i magnetycznym oraz pozorowaniem; urządzenia zaprojektowane do wprowadzania obcych lub mylących sygnałów do odbiorników sonarowych;
 - ppkt ML11.a.e. sprzęt do zabezpieczenia przetwarzania danych, sprzęt do zabezpieczania danych oraz sprzęt do zabezpieczania linii transmisyjnych i sygnalizacyjnych z wykorzystaniem procesów szyfrowania;
 - ppkt ML11.a.f. sprzęt do identyfikacji, rozpoznawania, ładowania kluczy kodowych oraz zarządzania kluczami, sprzęt do produkcji i dystrybucji;
 - ppkt ML11.a.i. demodulatory cyfrowe zaprojektowane specjalnie do celów wywiadu sygnałowego;
 - ppkt ML11.b. sprzęt do zakłócania globalnego nawigacyjnego systemu satelitarne (GNSS) oraz specjalnie zaprojektowane do niego elementy składowe;
 - ppkt ML11.c. statki kosmiczne specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych oraz elementy składowe statków kosmicznych specjalnie zaprojektowane do celów wojskowych.
- ML 13. Wszystkie produkty.
- ML 14. Wszystkie produkty.
- ML 15. Wszystkie produkty.
- ML 16. Wszystkie produkty.
- ML 17. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt ML17.f. biblioteki specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do zastosowań wojskowych w systemach, sprzęcie lub elementach składowych określonych we wspólnym wykazie uzbrojenia UE;
 - ppkt ML17.g. sprzęt do generowania energii jądrowej lub sprzęt napędzający, łącznie z reaktorami jądrowymi, specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych oraz elementy składowe do niego specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów wojskowych;
 - ppkt ML17.h. sprzęt lub materiał pokryty lub poddany obróbce w celu zamaskowania, specjalnie zaprojektowany do celów wojskowych, różny od określonego w innych pozycjach wspólnego wykazu uzbrojenia UE;
 - ppkt ML17.i. symulatory specjalnie zaprojektowane dla wojskowych reaktorów jądrowych.
- ML 18. Wszystkie produkty.
- ML 21. Wszystkie produkty z wyjątkiem poniższych:
 - ppkt ML21.a. oprogramowanie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane dla któregośkolwiek z poniżej wymienionych celów:
 - rozwój, produkcja, eksploatacja lub utrzymanie sprzętu wyszczególnionego we wspólnym wykazie uzbrojenia UE;
 - rozwój lub produkcja materiałów wyszczególnionych we wspólnym wykazie uzbrojenia UE; lub
 - rozwój, produkcja, eksploatacja lub utrzymanie oprogramowania wyszczególnionego we wspólnym wykazie uzbrojenia UE.
 - oprogramowanie specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane na potrzeby stosowania produktów niewymienionych w tym GTL.
- ML 22. Uwzględnia się następujące produkty:
 - wyłącznie technologie niezbędne do stosowania produktów dopuszczonych w tym samym generalnym zezwoleniu na transfer.

1.2. Warunki, które należy włączyć do generalnego zezwolenia na transfer na potrzeby wystaw

Poniższy wykaz warunków nie jest wyczerpujący. Jednakże inne warunki dodane przez państwo członkowskie nie mogą być sprzeczne z warunkami wymienionymi poniżej ani ich podważać.

Zakres geograficzny: Europejski Obszar Gospodarczy ⁽¹⁾.

Transfer na potrzeby wystaw: Transfer dowolnego produktu związanego z obronnością na potrzeby jego prezentacji na wystawie w państwie członkowskim, który to produkt nie może być stosowany w warunkach operacyjnych; nie obejmuje to celów związanych z pokazami lub ocenami.

Transfer zwrotny: Państwa członkowskie muszą wybrać jeden z poniższych wariantów do celów transferu zwrotnego produktu związanego z obronnością po wystawie, stosownie do przypadku:

- a) zwolnienie z obowiązku uzyskania wcześniejszego zezwolenia zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2009/43/WE;
- b) publikacja specjalnego generalnego zezwolenia na transfer zwrotny produktów związanych z obronnością po wystawie, z co najmniej takim samym wykazem kwalifikujących się produktów związanych z obronnością;
- c) uwzględnienie transferu zwrotnego w generalnym zezwoleniu na transfer na potrzeby wystaw.

Czas trwania: Państwo członkowskie pochodzenia produktu może wyznaczyć termin dokonania transferu powrotnego produktu związanego z obronnością, którego musi przestrzegać dostawca względem właściwego organu w państwie członkowskim pochodzenia. Państwo członkowskie, z którego dokonywany jest transfer powrotny produktu związanego z obronnością, również może wyznaczyć termin dokonania tego transferu, którego to terminu musi przestrzegać dostawca lub jego przedstawiciel.

2. DALSZE KROKI

Państwa członkowskie proszone są o zastosowanie się do niniejszego zalecenia najpóźniej do dnia 1 lipca 2019 r.

Państwa członkowskie zachęca się do powiadamiania Komisji o środkach przedsięwziętych w celu zastosowania się do niniejszego zalecenia.

3. ADRESACI

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIENKOWSKA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Decyzja Wspólnego Komitetu EOG nr 111/2013 z dnia 14 czerwca 2013 r. zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG (Dz.U. L 318 z 28.11.2013, s. 12), na mocy której dyrektywa 2009/43/WE została uwzględniona w Porozumieniu EOG, zawiera wyraźny tekst dostosowania: „Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do Liechtensteinu”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL